

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза всѣки присѣтственъ день.

Годишната цѣна на вѣстника е:

за въ Княжеството 25 лева
„ „ „ странство 35 „

Абонаментътъ е само годишенъ, започва отъ 1-и януарий,
и се прѣдплаща.

Писма за абонаменти и публикации,

и всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща
до Дирекцията на Държавната Печатница.

Цѣната за обявленията и начинътъ за внасянето на сумитѣ
сѣ показани въ отдѣла „Обявления“.

Год. XXIX.

СОФИЯ, четвъртъкъ, 15 мартъ 1907 год.

Брой 57.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 82.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

сѣ Божя милостъ и народната воля

Князь на България

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:
XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта
редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на
27 януарий т. г., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за даване на Недѣлчо Х. Поповъ отъ гр. Варна
четири годишенъ срокъ, за да изплати дъл-
жимата отъ него сума къмъ държавното съкро-
вище, произходяща отъ откупени въ натура
стоки отъ Варненската митница.

Членъ единственъ. Да се даде на Недѣлчо Х. По-
повъ отъ гр. Варна четири годишенъ срокъ, за
да изплати дължимата отъ него сума на държав-
ното съкровище, произходяща отъ откупени въ на-
тура стоки отъ Варненската митница.

Заповѣдваме, горното рѣшение да се облѣче съ
Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣ-
стникъ“ и приведе въ изпълнение.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на
Нашия Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ София на 4 мартъ 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Ви-
сочество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Финанситѣ: Л. Паяковъ.

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Дър-
жавния Печатъ и регистрирано подъ № 1434,
на 10 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министъръ на Правосъдието: К. Панайодовъ.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Ви-
сочество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 4988.

Господарю,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ
честь да помоля Ваше Царско Височество да бла-
говолите, чрѣзъ подписване на приложения указъ,
да утвърдите приетото отъ XIII Обикновено Народно
Събрание, четвърта редовна сесия, въ LXVI си
заседание, държано на 27 януарий т. г., рѣшение за
даване на Недѣлчо Х. Поповъ отъ гр. Варна четири
годишенъ срокъ, за да изплати дължимата отъ
него сума къмъ държавното съкровище, произхо-
дяща отъ откупени въ натура стоки отъ Варнен-
ската митница.

Гр. София, 28 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество
най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Финанситѣ: Л. Паяковъ.

УКАЗЪ

№ 83.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

сѣ Божя милостъ и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:
XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта
редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на
27 януарий 1907 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за опрощаване на Христо Димитрова 3186 л. дългъ къмъ държавата, произходящъ отъ конфискувани овци и кози.

Членъ единственъ. Да се опростятъ на Христо Димитрова, 3186 л. дългъ къмъ държавата, произходящъ отъ конфискувани овци и кози.

Заповѣдаме, горното рѣшение да се облѣче съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и приведе въ изпълнение.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ София на 4 мартъ 1907 г.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Финанситѣ: **Л. Паяковъ.**

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Държавния Печатъ и регистрирано подъ № 1435, на 10 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

„Одобрено, **Фердинандъ.**“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 4989.

Господарю,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь да помоля Ваше Царско Височество да благоволите, чрезъ подписване на приложения указъ, да утвърдите приетото отъ XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на 27 януарий т. г., рѣшение за опрощаване на Христо Димитрова 3186 л. дългъ къмъ държавата, произходящъ отъ конфискувани овци и кози.

София, 28 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Финанситѣ: **Л. Паяковъ.**

По Министерството на Правосъдието

УКАЗЪ

№ 27.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божя милость и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта

редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на 27 януарий 1907 год., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за приемане Едуардъ Викторинъ, чехъ, живущъ въ гр. София, за български подданикъ.

Приема се за български подданикъ Едуардъ Викторинъ, роденъ на 23 юлий 1864 г. въ гр. Либенау (Австрия), по народностъ чехъ, бивши Австро-унгарски подданикъ, чиновникъ по Българскитѣ държавни желѣзници, установенъ на постоянно мѣсто-жителство въ гр. София, сѣмеевъ, съ 3 малолѣтни дѣца: Донка (Иозефина), родена на 18 априлъ 1896 г., Радка (Елисавета) родена на 31 августъ 1898 г. и Антонъ, роденъ на 10 декемврий 1900 г.

Заповѣдаме, горното рѣшение, прието въ тая му форма отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, да се облѣче съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ изпълнение.

Разпорежданията за туряне въ изпълнение на това рѣшение възлагаме на Нашия Министъръ на Правосъдието.

Издаденъ въ София, на 4 мартъ 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Държавния Печатъ, и регистрирано подъ № 1424, на 7 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

„Одобрено, **Фердинандъ.**“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 30.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите да утвърдитъ, чрезъ подписване тукъ приложения указъ, приетото отъ четвъртата редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, въ LXVI му заседание, държано на 27 януарий 1907 год., рѣшение за приемане Едуардъ Викторинъ, чехъ, живущъ въ гр. София, за български подданикъ.

Гр. София, 23 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

УКАЗЪ

№ 28.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божя милостъ и народната воля

Князь на България

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на 27 януарий т. г., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за приемане Янаки Наумовъ, българинъ, живущъ въ с. Горня-Митрополия, Плѣвенска околия, за български подданикъ.

Приема се за български подданикъ Янаки Наумовъ, роденъ на 15 юний 1877 г. въ с. Гопешъ, (Турция), по народностъ българинъ, бивши турски подданикъ, жененъ, безъ дѣца, кръчмаръ, установенъ на постоянно мѣстожителство въ с. Горня-Митрополия, Плѣвенска околия.

Заповѣдаме, горното рѣшение, прието въ тая му форма отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, да се облѣче съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ изпълнение.

Разпорежданията за туряне въ изпълнение на това рѣшение възлагаме на Нашия Министъръ на Правосъдието.

Издаденъ въ София на 4 мартъ 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Държавния Печатъ и регистрирано подъ № 1425, на 7 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 31.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите да утвърдите, чрезъ подписване тукъ приложения указъ, приетото отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, въ LXVI му заседание, държано на 27 януарий 1907 г., рѣшение за приемане Янаки Наумовъ, българинъ,

живущъ въ с. Горня-Митрополия, Плѣвенска околия, за български подданикъ.

Гр. София, 23 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

УКАЗЪ

№ 29.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божя милостъ и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на 27 януарий 1907 г., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за приемане Симеонъ Кючуковъ, арменецъ, живущъ въ гр. София, за български подданикъ.

Приема се за български подданикъ Симеонъ Кючуковъ, роденъ на 16 декемврий 1871 г. въ гр. Цариградъ (Хаскьой) Турция, по народностъ арменецъ, бивши турски подданикъ, ветеринаренъ лѣкаръ при Софийската градска община, установенъ на постоянно мѣстожителство въ гр. София, сѣмеевъ, съ 1 малолѣтно дѣте, Ошинъ, родено на 30 декемврий 1904 год.

Заповѣдаме, горното рѣшение, прието въ тая му форма отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, да се облѣче съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ изпълнение.

Разпореждането за туряне въ изпълнение на това рѣшение възлагаме на Нашия Министъръ на Правосъдието.

Издаденъ въ София на 4 мартъ 1907 г.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Държавния Печатъ и регистрирано подъ № 1426, на 7 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 32.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество, да

благоволите да утвърдите, чрезъ подписване тукъ приложения указъ, приетото отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, въ LXVI му заседание, държано на 27 януарий 1907 г., рѣшение за приемане на Симеонъ Кючуковъ, арменецъ, живущъ въ гр. София, за български подданикъ.

Гр. София, 23 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

УКАЗЪ

№ 30.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божя милостъ и народната воля
Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ LXVI си заседание, държано на 27 януарий 1907 год., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

Рѣшение

за приемане Никола Дражичъ, харватинъ, живущъ въ гр. Русе, за български подданикъ.

Приема се за български подданикъ Никола Дражичъ, роденъ прѣзъ 1852 год. въ Бриберъ, Харватско (Австрия), по народностъ харватинъ, бивши австро-унгарски подданикъ, служащъ по български държавни желѣзници, установенъ на постоянно мѣстожителство въ гр. Русе, сѣмеенъ, съ 2 малолѣтни дѣца, а именно: Максимилианъ, роденъ на 19 априлъ 1886 г. и Хенрихъ-Петъръ, роденъ на 1 декемврий 1889 год.

Заповѣдаме, горното рѣшение, прието въ тая му форма отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, да се облѣче съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ изпълнение.

Разпореденията за туряне въ изпълнение на това рѣшение възлагаме на Нашия Министъръ на Правосъдието.

Издаденъ въ София на 4 мартъ 1907 год.

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество рака написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

Първообразното рѣшение е облѣчено съ Държавния Печатъ и регистрирано подъ № 1427, на 7 мартъ 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рака написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 33.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество да благоволитъ да утвърдитъ, чрезъ подписване тукъ приложения указъ, приетото отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, въ LXVI му заседание, държано на 27 януарий 1907 г., рѣшение за приемане Никола Дражичъ, харватинъ, живущъ въ гр. Русе, за български подданикъ.

Столица София, 23 февруарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайодовъ.**

Съ указъ № 12 отъ 17 февруарий т. г.: 1) назначава се членътъ на Върховния Касационенъ Сѣдъ Ив. Каранджуловъ, за главенъ прокуроръ при сѣщия сѣдъ, на мѣсто вакантно; 2) назначава се членътъ на Софийския окръженъ сѣдъ, Георги Владигеровъ, за прѣдседателъ на Бургазкия окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно, а вмѣсто него се назначава бившиятъ членъ на Софийския окръженъ сѣдъ, Василъ П. Ивановъ; 3) прѣмѣства се членътъ на Севлиевоото отдѣление при Търновския окръженъ сѣдъ, Петъръ Василиевъ, за членъ на Плевенския окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно, а вмѣсто него се назначава бившиятъ членъ на Софийския окръженъ сѣдъ, Хр. Ив. Гепчевъ; 4) прѣмѣства се членътъ на Русенския окръженъ сѣдъ, А. Поповъ, за членъ на Търновския окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно, а вмѣсто него се назначава замѣстникътъ на прокурора при Плевенския окръженъ сѣдъ, Ангелъ Христовъ, и 5) увольнява се отъ длъжностъ, Панагюрскиятъ мирови сѣдия, Ст. Рачевъ, а вмѣсто него се назначава бившата кандидатъ на сѣдебна длъжностъ при Севлиевоото отдѣление на Търновския окръженъ сѣдъ, Атанасъ Мановъ.

Съ заповѣдъ № 82 отъ 6 февруарий т. г., прѣмѣства се, съ право на пѣтни пари, секретарътъ на Дръновския мирови сѣдия, Д. Стаевски, за секретаръ на Каварненския допълнителенъ мирови сѣдия, на мѣсто вакантно, а вмѣсто него се назначава старшиятъ писаръ на Дръновския мирови сѣдия, Ст. М. Влаковъ.

Съ заповѣдъ № 83 отъ 7 февруарий т. г., разрѣшава се на Свищовския градски мирови сѣдия, Ст. Тодоровъ, 15 дни отпускъ по сѣмейни причини, считанъ отъ 15 февруарий т. г.

Съ заповѣдъ № 85 отъ сѣща дата, командирова се слѣдователътъ при Русенския окръженъ сѣдъ, Бончо Петровъ, въ помощъ на Горноорѣховския сѣдебенъ слѣдователъ при Търновския окръженъ сѣдъ.

Министерство на Обществениѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията.

УКАЗЪ

№ 7.

Н и е Фердинандъ I

съ Божя милостъ и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:

XIII Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ XLIII си заседание, държано на 15 декемврий 1906 год., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующитѣ

Международни пощенски конвенции и договори, прѣгледани и допълнени прѣзъ миналата 1906 год. отъ VI всемирень пощенски конгресъ въ Римъ.

Всемирень Пощенски Съюзъ.

Union postale universelle.

Всемирна Пощенска Конвенция

склучена между

България, Германия и Германскитѣ протекторати, Съединенитѣ Американски Щати и островскитѣ владѣния на Съединенитѣ Американски Щати, Аржентинската република, Австрия, Белгия, Боливия, Босна-Херцеговина, Бразилия, Чили, Китайската империя, Колумбийската република, независимата държава Конго, Корейската империя, републиката Коста-Рика, Критъ, Кубанската република, Дания и Данскитѣ колонии, Доминиканската република, Египетъ, Екваторъ, Испания и Испанскитѣ колонии, Етиопската империя, Франция, Алжирия, Французскитѣ колонии и протекторати въ Индо-Китай, всичкитѣ други французски колонии, Велика-Британия и разнитѣ Британски колонии, Британска Индия, Австралийската конфедерация (Commonwealth), Канада, Нова-Зеландия, Британскитѣ колонии въ Южна Африка, Гърция, Гватемала, републиката Хаити, републиката Хондурасъ, Унгария, Италия и Италианскитѣ колонии, Япония, републиката Либерия, Люксембургъ, Мексико, Чернагора, Никарагуа, Норвегия, Панамската република, Парагвай, Холандия, Холандскитѣ колонии, Перу, Персия, Португалия и Португалскитѣ колонии, Румания, Русия, Салвадоръ, Сърбия, Сиамското царство, Швеция, Швейцария, Тунисъ, Турция, Урагвай и Съединенитѣ Щати на Венецуела.

Долоподписанитѣ, пълномощници на правителствата на държавитѣ, изброени по-горѣ, като се събраха на конгресъ въ Римъ, съгласно чл. 25 отъ Всемирната пощенска конвенция, склучена въ Вашингтонъ на 15 юний 1897 год., по общо съгласие и съ условие на ратификация, прѣгледаха казаната конвенция, съгласно слѣдующитѣ постановления:

Convention Postale Universelle

conclue entre

la Bulgarie, l'Allemagne et les protectorats Allemands, les Etats-Unis d'Amérique et les possessions insulaires des Etats-Unis d'Amérique, la république Argentine, l'Autriche, la Belgique, la Bolivie, la Bosnie-Herzégovine, le Brésil, le Chili, l'empire de Chine, la république de Colombie, l'Etat indépendant du Congo, l'empire de Corée, la république de Costa-Rica, la Crète, la république de Cuba, le Danemark et les colonies Danoises, la république Dominicaine, l'Egypte, l'Equateur, l'Espagne et les colonies Espagnoles, l'empire d'Ethiopie, la France, l'Algérie, les colonies et protectorats Français de l'Indo-Chine, l'ensemble des autres colonies Françaises, la Grande-Bretagne et diverses colonies Britanniques, l'Inde Britannique, la Commonwealth de l'Australie, le Canada, la Nouvelle-Zélande, les colonies Britanniques de l'Afrique du sud, la Grèce, le Guatemala, la république d'Haïti, la république du Honduras, la Hongrie, l'Italie et les colonies Italiennes, le Japon, la république de Libéria, le Luxembourg, le Mexique, le Monténégro, le Nicaragua, la Norvège, la république de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, les colonies Néerlandaises, le Pérou, la Perse, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, le royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et les Etats-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à Rome, en vertu de l'article 25 de la Convention postale universelle conclue à Washington le 15 juin 1897, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, révisé ladite Convention conformément aux dispositions suivantes:

Главна конвенция.

Членъ първи.

Съставъ на пощенския Съюзъ.

Държавитѣ, между които е сключена настоящата конвенция, както и ония които биха сж присъединили послѣдователно къмъ нея, образуватъ, подъ названieto „Всемирненъ пощенски Съюзъ“, една обща пощенска територия за взаимна размѣна на кореспонденции между тѣхнитѣ пощенски писалища.

Членъ 2.

Пратки върху които се прилага конвенцията.

Постановленията на настоящата конвенция се простиратъ върху писмата, пощенскитѣ карти, обикновени и съ отговоръ платенъ, печатнитѣ произведения отъ всѣкакъвъ видъ, дѣловнитѣ книжа и образцитѣ отъ стоки, произходящи отъ една отъ държавитѣ на Съюза и съ назначение за друга нѣкоя отъ тия държави. Тѣ се приспособяватъ, така сжщо, и за пощенската размѣна на горнитѣ прѣдмети между държавитѣ отъ Съюза и държавитѣ чужди на Съюза всѣкога, когато размѣната се направлява посредствомъ службитѣ поне на двѣ отъ договорившитѣ се страни.

Членъ 3.

Размѣняване пощенскитѣ пакети между съпрѣдѣлни страни; трети служби.

1. — Пощенскитѣ управления на съпрѣдѣлни държави или имѣюци възможностъ да се сношаватъ непосредствено помежду си, безъ да прибѣгватъ до посредничеството на нѣкое трето управление, опрѣдѣлятъ, по взаимно съгласие, условията за размѣняването на тѣхнитѣ взаимни постъ-пакети прѣзъ границата или отъ едната граница до другата.

2. — Въ отсъствието на противно споразумѣние, считатъ се като трети служби морскитѣ прѣнасяния, извършени непосредствено между двѣ държави, съ параходитѣ или корабитѣ зависящи отъ едната отъ тия държави, и тия прѣнасяния, както и ония извършени между двѣ писалища на една и сѣмъ държава, посредствомъ морски или сухопѣтни служби, зависящи отъ нѣкоя друга държава, се уреждатъ съгласно постановленията на слѣдующия членъ.

Членъ 4.

Транзитни разноски.

1. — Свободата на транзита е обезпечена въ цѣлата територия на Съюза.

2. — Разнитѣ пощенски управления въ Съюза, могатъ, слѣдователно, да си изпрацатъ взаимно,

Convention principale.

Article premier.

Définition de l'Union postale.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux qui y adhéreront ultérieurement, forment, sous la dénomination d'*Union postale universelle*, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Envois auxquels s'applique la Convention.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales simples et avec réponse payée, aux imprimés de toute nature, aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent également à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des parties contractantes au moins.

Article 3.

Transport des dépêches entre pays limitrophes; services tiers.

1. — Les Administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce Administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

2. — A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépendant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de services maritimes ou territoriaux dépendant d'un autres pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

Article 4.

Frais de transit.

1. — La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2. — En conséquence, les diverses Administrations postales de l'Union peuvent s'expédier réciproque-

посрѣдствомъ едно или повече отъ тѣхъ, както затворени постъ-пакети тѣй и кореспонденция на открито, споредъ нуждитъ на трафика и удобствата на пощенската служба.

3. — Кореспонденциитѣ, размѣнени въ постъ-пакети между двѣ управления отъ Сюза посрѣдствомъ службитѣ на едно или повече управления отъ Сюза, се подлагатъ, въ полза на всѣка една отъ заинтересуванитѣ държави или на които службитѣ участвуватъ въ прѣнасянето, на слѣдующитѣ транзитни рѣзки:

1° за териториялнитѣ прѣнасяния:

а) по 1 франкъ 50 сантима на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти и по 20 сантима на килограмъ за другитѣ прѣдмети, ако изходеното разстояние не надминава 3000 километри;

б) по 3 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти и по 40 сантима за другитѣ прѣдмети, ако изходеното разстояние е по-големо отъ 3000 километри, но не надминава 6000 километри;

в) по 4 франка 50 сантима на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти и по 60 сантима на килограмъ за другитѣ прѣдмети, ако изходеното разстояние е по-големо отъ 6000 километри, но не надминава 9000 километри;

г) по 6 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти и по 80 сантима за другитѣ прѣдмети, ако изходеното разстояние надминава 9000 километри.

2° за морскитѣ прѣнасяния:

а) по 1 франкъ 50 сантима на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти, и по 20 сантима на килограмъ за другитѣ прѣдмети, ако пътуването не надминава 300 морски мили. Въ всѣки случай, за едно пътуване, което не надминава 300 морски мили, морското прѣнасяние става безплатно, когато заинтересуваното управление получава вече за тия прѣнесени постъ-пакети, слѣдующото се възна-граждение;

б) по 4 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти, и по 50 сантима на килограмъ за другитѣ прѣдмети, за размѣняванитѣ извършени по едно пътуване, което надминува 300 морски мили между държавитѣ въ Европа, между Европа и африканскитѣ и азиатскитѣ пристанища на Срѣдиземното и Черното морета или отъ едно до друго отъ тия пристанища, и между Европа и Сѣверна Америка. Сжщитѣ цѣни сж приложими за прѣнасянията, обезпечени по цѣлото вѣдомство на Сюза, между пристанищата на една и сжща държава, както и между пристанищата на двѣ държави, сѣединени съ сжщата плавателна линия, когато морското пътувание не надминува 1500 морски мили;

в) по 8 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти, и по 1 франкъ на килограмъ за другитѣ прѣдмети, за всичкитѣ прѣнасяния, които

ment par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

3. — Les correspondances échangées en dépêches closes entre deux Administrations de l'Union, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres Administrations de l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir:

1° pour les parcours territoriaux:

a) à 1 franc 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 20 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue n'excède pas 3000 kilomètres;

b) à 3 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 40 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue est supérieure à 3000 kilomètres, mais n'excède pas 6000 kilomètres;

c) à 4 francs 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 60 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue est supérieure à 6000 kilomètres, mais n'excède pas 9000 kilomètres;

d) à 6 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 80 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue excède 9000 kilomètres.

2° pour les parcours maritimes:

a) à 1 franc 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 20 centimes par kilogramme d'autres objets, si le trajet n'excède pas 300 milles marins. Toutefois, le transport maritime sur un trajet n'excédant pas 300 milles marins est gratuit si l'Administration intéressée reçoit déjà, du chef des dépêches transportées, la rémunération afférente au transit territorial;

b) à 4 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 50 centimes par kilogramme d'autres objets, pour les échanges effectués sur un parcours excédant 300 milles marins, entre pays d'Europe, entre l'Europe, entre l'Europe et les ports d'Afrique et d'Asie sur la Méditerranée et la mer Noire ou de l'un à l'autre de ces ports, et entre l'Europe et l'Amérique du Nord. Les mêmes prix sont applicables aux transports assurés dans tout le ressort de l'Union entre deux ports d'un même Etat, ainsi qu'entre les ports de deux Etats desservis par la même ligne de paquebots lorsque le trajet maritime n'excède pas 1500 milles marins;

c) à 8 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 1 franc par kilogramme d'autres objets, pour tous les transports ne rentrant pas

не влизатъ въ категориитѣ, изброени въ горнитѣ алинеи а и б.

Въ случай на морско прѣнасяне, извършено отъ двѣ или повече управления, разносикътъ за цѣлото пътуване не могатъ да надминатъ 8 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти, и 1 франкъ на килограмъ за другитѣ прѣдмети: тия разноси, въ даденъ случай, се подраздѣлятъ между управленията, участвуващи въ прѣнасянето, съразмѣрно съ пропѣтуванитѣ разстояния, независимо отъ разнитѣ споразумѣния, които могатъ да станатъ между заинтересованитѣ страни.

4. — Кореспонденциитѣ, размѣнени на открито между двѣ управления отъ Съюза, се облагатъ, на парче и безъ огледъ на тежестта или мѣстоуказаніето, съ слѣдующитѣ транзитни разноси:

писма	6	сантима	едното;
пощенски карти	2 1/2	"	едната;
други прѣдмети	2 1/2	"	единтъ.

5. — Транзитнитѣ цѣни, опрѣдѣлени въ настоящия членъ, не се прилагатъ за прѣнасянията въ Съюза посредствомъ извънредни служби, наредени или подържани отъ едно управление, по искането на едно или повече други управления. Условиата за тая категория прѣнасяне се уреждатъ по взаимно съгласие между заинтересованитѣ управления.

Освѣнъ това, на всѣкъждѣ гдѣто транзитътъ, както територияленъ тѣй и морски, въ настояще врѣме е безплатенъ или на по-сгодни условия, той си остава сѣщия и за напредъ.

Въ всѣки случай, териториялнитѣ транзитни служби, които надминаватъ 3000 километра, могатъ да се ползватъ отъ постановленията на § 3 отъ настоящия членъ.

6. — Разносикътъ за транзита сѣ за смѣтка на държавата на мѣстопроизхождението.

7. — Общото прѣсмѣтване на тѣзи разноси става въз основа на статистикитѣ, съставени единъ пътъ въ всѣки шестъ години, прѣзъ единъ периодъ отъ 28 дни, който ще се опрѣдѣли въ правилника за изпълнението, прѣдвиденъ въ слѣдующия чл. 20.

Транзитнитѣ разноси за врѣмето между датата на влизането въ изпълнение на Римската конвенция и деня на влизането въ сила на транзитнитѣ статистики, за които спомѣнува правилникътъ за изпълнението, прѣдвиденъ въ чл. 20, ще бждатъ заплатени споредъ прѣдписанията на Вашингтонската конвенция.

8. — Изключаватъ се отъ всѣко териториялно и морско транзитно право кореспонденциитѣ, спомѣнати въ §§ 3 и 4 на слѣдующия чл. 11; отвѣтнитѣ пощенски карти, повърнати въ държавата на мѣстопроизхождението; прѣпратенитѣ или криво оухтенитѣ прѣдмети; недоставенитѣ прѣдмети; обратнитѣ разписки; пощенскитѣ записи и всички други документи, относящи се до пощенската служба.

dans les catégories énoncées aux alinéas a et b ci-dessus.

En cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours total ne peuvent pas dépasser 8 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; ces frais sont, le cas échéant, répartis entre les Administrations participant au transport, au prorata des distances parcourues, sans préjudice des arrangements différents qui peuvent intervenir entre les parties intéressées.

4. — Les correspondances échangées à découvert entre deux Administrations de l'Union sont soumises, par article et sans égard au poids ou à la destination, aux frais de transit suivants, savoir:

lettres	6	centimes	pièce;
cartes postales	2 1/2	centimes	pièce;
autres objets	2 1/2	centimes	pièce.

5. — Les prix de transit spécifiés au présent article ne s'appliquent pas aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une Administration sur la demande d'une ou de plusieurs autres Administrations. Les conditions de cette catégorie de transports sont réglées de gré à gré entre les Administrations intéressées.

En outre, partout où le transit, tant territorial que maritime, est actuellement gratuit ou soumis à des conditions plus avantageuses, ce régime est maintenu.

Toutefois, les services de transit territorial dépassant 3000 kilomètres peuvent bénéficier des dispositions du § 3 du présent article.

6. — Les frais de transit sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

7. — Le décompte général de ces frais a lieu sur la base de relevés établis une fois tous les six ans, pendant une période de 28 jours à déterminer dans le Règlement d'exécution prévu par l'article 20 ci-après.

Pour la période entre la date de la mise à exécution de la Convention de Rome et le jour de l'entrée en vigueur des statistiques de transit, dont fait mention le Règlement d'exécution prévu à l'article 20, les frais de transit seront payés d'après les prescriptions de la Convention de Washington.

8. — Sont exemptes de tous frais de transit territorial ou maritime, les correspondances mentionnées aux §§ 3 et 4 de l'article 11 ci-après; les cartes postales réponse renvoyées au pays d'origine; les objets réexpédiés ou mal dirigés; les rebuts; les avis de réception; les mandats de poste et tous autres documents relatifs au service postal.

9. — Когато годишния остатъкъ по сметките за транзитнитѣ разноси между двѣ управления не надминава 1000 франка, управлението, което дължи, се освобождава отъ всѣко заплащане на транзитъ.

Членъ 5.

Такси и общи условия приложими на пратки.

1. — Такситѣ за прѣнасянето на пощенскитѣ пратки въ цѣлия Сюзъ, включително и доставянето имъ въ жилищата на получателитѣ въ държавитѣ на Сюза, гдѣто службата за разнасяне е или ще бѣде уредена, се опредѣлятъ както слѣдва:

1° за писмата, по 25 сантима, ако сж прѣдплатени, и двойно въ противенъ случай, за всѣко писмо, което не надминава 20 грама тежестъ, и по 15 сантима, ако сж прѣдплатени и двойно въ противенъ случай, за всѣки 20 или частъ отъ 20 грама, за по-вече отъ првитѣ 20 грама тежестъ;

2° за пощенскитѣ карти, ако сж прѣдплатени, по 10 сантима за обикновенитѣ карти или за всѣка една отъ двѣтѣ части на картитѣ съ отговоръ платенъ, и двойно въ противенъ случай;

3° за печатнитѣ произведения отъ всѣкакъвъ видъ, дѣловни книжа и образци отъ стоки, по 5 сантима за всѣки прѣдметъ или пакетъ на единъ частенъ адресъ и за всѣки 50 грама или дробъ отъ 50 грама тежестъ, съ условие, щото тия прѣдметъ или пакетъ да не съдържа никакво писмо или ръкописна бѣлѣжка, която има характеръ на настояща лична кореспонденция, и да бѣде сгънати по начинъ да може лесно да се провери съдържанието му.

Таксата на дѣловнитѣ книжа не може да бѣде по-малка отъ 25 сантима за всѣка пратка, а таксата за образци отъ стоки не може да бѣде по-малка отъ 10 сантима за всѣка пратка.

2. — Освѣнъ опредѣленитѣ въ прѣдшествуюция параграфъ такси, може да се събира допълнителна такса:

1° за всѣка пратка, подлежаща на разноси за морски транзитъ, прѣдвидени въ § 3, 2°, в) на чл. 4, и въ всичкитѣ сношения, гдѣто тия транзитни разноси сж приспособими, една допълнителна еднообразна такса, която не може да надмине 25 сантима за обикновено тегло за писмата, 5 сантима за пощенскитѣ карти, и 5 сантима за всѣки 50 грама или дробъ отъ 50 грама тежестъ за другитѣ прѣдмети;

2° за всѣки прѣдметъ, прѣнесенъ отъ службитѣ зависящи отъ управление неучаствуеще въ Сюза, или отъ извънредни служби въ Сюза, които прѣдизвикватъ особенни разноси, — една допълнителна такса, съответствуваща на тия разноси.

9. — Lorsque le solde annuel des décomptes des frais de transit entre deux Administrations ne dépasse pas 1000 francs, l'Administration débitrice est exonérée de tout paiement de ce chef.

Article 5.

Taxes et conditions générales applicables aux envois.

1. — Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées comme suit:

1° pour les lettres, à 25 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque lettre ne dépassant pas le poids de 20 grammes, et à 15 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque poids de 20 grammes ou fraction de 20 grammes au-dessus du premier poids de 20 grammes;

2° pour les cartes postales, en cas d'affranchissement, à 10 centimes pour la carte simple ou pour chacune des deux parties de la carte avec réponse payée, et au double dans le cas contraire;

3° pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 5 centimes par chaque objet ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne contienne aucune lettre ou note manuscrite ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 25 centimes par envoi, et la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 10 centimes par envoi.

2. — Il peut être perçu, en sus des taxes fixées par les paragraphes précédents:

1° pour tout envoi soumis aux frais de transit maritime prévus au § 3, 2°, c, de l'art. 4 et dans toutes les relations auxquelles ces frais de transit sont applicables, une surtaxe uniforme qui ne peut pas dépasser 25 centimes par port simple pour les lettres, 5 centimes par carte postale et 5 centimes par 50 grammes ou fraction de 50 grammes pour les autres objets;

2° pour tout objet transporté par des services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union, ou par des services extraordinaires dans l'Union donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

Когато тарифата за заплащането на обикновенитѣ пощенски карти включва едната или другата отъ прѣдвиденитѣ въ прѣшествующитѣ двѣ алинеи допълнителни такси, тая сжщата тарифа се прилага и за двѣтѣ части на пощенскитѣ карти съ отговоръ платенъ.

3. — Въ случай на недостатъчно заплащане, предметитѣ отъ всѣкакъвъ видъ кореспонденции се подлагатъ, за смѣтка на получателитѣ, на една двойна такса, равна на стойността на недостатъчното заплащане, безъ тая такса да може да надмине оная, която се взема въ държавата на мѣстоназначението за незаплатенитѣ кореспонденции отъ сжщия видъ, тежестъ и происхождение.

4. — Освѣнъ писмата и пощенскитѣ карти, всичкитѣ други прѣдмети трѣбва да бѣдатъ поне частично прѣдплатени.

5. — Образцитѣ отъ стоки не могатъ да съдържатъ каквито и да било прѣдмети, имѣющи продажна стойностъ; тѣ не могатъ да иматъ тежестъ по-голяма отъ 350 грамма, нито да прѣдставляватъ обемъ по-голямъ отъ 30 сантиметри дължина, 20 сантиметри ширина и 10 сантиметри дебелина, или, ако сж въ цилиндрическа форма, 30 сантиметри дължина и 15 сантиметри въ диаметръ.

6. — Дѣловитѣ книжа и печатнитѣ произведения не могатъ да иматъ повече отъ 2 килограма тежестъ, нито величина повече отъ 45 сантиметри на коя да е отъ странитѣ. Въ всѣки случай, допускатъ се за прѣвасяне по пощата пратки съ цилиндрическа форма, на които диаметрътъ не надминува 10 сантиметри, а дължината не прѣвишава 75 сантиметри.

7. — Изключватъ се отъ намалената такса маркиитѣ или формулитѣ за заплащане, унищожни или не, както и всѣкакви отпечатьци, прѣдставляющи знакъ на нѣкаква стойностъ, освѣнъ изключенията, позволени въ правилника за изпълнението, прѣдвиденъ въ слѣдующия чл. 20 отъ настоящата конвенция.

Членъ 6.

Прѣпорѣчени прѣдмети; обратни разписки; искане свѣдѣния.

1. — Означенитѣ въ чл. 5 прѣдмети могатъ да се изпращатъ прѣпорѣчени.

Въ всѣки случай, частитѣ „отговоръ“, относящи се къмъ пощенскитѣ карти, не могатъ да се прѣпорѣчватъ отъ първоначалнитѣ податели на тѣзи пратки.

2. — Всѣка прѣпорѣчена пратка се облага за смѣтка на подателя:

1° съ обикновената такса на пратката, споредъ категорията ѝ;

2° съ едно опрѣдѣлено право за прѣпорѣчване отъ 25 сантима, най-много, включително и разписката, която се издава на подателя.

Lorsque le tarif d'affranchissement de la carte postale simple comprend l'une ou l'autre des surtaxes autorisées par les deux alinéas précédents, ce même tarif est applicable à chacune des parties de la carte postale avec réponse payée.

3. — En cas d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'insuffisance, sans que cette taxe puisse dépasser celle qui est perçue dans le pays de destination sur les correspondances non affranchies de mêmes nature, poids et origine.

4. — Les objets autres que les lettres et les cartes postales doivent être affranchis au moins partiellement.

5. — Les paquets d'échantillons de marchandises ne peuvent renfermer aucun objet ayant une valeur marchande; ils ne doivent pas dépasser le poids de 350 grammes, ni présenter des dimensions supérieures à 30 centimètres en longueur, 20 centimètres en largeur et 10 centimètres en épaisseur ou, s'ils ont la forme de rouleau, à 30 centimètres de longueur et 15 centimètres de diamètre.

6. — Les paquets de papiers d'affaires et d'imprimés ne peuvent pas dépasser le poids de 2 kilogrammes, ni présenter, sur aucun de leurs côtés, une dimension supérieure à 45 centimètres. On peut, toutefois, admettre au transport par la poste les paquets en forme de rouleau dont le diamètre ne dépasse pas 10 centimètres et dont la longueur n'excède pas 75 centimètres.

7. — Sont exclus de la modération de taxe les timbres ou formules d'affranchissement, oblitérés ou non, ainsi que tous imprimés constituant le signe représentatif d'une valeur, sauf les exceptions autorisées par le Règlement d'exécution prévu à l'article 20 de la présente Convention.

Article 6.

Objets recommandés; avis de réception; demandes de renseignements.

1. — Les objets désignés dans l'article 5 peuvent être expédiés sous recommandation.

Toutefois, les parties „Réponse“ adhérentes aux cartes postales ne peuvent être recommandées par les expéditeurs primitifs de ces envois.

2. — Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'expéditeur:

1° du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi, selon sa nature;

2° d'un droit fixe de recommandation de 25 centimes au maximum, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

3. — Подателтъ на единъ прѣпоръченъ прѣдметъ може да поиска извѣстие за получаването на тоя прѣдметъ, като заплати въ момента, когато поиска това извѣстие, едно опрѣдѣлено право отъ 25 сантима най-много. Същото право може да се събира за исканията на свѣдѣния относително прѣпоръченитѣ прѣдмети, ако подателтъ не е билъ прѣдплатилъ опрѣдѣлената такса за да получи извѣстие за доставянето.

Членъ 7.

Пратки съ наложенъ платежъ.

1. — Прѣпоръченитѣ кореспонденции могатъ да бѣдатъ изпратени съ наложенъ платежъ въ сношенията между държавитѣ, на които управленията се съгласятъ да въведатъ тази служба.

Прѣдметитѣ съ наложенъ платежъ се подлагатъ на формалноститѣ и такситѣ за прѣпоръченитѣ пратки.

Максимумъ на наложения платежъ е опрѣдѣленъ, за една пратка, на 1000 франка, или на съответствующата на тая сума стойностъ.

2. — Освѣнъ въ случаитѣ на противно съглашение между управленията на заинтересованитѣ държави, събраната отъ получателя сума трѣбва да се изпрати на податели посрѣдствомъ пощенски записъ, слѣдъ като се спадне едно право за събиране отъ 10 сантима и обикновената такса на записитѣ, прѣсмѣтната споредъ стойността на остатъка.

Стойността на единъ записъ отъ наложенъ платежъ, не изплатенъ по принадлежностъ, остава въ разположение на управлението на държавата, гдѣто е била подадена пратката съ наложенъ платежъ.

3. — Изгубването на единъ прѣпоръченъ прѣдметъ съ наложенъ платежъ задължава пощенската служба съ отговорността, споредъ условията, опрѣдѣлени въ слѣдующия чл. 8, за прѣпоръченитѣ прѣдмети безъ наложенъ платежъ.

Слѣдъ като достави прѣдмета, управлението на мѣстоназначението остава отговорно за суммата на наложения платежъ, ако не може да докаже, че установенитѣ формалности въ правилника, прѣвиденъ въ чл. 20 отъ настоящата конвенция, не сѣ били съблюдени. Обаче, случайното пропускане въ описа означението „наложенъ платежъ“ и стойността му не освобождава отъ отговорностъ управлението на мѣстоназначението за несъбирането на послѣдната.

Членъ 8.

Отговорностъ за прѣпоръченитѣ пратки.

1. — Въ случай че се изгуби една прѣпоръчена пратка, подателтъ, или, по негово искане, полу-

3. — L'expéditeur d'un objets recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant, au moment où il demande cet avis, un droit fixe de 25 centimes au maximum. Le même droit peut être perçu pour les demandes de renseignements relatives aux objets recommandés, si l'expéditeur n'a pas déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception.

Article 7.

Envois contre remboursement.

1. — Les correspondances recommandées peuvent être expédiées grevées de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service.

Les objets contre remboursement sont soumis aux formalités et aux taxes des envois recommandés.

Le maximum du remboursement est fixé, par envoi, à 1000 francs ou à l'équivalent de cette somme.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Administrations des pays intéressés, le montant encaissé du destinataire doit être transmis à l'expéditeur au moyen d'un mandat de poste, après déduction d'un droit d'encaissement de 10 centimes et de la taxe ordinaire des mandats calculée sur le montant du reliquat.

Le montant d'un mandat de remboursement tombé en rebut reste à la disposition de l'Administration du pays d'origine de l'envoi grevé de remboursement.

3. — La perte d'une correspondance recommandée grevée de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 8 ci-après pour les envois recommandés non suivis de remboursement.

Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement, à moins qu'elle ne puisse prouver que les dispositions prescrites en ce qui concerne les remboursements, par le Règlement prévu à l'article 20 de la présente Convention, n'ont pas été observées. Toutefois, l'omission éventuelle dans la feuille d'avis de la mention „Remb.“ et du montant du remboursement n'altère pas la responsabilité de l'Administration du pays de destination pour le non encaissement du montant.

Article 8.

Responsabilité en matière d'envois rocommandés.

1. — En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, l'expéditeur ou,

чательтъ има право на едно обезщетение отъ 50 франка, освѣнъ въ случаитѣ на непрѣодолими обстоятелства.

2. — Държавитѣ, които намиратъ за възможно да поематъ отговорността и въ случаитѣ на непрѣодолими обстоятелства, могатъ да събиратъ за тая цѣль отъ подателя една допълнителна такса отъ 25 сантима, най-много, за всѣка прѣпорѣчена пратка.

3. — Задължението да заплати слѣдующото се обезщетение остава върху управлението, отъ което зависи писалището на мѣстоподаването, а на това управление се прѣдоставя правото да изиска сумата отъ онова отговорно управление, на което въ службата или въ територията се е случило изгубването.

Въ случай че се изгуби, при непрѣодолими обстоятелства, въ територията или службата на една държава, която поема отговорността при обстоятелства спомѣнати въ прѣдшествующи параграфъ, единъ прѣпорѣченъ прѣдметъ, произходящъ отъ друга нѣкоя държава, оная, гдѣто е станало изгубването, е отговорна спрямо управлението на мѣстопроехождението само, ако и това послѣдното, отъ своя страна, поема отговорността при непрѣодолими обстоятелства спрямо своитѣ податели.

4. — До като се докаже противното, отговорността остава на онова управление, което, като е приело прѣдмета безъ възражения, не може да докаже нито доставянето му на получателя, нито, въ даденъ случай, прѣпращането му до слѣдующето управление. За праткитѣ, адресирали „до поискване“ или задържани на разположението на получателитѣ, отговорността прѣстава, щомъ се достави прѣдмета на лице, което е удостоверило, самоличността си, споредъ установенитѣ правила, дѣйствущи въ държавата на мѣстоназначението, и на което името и призванието му се сходять съ указанията въ адреса.

5. — Заплащането на обезщетението отъ управлението на мѣстопроехождението трѣбва да става по възможность по-скоро и не по-късно отъ една година отъ датата на заявлението. Отговорното управление е длъжно да внесе незабавно на онова на мѣстопроехождението сумата, заплатена като обезщетение на подателя.

Управлението на мѣстопроехождението може да обезщети подателя за смѣтка на послѣдното управление или на онова на мѣстоназначението, което, на врѣме поканено да направи справка, е допуснало да се измени цѣла година безъ да даде ходъ на заявлението. Освѣнъ това, въ случай когато едно управление, на което отговорността е била установена, откаже отъ начало да заплати обезщетението, сѣщото трѣбва да поеме върху си, освѣнъ обезщетението, и допълнителнитѣ разноси, причинени отъ не извиненото окжсение въ заплащането.

sur sa demande, le destinataire a droit à une indemnité de 50 francs.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à percevoir de ce chef sur l'expéditeur une surtaxe de 25 centimes au maximum pour chaque envoi recommandé.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte a eu lieu.

En cas de perte, dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au paragraphe précédent, d'un objet recommandé provenant d'un autre pays, où la perte a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire, ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante. Pour les envois adressés poste restante, ou conservés en instance à la disposition des destinataires, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, et dont les nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse.

5. — Le payment de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie, a tout d'abord décliné le payment de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payment.

6. — Заявление за прѣпорѣченъ прѣдметъ се приема въ срокъ отъ една година отъ датата на подаването; слѣдъ изтичането на тоя срокъ, заявителътъ губи правото си за обезщетение.

7. — Когато изгубването е станало прѣзъ врѣме на прѣнасянето, безъ да има възможность да се установи въ коя територия или служба се е случило, заинтересованитѣ въ случая управления понасятъ загубата по на половина.

8. — Управленията се освобождаватъ отъ понататъшна отговорность за прѣпорѣченитѣ прѣдмети, слѣдъ като правоимѣющитѣ сж дали подписъ за получването и сж получили праткитѣ.

Членъ 9.

Оттегляне на кореспонденция; промѣняване адреса или условия за изпращане.

1. — Подателътъ на единъ какъвто и да било прѣдметъ може да го оттегли отъ пощата или да му измѣни адреса, до като не е билъ доставенъ още на получателя.

2. — Искането за тая цѣль се изпраща по пощата или по телеграфа за смѣтка на подателя, който трѣбва да заплати:

1° за всѣко искане по пощата, таксата за едно обикновено прѣпорѣчено писмо;

2° за всѣко искане по телеграфа, таксата на телеграммата, споредъ обикновената тарифа.

3. — Подателътъ на една пратка съ наложенъ платежъ може да поиска, по установения редъ за исканията за промѣняване адреса, да се унищожи частъ или цѣлата стойность на наложения платежъ.

4. — Постапвленията на настоящия членъ не сж задължителни за ония държави, на които законоположенията не позволяватъ на подателя да разполага съ една пратка въ врѣме на прѣнасянето.

Членъ 10.

Опрѣдѣляне такситѣ въ не франкова монета.

Ония отъ държавитѣ на Съюза, които нѣматъ франка за монетна единица, опрѣдѣлятъ такситѣ си по съответствующата стойность на тѣхната монета, опрѣдѣлена отъ разнитѣ членове на настоящата конвенция. Сѣшитѣ държави иматъ право да окръгляватъ дробитѣ, съобразно съ таблицата, помѣстена въ правилника, за който се спомѣнува въ чл. 20 отъ настоящата конвенция.

Управленията, зависящи отъ Съюза, които поддържатъ пощенски бюра въ страни, стоящи вънъ отъ него, опрѣдѣлятъ тѣхнитѣ такси въ мѣстната монетна единица по сѣщия начинъ. Когато двѣ или повече управления поддържатъ такива бюра въ една и сѣща страна, стояща вънъ отъ Съюза,

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à partir du dépôt à la poste de l'envoi recommandé; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte a eu lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

8. — Les administrations cessent d'être responsables des envois recommandés dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

Article 9.

Retrait de correspondances; modification d'adresse ou des conditions d'envoi.

1. — L'expéditeur d'un objet de correspondance peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse, tant que cet objet n'a pas été livré au destinataire.

2. — La demande à formuler à cet effet est transmise par voie postale ou par voie télégraphique aux frais de l'expéditeur, qui doit payer, savoir:

1° pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre simple recommandée;

2° pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme d'après le tarif ordinaire.

3. — L'expéditeur d'un envoi recommandé grevé de remboursement peut, aux conditions fixées pour les demandes de modification de l'adresse, demander le dégrèvement total ou partiel du montant du remboursement.

4. — Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour les pays dont la législation ne permet pas à l'expéditeur de disposer d'un envoi en cours de transport.

Article 10.

Fixation des taxes en monnaie autre que le franc.

Ceux des pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par les divers articles de la présente Convention. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au Règlement d'exécution mentionné à l'article 20 de la présente Convention.

Les Administrations qui entretiennent des bureaux de poste relevant de l'Union dans des pays étrangers à l'Union fixent leurs taxes dans la monnaie locale, de la même manière. Lorsque deux ou plusieurs Administrations entretiennent de ces bureaux dans un même pays étranger à l'Union, les équivalents

мѣстнитѣ равностойности, за приемане отъ всички тѣзи бюра, се опрѣдѣлятъ по взаимно съгласие между заинтересованитѣ управления.

Членъ 11.

Заплащане на праткитѣ; купони-отговоръ; освобождаване отъ такса.

1. — Заплащането на всѣка пратка става изключително посредствомъ пощенски марки, имѣющи стойности въ държавата на мѣстопроизхождението за частнитѣ кореспонденции. Въ всѣки случай, не е позволено да се употребяватъ въ международната служба пощенски марки, издадени за една специална цѣль и частна за държавата на издаването, като пощенскитѣ марки нарѣчени въспоминателни и които се употребяватъ приврѣмено.

Считатъ се като напълно заплатени пощенскитѣ карти-отговоръ, които носятъ пощенски марки на държавата, която е издала тия карти, както и вѣстникитѣ или врѣзки отъ вѣстници, необлѣпени съ пощенски марки, но които носятъ надписъ „пощенски абонаменти“ и които се изпращатъ съгласно договора за абониране вѣстници, прѣдвиденъ въ чл. 19 отъ настоящата конвенция.

2. — Купони-отговоръ могатъ да се размѣняватъ между държавитѣ, управленията на които сж се съгласили да участвуватъ въ тази размѣна. Най-малката продажна цѣна на купона-отговоръ е 28 сантима или съотвѣтствующата стойностъ на тази сума въ монетата на държавата, която го продава.

Купонътъ-отговоръ е размѣняемъ въ всѣка участваща държава срѣщу пощенска марка отъ 25 сантима или съотвѣтствующата стойностъ на тази сума въ монетата на държавата, гдѣто е поискано размѣняването му. Правилникътъ за изпълнението, прѣдвиденъ въ чл. 20 на конвенцията, опрѣдѣля другитѣ условия на тази размѣна, и особно посредничеството на Международното Бюро за приготвянето, снабдяването и смѣтководството на тия купони.

3. — Официалнитѣ кореспонденции, които се отнасятъ до пощенската служба и се размѣняватъ между пощенскитѣ управления, между тия послѣднитѣ и Международното Бюро и между пощенскитѣ писалища на държавитѣ въ Сѣюза, се освобождаватъ отъ заплащане съ обикновени пощенски марки, и сж единственитѣ, които се прѣнасятъ даромъ.

4. — Освобождаватъ се, така сжщо, и кореспонденциитѣ, относящи се за военнитѣ пленници, изпратени или получени, било направо било въ качеството на посредници, отъ справъчнитѣ бюра, които въ даденъ случай биха се открили за тѣзи лица въ воюющитѣ държави или въ неутрални държави, но заловили воюющи върху своята територия.

Кореспонденциитѣ, назначени за военни пленници или изпратени отъ тѣхъ, сжщо се освобождаватъ отъ всѣкакви пощенски такси, както въ държавитѣ

locaux à adopter par tous ces bureaux sont fixés de gré à gré entre les Administrations intéressées

Article 11.

Affranchissement des envois; coupons-réponse; franchise de port.

1. — L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers. Toutefois, il n'est pas permis de faire usage, dans le service international, de timbres-poste créés dans un but spécial et particulier au pays d'émission, tels que les timbres-poste dit commémoratifs d'une validité transitoire.

Sont considérés comme dûment affranchis les cartes-réponse portant des timbres-poste du pays d'émission de ces cartes et les journaux ou paquets de journaux non munis de timbres-poste, mais dont la suscription porte la mention „Abonnements-poste“ et qui sont expédiés en vertu de l'Arrangement particulier sur les abonnements aux journaux, prévu à l'article 19 de la présente Convention.

2. — Des coupons-réponse peuvent être échangés entre les pays dont les Administrations ont accepté de participer à cet échange. Le prix de vente minimum du coupon-réponse est de 28 centimes ou de l'équivalent de cette somme dans la monnaie du pays qui le débite.

Ce coupon est échangeable dans tout pays participant contre un timbre de 25 centimes ou de l'équivalent de cette somme dans la monnaie du pays où l'échange est demandé. Le Règlement d'exécution prévu à l'article 20 de la Convention détermine les autres conditions de cet échange et notamment l'intervention du Bureau international dans la confection, l'approvisionnement et la comptabilité desdits coupons.

3. — Les correspondances officielles relatives au service postal, échangées entre les Administrations postales, entre ces Administrations et le Bureau international et entre les bureaux de poste des pays de l'Union, sont exemptées de l'affranchissement en timbres poste ordinaires et sont admises à la franchise:

4. — Il en est de même des correspondances concernant les prisonniers de guerre, expédiées ou reçues, soit directement, soit à titre d'intermédiaire, par les bureaux de renseignements qui seraient établis éventuellement pour ces personnes, dans des pays belligérants ou dans des pays neutres ayant recueilli des belligérants sur leur territoire.

Les correspondances destinées aux prisonniers de guerre ou expédiées par eux sont également affranchies de toutes taxes postales, aussi bien dans les

на мѣстопроизходението и мѣстоназначението, така и въ посрѣднитѣ.

Воюющитѣ, заловени и задържани въ вътрѣшността на една неутрална държава, се считатъ като самитѣ военни пленници, колкото се отнася до прилагането на горнитѣ постановления.

5. — Кореспонденцитѣ, подадени на открито море, пустнати въ пощенската кутия на пѣкой параходъ, или прѣдани лично на пътующитѣ пощенски куриери, или на командантитѣ на параходитѣ, могатъ да се заплащатъ посрѣдствомъ пощенскитѣ марки и споредъ дѣйствующата тарифа, въ държавата на която принадлежи или отъ която зависи парахода. Ако ли подаването стане прѣзъ врѣме, когато парахода се е спрѣлъ въ едното отъ двѣтъ крайни пристанища на пътуването или въ нѣкое отъ посрѣднитѣ такива, заплащането трѣбва да става само посрѣдствомъ пощенскитѣ марки и тарифата на държавата, въ водитѣ на която се намира параходътъ.

Членъ 12.

Право на такентѣ.

1. — Всѣко управление задържа всецѣло сумитѣ, които е събрало по изпълнение на прѣдшествоващитѣ чл. чл. 5, 6, 7, 10 и 11, съ изключение на слѣдующото се бонифиране, прѣдвидено за записитѣ въ § 2 на прѣдшествоващия чл. 7.

2. — Събранитѣ, прочее, суми, не даватъ поводъ да се държатъ каквито и да било смѣтки между управленията въ Съюза, съ изключение на бонификацията, прѣдвидена въ § 1 на настоящия членъ.

3. — Както въ държавата на мѣстопроизходението, така и въ оная на мѣстоназначението, писмата и другитѣ пощенски пратки не могатъ да се облагатъ, за смѣтка на подателитѣ или получателитѣ, съ каквито и да било други пощенски такси, освѣнъ ония, прѣдвидени въ горѣцитиранитѣ членове.

Членъ 13.

Пратки съ нароченъ.

1. — По искането на подателитѣ, предметитѣ отъ всѣкакъвъ видъ кореспонденция, могатъ да се доставятъ въ жилището по нароченъ, веднага слѣдъ пристигането имъ въ държавитѣ отъ Съюза, които се съгласятъ да се натоварятъ съ тая служба въ взаимнитѣ имъ сношения.

2. — Праткитѣ, върху които има означено „съ нароченъ“, се облагатъ съ особена такса за доставяне въ жилището, която се опрѣдѣля на 30 санима и се прѣдиплаща напълно отъ подателя, като допълнение на обикновената такса; тя остава въ полза на управлението на държавата на мѣстопроизходението.

3. — Когато предметътъ е прѣдзначенъ за мѣстность, гдѣто нѣма пощенско писалище, натоварено

pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits, en ce qui concerne l'application des dispositions ci-dessus.

5. — Les correspondances déposées en pleine mer à la boîte d'un paquebot ou entre les mains des agents des postes embarqués ou des commandants de navires peuvent être affranchies au moyen des timbres-poste et d'après le tarif du pays auquel appartient ou dont dépend ledit paquebot. Si le dépôt à bord a lieu pendant le stationnement aux deux points extrêmes du parcours ou dans l'une des escales intermédiaires, l'affranchissement n'est valable qu'autant qu'il est effectué au moyen de timbres-poste et d'après le tarif du pays dans les eaux duquel se trouve le paquebot.

Article 12.

Attribution des taxes.

1. — Chaque Administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution des articles 5, 6, 7, 10 et 11 précédents, sauf la bonification due pour les mandats prévus au § 2 de l'article 7.

2. — En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union, sous réserve de la bonification prévue au § 1 du présent article.

3. — Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 13.

Envois-express.

1. — Les objets de correspondance de toute nature sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays de l'Union qui consentent à se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Ces envois, qui sont qualifiés „express“, sont soumis à une taxe spéciale de remise à domicile; cette taxe est fixée à 30 centimes et doit être acquittée complètement et à l'avance, par l'expéditeur, en sus du port ordinaire. Elle est acquise à l'Administration du pays d'origine.

3. — Lorsque l'objet est destiné à une localité où il n'existe pas de bureau de poste chargé de la

съ доставката въ жилището съ пароченъ, управлението на мѣстоназначението може да събира една допълнителна такса, която не може да надминава онай, опрѣдѣлена за доставяне по пароченъ въ вътрѣшната му служба, слѣдъ като се спадне таксата заплатена отъ податели или съотвѣтствующата ней сума въ монетата на държавата, която събира допълнителната такса.

Прѣдвидената по-горѣ допълнителна такса се изисква, въ случай на прѣпращане или недоставяне на прѣдмета; тя остава въ полза на управлението, което я събрало.

4. — Прѣдметитѣ за доставяне по пароченъ, не напълно заплатени споредъ установенитѣ за прѣдплащане такси, се доставятъ по обикновенъ начинъ, ако и отъ писалището на мѣстопроизхождението тѣ не сж били счетени като пратки за доставяне съ пароченъ.

Членъ 14.

Прѣпращане; недоставяне.

1. — Никаква допълнителна такса не се изисква за прѣпращането на праткитѣ въ прѣдѣлитѣ на Съюза.

2. — Не се повръщатъ на управленията на мѣстопроизхождението заплатенитѣ на посрѣднитѣ управления транзитни права за първоначалното прѣпращане на кореспонденции, които не сж били доставени на получателитѣ.

3. — Незаплатенитѣ писма и пощенски карти, както и недостатъчно заплатенитѣ кореспонденции отъ всякакъв видъ, повърнати на държавата на мѣстопроизхождението, вслѣдствие на прѣпращане или недоставяне, се облагатъ, за смѣтка на получателитѣ или подателитѣ, съ сѣщитѣ такси, споредъ вида си, както и кореспонденциитѣ, отправени направо отъ държавата на първото мѣстоназначеніе за държавата на мѣстопроизхождението.

Членъ 15.

Размѣняване затворени постъ-пакети съ военнитѣ кораби.

1. — Посрѣдствомъ териториалнитѣ или морски служби на разни държави, могатъ да се изпращатъ затворени постъ-пакети отъ писалищата на една отъ договорящитѣ се държави и командантитѣ на морскитѣ дивизии или военни кораби на сѣщата държава, които се намиратъ въ странство, или между команданта на нѣкоя отъ тѣзи морски дивизии или военни кораби и команданта на друга дивизия или воененъ корабъ на сѣщата държава.

2. — Кореспонденциитѣ отъ всякакъв видъ, включени въ постъ-пакетитѣ, трѣбва да сж адресирани изключително за или произходящи отъ командантството или екипажа на парахода, за който сж адресирани или който изпраща постъ-пакетитѣ; тарифитѣ и условията за изпращане, които се при-

remise à domicile des exprès, l'Administration des postes destinataire peut percevoir une taxe complémentaire, jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service interne, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur, ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit ce complément.

La taxe complémentaire prévue ci-dessus, reste exigible en cas de réexpédition ou de mise en rebut des objets; elle est acquise à l'Administration qui l'a perçue.

4. — Les objets exprès non complètement affranchis pour le montant total des taxes payables à l'avance sont distribués par les moyens ordinaires, à moins qu'ils n'aient été traités comme exprès par le bureau d'origine.

Article 14.

Réexpédition; rebuts.

1. — Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

2. — Les correspondances tombées en rebut ne donnent pas lieu à restitution des droits de transit revenant aux Administrations intermédiaires, pour le transport antérieur desdites correspondances.

3. — Les lettres et les cartes postales non affranchies et les correspondances de toute nature insuffisamment affranchies, qui font retour au pays d'origine par suite de réexpédition ou de mise en rebut, sont passibles, à la charge des destinataires ou des expéditeurs, des mêmes taxes que les objets similaires directement adressés du pays de la première destination au pays d'origine.

Article 15.

Echange de dépêches closes avec les bâtiments de guerre.

1. — Des dépêches closes peuvent être échangées entre les bureaux de poste de l'un des pays contractants et les commandants de divisions navales ou bâtiments de guerre de ce même pays en station à l'étranger ou entre le commandant d'une de ces divisions navales ou bâtiments de guerre et le commandant d'une autre division ou bâtiment du même pays, par l'intermédiaire des services territoriaux ou maritimes dépendant d'autres pays.

2. — Les correspondances de toute nature comprises dans ces dépêches doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des états-majors et des équipages des bâtiments destinataires ou expéditeurs des dépêches; les tarifs et conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après

способяватъ въ случая, сж ония, установени отъ вътрѣшнитѣ правилници на пощенското управление на държавата, на която принадлежатъ параходитѣ.

3. — Въ отсъствието на противно съглашение между заинтересованитѣ управления, управлението което изпраща или получава постъ-пакетитѣ, се задължава спрямо посрѣднитѣ управления съ слѣдующитѣ се транзитни развозки, прѣсмѣнати съгласно постановленията на прѣдшествоващия чл. 4.

Членъ 16.

Запрѣщения.

1. — Не се изпращатъ по пощата дѣловнитѣ книжа, образцитѣ отъ стоки и печатнитѣ произведения, които не отговарятъ на условията, установени за тия категории пратки, съгласно чл. 5 отъ настоящата конвенция и правилника за изпълнението, прѣдвиденъ въ чл. 20.

2. — Праткитѣ, спомѣнати въ прѣдшествоващия параграфъ, се повръщатъ, въ даденъ случай, на подателя, освѣнъ онии отъ тѣхъ, които сж запладени поне частично и за които управлението на мѣстоназначението, съгласно своето законоположение и вътрѣшнитѣ си правилници, позволява да се доставятъ.

3. — Забранено е:

1° да се изпращатъ по пощата:

а) образци отъ стоки и други прѣдмети, които, по свойството си, прѣдставляватъ опасностъ за пощенскитѣ чиновници и могатъ да зацапатъ или поврѣдятъ кореспонденциитѣ;

б) взривни или запалителни вещества; животни и насѣкоми, живи или не, освѣнъ изключенията спомѣнати въ правилника за изпълнението, прѣдвиденъ въ чл. 20 на конвенцията;

2° да се включва въ прѣдаденитѣ на пощата прости и прѣпорѣчени кореспонденции:

а) звонкови монети;

б) прѣдмети, подлежащи на мито;

в) златни или сребърни прѣдмети, скъпоцѣнни камъни, златни и други скъпоцѣнни прѣдмети, само въ случаитѣ, когато включването или изпращането имъ бѣде забранено отъ законоположенията въ заинтересованитѣ държави;

г) каквито и да било прѣдмети, внасянето или циркуляцията на които сж запрѣтени въ държавата на мѣстоназначението.

4. — Праткитѣ, които подпадатъ на запрѣщенията въ прѣдшествоващия § 3, както и ония, които погрѣшно биха се допустнали за изпращане, трѣбва да се повръщатъ на писалището на мѣстопроизходението, освѣнъ въ случая, когато, съгласно своето законоположение, управлението на мѣстоназначението би имало основание да постѣпи другоаче.

Въ всѣки случай, взривнитѣ, запалителнитѣ и опаснитѣ вещества не се повръщатъ на писалището

ses règlements intérieurs, par l'Administration des postes du pays auquel appartiennent les bâtiments.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, l'Office postal expéditeur ou destinataire des dépêches dont il s'agit est redevable, envers les Offices intermédiaire, les frais de transit calculés conformément aux dispositions de l'article 4.

Article 16.

Interdictions.

1. — Il n'est pas donné cours aux papiers d'affaires, échantillons et imprimés qui ne remplissent pas les conditions requises, pour ces catégories d'envois, par l'article 5 de la présente Convention et par le Règlement d'exécution prévu à l'article 20.

2. — Le cas échéant, ces objets sont renvoyés au timbre d'origine et remis, s'il est possible, à l'expéditeur, sauf le cas, s'il s'agit d'objets affranchis au moins partiellement, où l'Administration du pays de destination serait autorisée, par sa législation ou par ses règlements intérieurs, à les mettre en distribution.

3. — Il est interdit:

1° d'expédier par la poste:

a) des échantillons et autres objets qui, par leur nature, peuvent présenter du danger pour les agents postaux, salir ou détériorer les correspondances;

b) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses; des animaux et insectes, vivants ou morts, sauf les exceptions mentionnées au Règlement d'exécution prévu à l'article 20 de la Convention;

2° d'insérer dans les correspondances ordinaires ou recommandées consignées à la poste:

a) des pièces de monnaie;

b) des objets passibles de droits de douane;

c) des matières d'or ou d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux, mais seulement dans le cas où leur insertion ou expédition serait défendue d'après la législation des pays intéressés;

d) des objets quelconques dont l'entrée ou la circulation sont interdites dans le pays de destination.

4. — Les envois tombant sous les prohibitions du paragraphe 3 qui précède et qui auraient été à tort admis à l'expédition doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée, par sa législation ou par ses règlements intérieurs, à en disposer autrement.

Toutefois, les matières explosibles, inflammables ou dangereuses ne sont pas renvoyées au timbre

на мѣстопроизхождението, а се унищожаватъ на мѣстото отъ онова управление, гдѣто се е съгледало вложението на пратките.

5. — Прѣдоставено е, освѣнъ това, право на правителството на всѣка държава въ Сѣюза, да не прѣнася и да не раздава върху своята територия, както прѣдметитѣ, ползующи се съ намалена такса, по отношение на които не сѣ били изпълнени установенитѣ законоположения за тѣхното обнародване и разпращане въ тая държава, тѣй и кореспонденциитѣ отъ всѣкаквъ видъ, които иматъ явни надписи, рисунки и пр., забранени отъ постановленията на дѣйствующитѣ закони и правилници въ сѣщата държава.

Членъ 17.

Сношения съ държави неучаствуващи въ Сѣюза.

1. — Ония отъ управленията въ Сѣюза, които иматъ сношения съ държави неучаствуващи въ него, трѣбва да даватъ своето съдѣйствие на всичкитѣ други управления въ Сѣюза:

1^о за изпращане кореспонденции за или получаване отъ държави вънъ отъ Сѣюза, чрѣзъ тѣхното посрѣдничество, било на открито, било въ затворени постъ-пакети, ако този начинъ на изпращане постъ-пакети е възприетъ по взаимно съгласие отъ управленията на произхождението и назначението;

2^о за размѣната на кореспонденции, било на открито, било въ затворени постъ-пакети, чрѣзъ териториитѣ или чрѣзъ посрѣдничеството на служби, зависящи отъ казанитѣ държави вънъ отъ Сѣюза;

3^о за да могатъ да се облагатъ кореспонденциитѣ, както въ прѣдѣлитѣ на Сѣюза така и вънъ отъ него, съ опрѣдѣленитѣ въ чл. 4 транзитни разноси.

2. — Всичкитѣ разноси за морското прѣнасяне, въ Сѣюза и вънъ отъ него, не могатъ да надминатъ 15 франка на килограмъ за писмата и пощенскитѣ карти, и 1 франкъ на килограмъ за другитѣ прѣдмети. Въ даденъ случай, тия разноси се раздѣлятъ, съразмѣрно съ разстоянията, между управленията, участвуващи въ морското прѣнасяне.

3. — Разноситѣ за териториялния или морския транзитъ, въ и вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Сѣюза, за кореспонденциитѣ, на които се приспособява настоящия членъ, се установяватъ въ сѣщата форма, както и транзитнитѣ разноси за кореспонденциитѣ, размѣнени между държави въ Сѣюза, посрѣдствомъ службитѣ на други държави отъ него.

4. — Транзитнитѣ разноси за кореспонденциитѣ, съ назначение за държави вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Сѣюза, сѣ въ тяжесть на управлението на държавата на мѣстопроизхождението, което опрѣдѣля и такситѣ за заплащането на сѣщитѣ кореспонденции въ вътрѣшната му служба, безъ, обаче, тия такси да могатъ да бѣдатъ по-низки отъ нормалната тарифа въ Сѣюза.

d'origine; elles sont détruites sur place par les soins de l'Administration qui en constate la présence.

5. — Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de taxe à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays, que des correspondances de toute nature qui portent ostensiblement des inscriptions, dessins, etc., interdits par les dispositions légales ou réglementaires en vigueur dans le même pays.

Article 17.

Relations avec les pays étrangers à l'Union.

1. — Les Offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union, doivent prêter leur concours à tous les autres Offices de l'Union:

1° pour la transmission, par leur intermédiaire, soit à découvert, soit en dépêches closes, si ce mode de transmission est admis d'un commun accord par les Offices d'origine et de destination des dépêches, des correspondances à destination ou provenant des pays en dehors de l'Union;

2° pour l'échange des correspondances, soit à découvert, soit en dépêches closes, à travers les territoires ou par l'intermédiaire de service dépendant desdits pays en dehors de l'Union;

3° pour que les correspondances soient soumises en dehors de l'Union, comme dans le ressort de l'Union, aux frais de transit déterminés par l'article 4.

2. — Les frais totaux de transit maritime dans l'Union et en dehors de l'Union ne peuvent pas excéder 15 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets. Le cas échéant, ces frais sont répartis au prorata des distances, entre les Offices intervenant dans le transport.

3. — Les frais de transit, territorial ou maritime, en dehors des limites de l'Union comme dans le ressort de l'Union, des correspondances auxquelles s'applique le présent article, sont constatés dans la même forme que les frais de transit afférents aux correspondances échangées entre pays de l'Union au moyen des services d'autres pays de l'Union.

4. — Les frais de transit des correspondances à destination des pays en dehors de l'Union postale sont à la charge de l'Office du pays d'origine, qui fixe les taxes d'affranchissement dans son service desdites correspondances, sans que ces taxes puissent être inférieures au tarif normal de l'Union.

5. — Транзитнитѣ разноси за кореспонденциитѣ, произходящи отъ държави внѣ отъ Сюза, не сѣ за смѣтка на управлението на държавата на мѣстопазначението. Това управление разнася безплатно кореспонденциитѣ, които биха му се прѣдали като напълно заплатени; таксува незаплатенитѣ такива въ двоенъ размѣръ, споредъ тарифата приспособляема въ собствената му служба за прѣдмети отъ сѣщия родъ, съ назначение за държавата отъ гдѣто произхождатъ казанитѣ кореспонденции, а недостатъчно заплатенитѣ кореспонденции таксува съ разликата, въ двоенъ размѣръ, безъ, обаче, таксата да може да прѣвиши оная, която се събира за незаплатенитѣ кореспонденции отъ сѣщия родъ, тежестъ и мѣстопроизхождение.

6. — По отношение отговорността за прѣпоръченитѣ прѣдмети, кореспонденциитѣ се подлагатъ:

на постановленията въ настоящата конвенция, за прѣнасянето въ прѣдѣлитѣ на Сюза;

на условията съобщени отъ управлението въ Сюза, което служи за посрѣдникъ, за прѣнасянето извънъ прѣдѣлитѣ на Сюза.

Членъ 18.

Подправени пощенски марки.

Договорящитѣ страни се задължаватъ да взематъ или да прѣдвидятъ въ своитѣ законоположения нуждитѣ мѣрки, за да се прѣслѣдва употреблението на подправени или употребени вече пощенски марки за заплащане на кореспонденциитѣ. Тѣ се задължаватъ, така сѣщо, да взематъ или да прѣдвидятъ въ своитѣ законоположения нуждитѣ мѣрки, за да се забрани и прѣслѣдва отпечатването, продажбата, разпространението или разнасянето на образи и марки, употребляеми въ пощенската служба, подправени или уподобени така, щото да биха могли да се взематъ за образи и марки, издадени отъ управлението на нѣкоя участвуваща въ Сюза държава.

Членъ 19.

Служби съставляющи прѣдметъ на отдѣлни договори.

Службата за писма и кутии съ обявена стойностъ, както и ония за пощенски записи, пощенски колетѣ, събираве стойности, книжки за самоличностъ, абониране вѣстници и пр., съставляватъ прѣдметъ на частни договори между разнитѣ държави или групи отъ държави въ Сюза.

Членъ 20.

Правилникъ за изпълнение; особни договори между управленията.

1. — На пощенскитѣ управления на разнитѣ държави, съставляющи Сюза, е прѣдоставено пра-

5. — Les frais de transit des correspondances originaires des pays en dehors de l'Union ne sont pas à la charge de l'Office du pays de destination. Cet Office distribue sans taxe les correspondances qui lui sont livrées comme complètement affranchies; il taxe les correspondances non affranchies au double du tarif d'affranchissement applicable dans son propre service aux envois similaires à destination du pays d'où proviennent lesdites correspondances, et les correspondances insuffisamment affranchies au double de l'insuffisance, sans que la taxe puisse dépasser celle qui est perçue sur les correspondances non affranchies de mêmes nature, poids et origine.

6. — A l'égard de la responsabilité en matière d'objets recommandés, les correspondances sont traitées:

pour le transport dans le ressort de l'Union, d'après les stipulations de la présente Convention;

pour le transport en dehors des limites de l'Union, d'après les conditions notifiées par l'Office de l'Union qui sert d'intermédiaire.

Article 18.

Timbre-poste contrefaits.

Les hautes parties contractantes s'engagent à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour punir l'emploi frauduleux, pour l'affranchissement de correspondances, de timbres-poste contrefaits ou ayant déjà servi. Elles s'engagent également à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour interdire et réprimer les opérations frauduleuses de fabrication, vente, colportage ou distribution de vignettes et timbres en usage dans le service des postes, contrefaits, ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'Administration d'un des pays adhérents.

Article 19.

Services faisant l'objet d'arrangements particuliers.

Le service des lettres et boîtes avec valeur déclarée, et ceux des mandats de poste, des colis postaux, des valeurs à recouvrer, des livrets d'identité, des abonnements aux journaux, etc., font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Article 20.

Règlement d'exécution; arrangements spéciaux entre Administrations.

1. — Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour

вото да установятъ, по взаимно съгласие, въ единъ правилникъ всичкитѣ мѣрки за реда и подробноститѣ, които биха се намѣрили за нуждни.

2. — Разнитѣ управления, могатъ, освѣняъ това, да правятъ помежду си всѣкакви договори касателно въпроси, които не се отнасятъ изобщо до Съюза, съ условие, шото тия договори да не противоречатъ на настоящата конвенция.

3. — Въ всѣки случай, на заинтересованитѣ управления е позволено да се споразумѣватъ взаимно за приспособлението на намалени такси въ единъ районъ отъ 30 километра.

Членъ 21.

Вътрѣшно законоположение; ограничени съюзи.

1. — Настоящата конвенция не засѣга законоположенията на всѣка държава за всичко, което не е прѣдвидено въ нея

2. — Тя не ограничава правата на договорящитѣ се страни да поддържатъ и да сключватъ споразумѣния, както и да поддържатъ и установяватъ по-ограничени съюзи, съ цѣль за намаление на такситѣ, или всѣкакви други подобрения на пощенскитѣ сношения.

Членъ 22.

Международно бюро.

1. — Остава и за напредъ учреденото подъ названието „Международно Бюро на Всемирния пощенски Съюзъ“ едно централно управление, което дѣйствува подъ висшия надзоръ на Швейцарската пощенска администрация, и за което разноскитѣ се понасятъ отъ всички управления въ Съюза.

2. — Това Бюро е натоварено да събира, да нарежда, да издава и разпраща всѣкаквъ видъ свѣдѣния, които се отнасятъ до международната пощенска служба; да се произнася, по исканieto на заинтересованитѣ страни, върху спорнитѣ въпроси; да изучава исканията за измѣнение на актоветѣ на конгреса; да съобщава приетитѣ измѣнения, и, въобще, да се занимава съ изучаванията и работитѣ, съ които би било натоварено въ интереса на пощенския Съюзъ.

Членъ 23.

Спорове за уреждане чрѣзъ третейски съдъ (арбитражъ).

1. — Въ случай на недоразумѣние между два или повече членове отъ Съюза, касателно тълкуването на настоящата конвенция или за отговорността, произхождаща за едно управление отъ прилагането на казаната конвенция, спорниятъ въпросъ се урежда чрѣзъ третейски съдъ. За тая цѣль,

arrêter d'un commun accord, dans un Règlement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

2. — Les différentes Administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas à la présente Convention

3. — Il est toutefois permis aux Administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres.

Article 21.

Législation interne; unions restreintes.

1. — La présente Convention ne porte point altération à la législation de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

2. — Elle ne restreint pas le droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration des relations postales.

Article 22.

Bureau international.

1. — Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union postale universelle, d'un Office central qui fonctionne sous la haute surveillance de l'Administration des postes suisses, et dont les frais sont supportés par toute les Administrations de l'Union.

2. — Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 23.

Litiges à régler par arbitrage.

1. — En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la présente Convention ou à la responsabilité dérivant, pour une Administration, de l'application de la dite Convention, la question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune

всѣко едно отъ заинтересованитѣ управления избира другъ единъ членъ отъ Съюза, който не е непосредствено заинтересованъ по въпроса.

2. — Рѣшението на третейския съдъ се взема въз основа на абсолютното болшинство на гласоветѣ.

3. — Въ случай че гласоветѣ сѣ раздѣлени, съдиитѣ избиратъ, за разрѣшението на въпроса, друго едно управление, така също незаинтересовано по спорния въпросъ.

4. — Постановленията на настоящия членъ се приспособяватъ еднакво и за всичкитѣ договори, сключени съгласно прѣдшествуюция чл. 19.

Членъ 24.

Присъединявания къмъ конвенцията.

1. — Държавитѣ, които не сѣ взели участие въ настоящата конвенция, се допущатъ да се присъединятъ по тѣхно искане.

2. — Присъединението се съобщава, по дипломатически пътъ, на правителството на Швейцарската конфедерация и, отъ това правителство, на всичкитѣ държави въ Съюза.

3. — Съ това присъединение се добива пълно основание за участието въ всичкитѣ постановления и ползуването съ всичкитѣ прѣимущества, прѣвидени въ настоящата конвенция.

4. — На правителството на Швейцарската конфедерация принадлежи да опрѣдѣли, съ съгласието на правителството на заинтересованата държава, принадлежащата се частъ, която управлението на тая държава трѣбва да понесе отъ разносикитѣ на Международното Бюро, както и, въ даденъ случай, такситѣ, които ще събира казаното управление, съгласно прѣдшествуюция чл. 10.

Членъ 25.

Конгреси и конференции.

1. — Споредъ важността на въпроситѣ за разискване, ще се свикватъ конгреси отъ пълномощницитѣ на договорящитѣ се държави или обикновени административни конференции, когато това се поиска или одобри поне отъ двѣтѣ трети отъ правителствата или управленията, споредъ случая.

2. — Въ всѣки случай, единъ конгресъ трѣбва да се състои, най-късно, петъ години отъ влизането въ сила на сключенитѣ на послѣдния актове.

3. — Всѣка държава може да се прѣдставлява било отъ единъ или отъ нѣколко делегати, било отъ делегацията на нѣкоя друга държава; подразбира се, обаче, че делегатитѣ или делегатитѣ на една държава не могатъ да бѣдатъ натоварени да прѣдставляватъ повече отъ двѣ държави, включително и оная на която принадлежатъ.

4. — Въ разискванията, всѣка държава има право само на единъ гласъ,

des Administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

2. — La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

3. — En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

4. — Les dispositions du présent article s'appliquent également à tous les Arrangements conclus en vertu de l'article 19 précédent.

Article 24.

Adhésions à la Convention.

1. — Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

2. — Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

3. — Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

4. — Il appartient au Gouvernement de la Confédération suisse de déterminer, d'un commun accord avec le Gouvernement du pays intéressé, la part contributive de l'Administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette Administration en conformité de l'article 10 précédent.

Article 25.

Congrès et conférences.

1. — Des Congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples Conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou Administrations, suivant le cas.

2. — Toutefois, un Congrès doit avoir lieu au plus tard cinq ans après la date de la mise à exécution des actes conclus au dernier Congrès.

3. — Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Mais il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

4. — Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

5. — Всеки конгресъ опредѣля мѣстото, гдѣто трѣбва да се събере слѣдующия конгресъ.

6. — За конференциитѣ, управленията опредѣлятъ мѣстото за свикването имъ по предложение на Международното Бюро.

Членъ 26.

Предложения въ междуврѣмнето на конгреситѣ.

1. — Въ междуврѣмния, които се изминаватъ между свикванията на конгреситѣ и конференциитѣ, всѣко пощенско управление на една отъ държавитѣ въ Съюза има право да отправи до другитѣ участвуващи управления, посредствомъ Международното Бюро, предложения, относящи се до работитѣ на Съюза.

За да се подложи на разискване, всѣко предложение трѣбва да бѣде подкрѣпено поне отъ двѣ управления, освѣнъ онова което е направило предложението. Когато Международното Бюро не получи, едновременно съ предложението, нужното число заявления за подкрѣпение, предложението остава безъ послѣдствие.

2. — Всеко предложение се подлага на разискване по слѣдующия начинъ:

Въ продължение на шестъ мѣсеци, управленията на Съюза трѣбва да изучатъ предложенията и да представятъ на Международното Бюро, въ даденъ случай, тѣхнитѣ възражения, безъ да се допускатъ допълнения. Отговоритѣ се събиратъ отъ Международното Бюро и се съобщаватъ на управленията съ покана да се произнесатъ за или противъ. Ония отъ управленията, които не изпратятъ отговора си въ единъ срокъ отъ шестъ мѣсеци, считанъ отъ датата на второто окръжно на Международното Бюро, съ което окръжно имъ се съобщаватъ направенитѣ възражения, се считатъ като че съ се въздържали отъ да гласуватъ.

3. — За да станатъ задължителни, предложенията трѣбва да бѣдатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитѣ гласуващи управления, когато се касае да се прибавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и на членоветѣ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, 27, 28 и 29;

2° отъ двѣтѣ трети гласуващи управления, когато се касае да се измѣнятъ постановленията на настоящата конвенция, освѣнъ горѣизброенитѣ членове 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, 27, 28 и 29;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, когато се касае да се тълкуватъ постановленията на конвенцията, освѣнъ спорнитѣ случаи, за които се спомѣнува въ предшестващия чл. 23.

4. — Въ първитѣ два случая, взетитѣ рѣшения се съобщаватъ съ една дипломатическа декларация,

5. — Chaque Congrès fixe le lieu de la réunion du prochain Congrès.

6. — Pour les Conférences, les Administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 26.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins 2 Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé suivant:

Un délai de six mois est laissé aux Administrations de l'Union pour examiner les propositions et pour faire parvenir au Bureau international, le cas échéant, leurs observations. Les amendements ne sont pas admis. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer pour ou contre. Celles qui n'ont point fait parvenir leur vote dans un délai de six mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, 27, 28 et 29;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la Convention autres que celles des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, 26, 27, 28 et 29;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la Convention, hors le cas de litige prévu à l'article 23 précédent.

4. — Les résolutions valables sont consacrées dans les deux premiers cas, par une déclaration diplo-

която се съставя и изпраща отъ правителството на Швейцарската конфедерация до всичкитъ правителства на договорящитъ се държави, а въ третия случай — съ едно обикновено съобщение на Международното Бюро до всичкитъ управления въ Съюза.

5. — Всѣко измѣняване или взето рѣшение влиза въ дѣйствие слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 27.

Протекторати и колонии въ Съюза.

Считатъ се като съставляюща една държава или едно управление, споредъ случая, касателно изпълнението на прѣдшествоващитъ чл. 22, 25 и 26:

- 1° Германскитъ протекторати въ Африка;
- 2° Германскитъ протекторати въ Азия и Австралия;
- 3° Британска Индия;
- 4° владѣнието Канада;
- 5° Австралийската Конфедерация (Commonwealth of Australia) съ Британска Нова-Гвинея;
- 6° всичкитъ Британски колонии и протекторати въ Южна Африка;
- 7° всичкитъ останали Британски колонии;
- 8° всичкитъ островски владѣния на Американскитъ Съединени Шати, обемающа сега островитъ: Хавай, Филипинитъ и о-тъ Порто-Рико и Гуамъ;
- 9° всичкитъ Дански колонии;
- 10° всичкитъ Испански колонии;
- 11° Алжирия;
- 12° Френскитъ колонии и протекторати въ Индо-Китай;
- 13° всичкитъ останали Френски колонии;
- 14° всичкитъ Италиански колонии;
- 15° всичкитъ Холандски колонии;
- 16° Португалскитъ колонии въ Африка;
- 17° всичкитъ останали Португалски колонии.

Членъ 28.

Траяне на конвенцията.

Настоящата конвенция ще се приложи въ дѣйствие отъ 1-й октомври 1907 година и ще остане въ сила до едно неопрѣделено врѣме, обаче, всѣка една отъ договорящитъ се страни има правото да се оттегли отъ Съюза, посредствомъ едно съобщение, отправено прѣди една година отъ нейното правителство до онова на Швейцарската конфедерация.

Членъ 29.

Отмѣняване по-раншиитъ договори; ратификация.

1. — Отмѣняватъ се, отъ датата отъ като се приложи въ дѣйствие настоящата конвенция, всич-

матикъ que le Gouvernement de la Confédération suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 27.

Protectorats et colonies dans l'Union.

Sont considérés comme formant, pour l'application des articles 22, 25 et 26 précédents, un seul pays ou une seule Administration, suivant le cas:

- 1° Les protectorats allemands de l'Afrique;
- 2° Les protectorats allemands de l'Asie et de l'Australie;
- 3° l'Empire de l'Inde britannique;
- 4° le Dominion du Canada;
- 5° la Confédération australienne (Commonwealth of Australia) avec la Nouvelle-Guinée britannique;
- 6° l'ensemble des colonies et protectorats britanniques de l'Afrique du Sud;
- 7° l'ensemble de toutes les autres colonies britanniques;
- 8° l'ensemble des possessions insulaires des Etats-Unis d'Amérique comprenant actuellement les îles Hawaï, les îles Philippines et les îles de Porto-Rico et de Guam;
- 9° l'ensemble des colonies danoises;
- 10° l'ensemble des colonies espagnoles;
- 11° l'Algérie;
- 12° les colonies et protectorats français de l'Indo-Chine;
- 13° l'ensemble des autres colonies françaises;
- 14° l'ensemble des colonies italiennes;
- 15° l'ensemble des colonies néerlandaises;
- 16° les colonies portugaises de l'Afrique;
- 17° l'ensemble des autres colonies portugaises

Article 28.

Durée de la Convention.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er octobre 1907 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Article 29.

Abrogation des traités antérieurs; ratification.

1. — Sont abrogées à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention toutes les

китѣ постановления въ трактатитѣ, конвенциитѣ и договоритѣ или други актове, сключени по-прѣди между разнитѣ държави или управления, безъ съ това да се нарушаватъ правата, прѣдоставени по силата на прѣдшествоващия чл. 21.

2. — Настоящата конвенция ще се ратифицира колкото е възможно по-скоро, и актоветѣ по ратификацията ще се размѣнятъ въ Римъ.

3. — Въ удостовѣрение на всичко това, пълномощницитѣ на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящата конвенция въ Римъ, на 26 май, хиляда деветстотинъ и шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

dispositions des Traités, Conventions, Arrangements ou autres Actes conclus antérieurement entre les divers pays ou Administrations, pour autant que ces dispositions ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par l'article 21 ci-dessus.

2. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

3. — En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Сѣюзъ.

Окончателенъ протоколъ.

Въ минутата, когато да се пристѣпи къмъ под-писването на конвенциитѣ, приети отъ Всемирния пощенски Конгресъ въ Римъ, долѣподписанитѣ пълномощници се съгласиха върху слѣдующето:

I.

Взема се актъ отъ декларацията, направена отъ Британската делегация, въ името на нейното правителство, съ която се заявява, че на Нова-Зеландия съ о-витѣ Кокъ и другитѣ зависящи острови се отстъпва гласа, който, по силата на чл. 27, 7° отъ конвенцията, е прѣдоставенъ на „всичкитѣ други останали британски колонии“.

II.

Като изключение отъ постановленията на чл. 27 отъ Главната конвенция, единъ вторъ гласъ се отстъпва на Холандскитѣ колонии въ полза на Холандскитѣ Инди.

III.

Като изключение отъ постановленията на § 1 отъ чл. 5, подразбира се, че, като прѣходна мѣрка, пощенскитѣ управления, които, поради организацията на вътрѣшната си служба или други причини, не биха могли да приематъ покачването на единичната тежестъ на писмата отъ 15 на 20 грама, както и намалението на таксата за по-вече отъ първата единица тежестъ по 15 сантима, като допълнително право, въѣсто по 25 сантима, могатъ да отложатъ прилагането на едното или другото отъ тѣзи двѣ постановления, или и двѣтѣ, колкото се отнася за произходящитѣ отъ тѣхната служба

Union postale universelle.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature des Conventions arrêtées par le Congrès postal universel de Rome, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Il est pris acte de la déclaration faite par la délégation britannique au nom de son Gouvernement et portant qu'il a cédé à la Nouvelle-Zélande avec les îles Cook et autres îles dépendantes, la voix que l'article 27, 7°, de la Convention attribue à „l'ensemble de toutes les autres colonies britanniques“.

II.

En dérogation à l'article 27 de la Convention principale, une deuxième voix est accordée aux colonies néerlandaises en faveur des Indes néerlandaises.

III.

En dérogation aux dispositions du § I de l'article 5, il est entendu que, par mesure de transition, les Administrations postales qui, en raison de l'organisation de leur service intérieur, ou pour d'autres causes, ne pourraient adopter le principe de l'élévation du poids unitaire des lettres de 15 à 20 grammes et celui de l'abaissement de la taxe au-dessus de la première unité de poids à 15 centimes par port supplémentaire au lieu de 25 centimes, sont autorisées à ajourner l'application de ces deux dispositions ou de l'une ou l'autre, en ce qui concerne les lettres originaires de leur service, jusqu'au jour

писма, до когато ще бъдат въ положение да го направятъ и се съобразятъ въ междуврѣмieto съ установенитѣ по този прѣдметъ разпореждания отъ конгреса въ Вашингтонъ.

IV.

Като отстъпление отъ членъ 6 на конвенцията, който опредѣля на 25 сантима, най-много, правото за прѣпорѣжка, уговорено е, че на държавитѣ вънъ отъ Европа се разрѣшава да го увеличатъ на 50 сантима, включително разиската, която се издава на подателя.

V.

Като изключение отъ постановленията на § 3 отъ чл. 12 на конвенцията, Персия има право да събира отъ получателитѣ на получающитѣ се отъ странство печатни произведения отъ всѣкакъвъ видъ една такса отъ 5 сантима за всѣки доставенъ прѣдметъ.

Това право ѝ се разрѣшава врѣменно.

Сѣщото право се разрѣшава на Китай, въ случай че би се присъединилъ къмъ Главната конвенция.

VI.

Като изключение отъ постановленията на чл. 4 отъ Главната конвенция и съответствующитѣ параграфи на правилника относително тая конвенция, уговорено е слѣдующето касателно транзитнитѣ разпоски, които ще се плащатъ на Руската администрация за размѣненитѣ по Сибирската желѣзница кореспонденции:

1° уравниението на смѣткитѣ за транзитнитѣ разпоски отпосително спомѣнатитѣ кореспонденции, ще се извършва, като се почне отъ датата на откриването на казаната желѣзница, възъ основа на нарочно събранитѣ данни всѣки три години, прѣзъ първитѣ десетъ осемъ дни на мѣсець май или ноември (порецно) отъ втората година на всѣки тригодишенъ периодъ. Полученитѣ резултати ще служатъ за третѣ години, като се почне отъ първата;

2° статистиката за м. май 1908 г. ще служи за плащанията, които ще има да се правятъ, отъ започването на въпросния трафикъ до края на 1909 г. Статистиката за м. ноември 1911 год. ще се прилага прѣзъ 1910, 1911 и 1912 год., и т. н.;

3° ако една държава отъ Съюза почне изпращането на кореспонденцията си транзитъ чрѣзъ Сибирската желѣзница, прѣзъ врѣмето когато се прилага спомѣнатата статистика, Русия има право да изиска държането на отдѣлна статистика, относеща се изключително за тази кореспонденция;

4° плащанията на слѣдующитѣ се на Русия транзитни разпоски за първата и, по необходимостъ, за втората година отъ всѣки тригодишенъ периодъ, се извършватъ приврѣменно, въ края на годината, възъ основа на прѣдшествующата статистика, до като стане понататѣшното уреждане на смѣткитѣ, споредъ резултатитѣ отъ новата статистика.

où elles seront en mesure de le faire, et à se conformer entre temps, aux prescriptions établies à ce sujet par le Congrès de Washington.

IV.

En dérogation à l'article 6 de la Convention, que fixe à 25 centimes au maximum le droit de recommandation, il est convenu que les Etats hors d'Europe sont autorisés à maintenir ce maximum à 50 centimes, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

V.

Par exception aux dispositions du § 3 de l'article 12 de la Convention, la Perse a la faculté de percevoir sur les destinataires des imprimés de toute sorte arrivant de l'étranger une taxe de 5 centimes par envoi distribué.

Cette faculté lui est accordée à titre provisoire.

La même faculté est accordée à la Chine pour le cas où elle adhérerait à la Convention principale.

VI.

Par exception aux dispositions de l'article 4 de la Convention principale et des paragraphes correspondants du Règlement relatif à cette Convention, il est convenu ce qui suit en ce qui concerne les frais de transit à payer à l'Administration russe du chef des correspondances échangées par la voie du chemin de fer sibérien:

1° le décompte des frais de transit concernant les correspondances susmentionnées aura lieu, à partir de la date de l'ouverture du chemin de fer précité, sur la base de relevés spéciaux établis tous les trois ans pendant les vingt-huit premiers jours du mois de mai ou du mois de novembre (alternativement) de la deuxième année de chaque période triennale, pour sortir leurs effets rétroactivement à partir de la première année;

2° la statistique de mai 1908 règlera les paiements à faire depuis la date du commencement éventuel du trafic dont il s'agit jusqu'à la fin de l'année 1909. La statistique de novembre 1911 s'appliquera aux années 1910, 1911 et 1912, et ainsi de suite;

3° Si un pays de l'Union commence l'expédition de ses correspondances en transit par le chemin de fer sibérien, pendant l'application de la statistique susmentionnée, la Russie a la faculté de réclamer une statistique à part se rapportant exclusivement à cette correspondance;

4° les paiements des frais de transit dus à la Russie pour la première et, au besoin, pour la seconde année de chaque période triennale, s'effectuent provisoirement, à la fin de l'année, sur les bases de la statistique précédente, sauf règlement ultérieur des comptes d'après les résultats de la statistique nouvelle.

5° транзитът на открито не се допуска прѣзъ казаната желѣзница.

Япония има право да прилага постановленията на всѣки параграфъ отъ настоящия членъ, колкото се отнася до слѣдующитѣ ѝ се териториялни или морски транзитни разноси, за прѣнесенитѣ чрѣзъ японската желѣзница въ Китай (Манджурия) кореспонденции, както и по отношение на недопускането на транзита на открито.

VII.

Салвадоръ, който съставлява частъ отъ пощенския Сюзъ, понеже не бѣ прѣдставляванъ на конгреса, протоколътъ остава на негово разположение, за да се присъедини на конвенциитѣ, които се сключиха, или само на една или на друга отъ тѣхъ.

Той остава така сжщо на разположение за сжщата цѣль:

а) на Корея, Никарагуа и Перу, делегатитѣ въ конгреса на които не бѣха облѣчени въ всичкитѣ права;

б) на Доминиканската република, чиито делегатъ е трѣбвало да отсъствува въ момента на подписване актоветѣ.

Така сжщо, протоколътъ е на разположение на Китайската и Етиопската империи, на които делегатитѣ на конгреса изявиха желанието на тия държави да влѣзатъ въ Всимирния пощенски Сюзъ, отъ една дата, която ще се опрѣдѣли по-послѣ.

VIII.

Протоколътъ остава на разположение на ония държави, на които прѣдставителитѣ подписаха днесъ само Главната конвенция, или само нѣкои отъ приетитѣ отъ конгреса конвенции, съ цѣль, да имъ се позволи да се присъединятъ на другитѣ подписани днесъ конвенции, или на една или друга отъ тѣхъ.

IX.

Присъединенията, прѣдвидени въ прѣдшествоващия чл. VII, ще трѣбва да се съобщатъ на правителството на Италия отъ надлежнитѣ правителства въ дипломатическа форма. Прѣдоставениятъ имъ за тая цѣль срокъ изтича на 1-й юлий 1907 г.

X.

Въ случай, че една или нѣколко отъ договорящитѣ държави, подписали пощенскитѣ конвенции днесъ въ Римъ, не ратифициратъ една или друга отъ тия конвенции, тая конвенция остава да важи за ония държави, които сж я ратифицирали.

5° le transit à découvert n'est pas admis par le chemin de fer préité.

Le Japon a la faculté d'appliquer les dispositions de chaque paragraphe du présent article en ce qui concerne le décompte des frais de transit dus au Japon pour le transit territorial ou maritime des correspondances échangées par la voie du chemin de fer japonais en Chine (Mandchourie) et en ce qui concerne la non-admission du transit à découvert.

VII.

Le Salvador, qui fait partie de l'Union postale, ne s'étant pas fait représenter au Congrès, le Protocole lui reste ouvert pour adhérer aux Conventions qui y ont été conclues, ou seulement à l'une ou à l'autre d'entre elles.

Il reste aussi ouvert dans le même but:

a) à la Corée, au Nicaragua et au Pérou dont les délégués au Congrès n'étaient pas munis de pleins pouvoirs;

b) à la république Dominicaine, dont le délégué a dû s'absenter au moment de la signature des actes.

Le Protocole reste également ouvert en faveur de l'Empire de Chine et de l'Empire de l'Ethiopie dont les délégués au Congrès ont déclaré l'intention de ces pays d'entrer dans l'Union postale universelle à partir d'une date à fixer ultérieurement.

VIII.

Le Protocole demeure ouvert en faveur des pays dont les représentants n'ont signé aujourd'hui que la Convention principale, ou un certain nombre seulement des Conventions arrêtées par le Congrès, à l'effet de leur permettre d'adhérer aux autres Conventions signées ce jour, ou à l'une ou l'autre d'entre elles.

IX.

Les adhésions prévues à l'article VII ci-dessus devront être notifiées au Gouvernement de l'Italie par les Gouvernements respectifs, en la forme diplomatique. Le délai qui leur est accordé pour cette notification expirera le 1er juillet 1907.

X.

Dans le cas où une ou plusieurs des parties contractantes aux Conventions postales signées aujourd'hui à Rome ne ratifieraient pas l'une ou l'autre de ces Conventions, cette Convention n'en sera pas moins valable pour les Etats qui l'auront ratifiée.

Въ удостовѣрение на всичко горѣизложено, долѣ-подписанитѣ пълномощници съставиха настоящия окончателенъ протоколъ, който ще има еднаква сила и важностъ както да сѣ били помѣстени постановленията му въ текстоветѣ на самитѣ конвенции, къмъ които се отнасятъ, и го подписаха въ единъ екземпляръ, който ще остане въ държавнитѣ архиви на Италия, а прѣишъ ще се връчи на всѣка страна.

Съставенъ въ Римъ, на двадесети шести май, хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même des Conventions auxquelles il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de l'Italie et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Конвенция

за размѣняване на пощенски колетѣ

сключена между

България, Германия и Германскитѣ протекторати, републиката Аржантина, Австрия, Велгия, Боливия, Восна-Херцеговина, Чили, Колумбийската република, Критъ, Дания и Данскитѣ колонии, Египетъ, Испания, Франция, Алжирия, Францускитѣ колонии и протекторати въ Индо-Китай, всичкитѣ останали Френски колонии, Гърция, Гватемала, Унгария, Британска Индия, Италия и Италианскитѣ колонии, Япония, Люксембургъ, Черна-Гора, Норвегия, Холандия, Холандскитѣ колонии, Перу, Персия, Португалия и Португалскитѣ колонии, Румания, Русия, Сърбия, Сиамакото царство, Швеция, Швейцария, Тунисъ, Турция, Уругвай и Съединенитѣ щати на Венецуела.

Долѣподписанитѣ, пълномощници на правителствата на горѣизброенитѣ държави, възъ основание на чл. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция, по взаимно съгласие и съ условие на ратификация, приеха слѣдущата конвенция:

Членъ 1.

Прѣдметъ на конвенцията.

1. — Подъ названието пощенски колетѣ, могатъ да се изпращатъ, отъ една отъ горѣизброенитѣ държави за друга нѣкоя отъ сѣщитѣ държави, колетѣ безъ или съ обявена стойностъ, съ тежестъ до 5 килограма.

Като изключение, прѣдоставено е правото на всѣка държава да не приема колетѣ съ обявена стойностъ, нито обрѣменителни такива.

Всѣка държава опрѣдѣля максимума на обявената стойностъ, който максимумъ не може да бѣде по-малко отъ 500 франка.

Union postale universelle.

Convention

concernant l'échange des colis postaux

conclue entre

la Bulgarie, l'Allemagne et les protectorats Allemands, la république Argentine, l'Autriche, la Belgique, la Bolivie, la Bosnie-Herzégovine, le Chili, la république de Colombie, la Crète, le Danemark et les colonies Danoises, l'Égypte, l'Espagne, la France, l'Algérie, les colonies, et protectorats Français de l'Indo-Chine, l'ensemble des autres colonies Français, la Grèce, le Guatemala, la Hongrie, l'Inde Britannique, l'Italie, et les colonies Italiennes, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, les colonies Néerlandaises, le Pérou, la Perse, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, la Serbie, le royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tunisie la Turquie, l'Uruguay et les Etats-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

Article 1.

Objet de la Convention.

1. — Il peut être expédié, sous la dénomination de colis postaux, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des colis avec ou sans valeur déclarée jusqu'à concurrence de 5 kilogrammes.

Par exception, il est loisible à chaque pays de ne pas se charger des colis avec déclaration de valeur, ni des colis encombrants.

Chaque pays fixe, en ce qui le concerne, la limite supérieure de la déclaration de valeur, laquelle ne peut, en aucun cas, descendre au-dessous de 500 francs.

Въ сношенията между двѣ или повече държави, които сж опрѣдѣлили различни максимуми, се счита за взаимно задължителенъ по долния максимумъ.

2. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави могатъ да се съгласятъ да приематъ колетѣ съ тежестъ повече отъ 5 килограма, възъ основание на постановленията въ конвенцията, освѣнъ увеличаването на таксата и отговорността въ случай на изгубване, ограбване или поврѣждане.

3. — Правилникътъ по изпълнението опрѣдѣля другитѣ условия, съгласно които колетитѣ се приематъ за прѣнасяне.

Членъ 2.

Транзитъ на колетѣ.

1. — Свободата на транзита е обезпечена върху територията на всѣка една отъ договорящитѣ се държави, и управленията, участвуващи въ прѣнасянето сж отговорни, споредъ условията, прѣдвидени въ слѣдующия чл. 15.

2. — Въ отсъствието на противно съглашение, изпращането на пощенскитѣ колетѣ, размѣняеми между несѣсѣдни държави, става на открито.

Членъ 3.

Възнаграждение за прѣноса.

1. — Управлението на държавата на мѣстопроизходението се задължава, спрямо всѣко едно отъ управленията участвуващи въ териториалното прѣнасяне, съ едно право по 0,50 фр. за колетъ.

2. — Освѣнъ това, ако има едно или повече морски прѣнасяния, управлението на държавата на мѣстопроизходението се задължава, спрямо всѣко едно отъ управленията на които службитѣ участвуватъ въ морското прѣнасяне и, въ даденъ случай, за всѣка една отъ тѣзи служби, съ едно право, опрѣдѣлено както слѣдва:

0,25 фр., за всѣко прѣнасяне, което ненадминава 500 морски мили;

0,50 фр., за всѣко прѣнасяне на повече отъ 500 морски мили, а не надминава 2500 морски мили;

1 фр., за всѣко прѣнасяне на повече отъ 2500 морски мили, а не надминава 5000 морски мили;

1½ фр. за всѣко прѣнасяне на повече отъ 5000 морски мили, а не надминава 8000 морски мили;

2 франка, за всѣко прѣнасяне на повече отъ 8000 морски мили.

Тия разстояния се прѣсметватъ, въ даденъ случай, споредъ срѣдното разстояние между надлежнитѣ пристанища на двѣтѣ държави въ сношение.

Въ всѣки случай, за колетитѣ до 1 килограмъ, слѣдующото се право на всѣко отъ управленията,

Dans les relations entre deux ou plusieurs pays qui ont adopté des maxima différents, c'est la limite de la plus basse qui doit être réciproquement observée.

2. — Les Administrations des postes des pays correspondants peuvent convenir d'admettre les colis d'un poids de plus de 5 kilogrammes sur la base des dispositions de la Convention, sauf augmentation de la taxe et de la responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.

3. — Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport.

Article 2.

Transit de colis.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 15 ci-après.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressés, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Article 3.

Rétribution du transport.

1. — L'Administration du pays d'origine est redevable, envers chacune des Administrations participant au transit territoriale, d'un droit de 0 fr. 50 par colis.

2. — En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit, à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime, et, le cas échéant, pour chacun de ces services, un droit dont le taux est fixé par colis, savoir:

à 0 fr. 25 pour tout parcours n'excédant pas 500 milles marins;

à 0 fr. 50 pour tout parcours supérieur à 500 milles marins, mais n'excédant pas 2500 milles marins;

à 1 franc pour tout parcours supérieur à 2500 milles marins, mais n'excédant pas 5000 milles marins;

à 1½ francs pour tout parcours supérieur à 5000 milles marins, mais n'excédant pas 8000 milles marins;

à 2 francs pour tout parcours supérieur à 8000 milles marins.

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

Toutefois, pour les colis jusqu'à 1 kilogramme, le droit dû à chacun des Offices dont les services

на които службитѣ участвуватъ въ морското прѣнасяне, не трѣбва да надминава 1 франкъ на колетъ, безъ огледъ на разстоянията.

3. — За обрѣменителнитѣ колетѣ, правата прѣдвидени въ прѣдшествующитѣ § § 1 и 2 се увеличаватъ съ 50%.

4. — Независимо отъ тия транзитни разноси, управлението на държавата на мѣстопроизхождението се задължава, като право за застраховане за колетитѣ съ обявена стойностъ, спрямо всѣко едно отъ управленията, на които службитѣ участвуватъ въ прѣнасянето съ отговорностъ, и, въ даденъ случай, за всѣка отъ тѣзи служби, съ припадащото се право за застраховане, опрѣдѣлено, за всѣки 300 лева или дробъ отъ 300 лева, по 0,05 фр. за територияленъ транзитъ и по 0,10 фр. за морско прѣнасяне.

Членъ 4.

Задължително прѣдплащане.

Прѣдплащането на пощенскитѣ колетѣ е задължително.

Членъ 5.

Такси и допълнителни такси. — Извѣстие за получаване.

1. — Таксата на пощенскитѣ колетѣ се състои отъ едно право, за всѣки колетъ, толкова пѣти по 0,50 фр. или равноцѣнностъ въ надлежната монета на всѣка държава, колкото управления сж участвували въ териториялното прѣнасяне, съ добавление, въ даденъ случай, на морското право, прѣдвидено въ § 2 на прѣдшествующия чл. 3, както и такситѣ и правата, изброени въ слѣдующитѣ параграфи, съгласно равноцѣнноститѣ, опрѣдѣлени въ правилника по изпълнението.

2. — Обрѣменителнитѣ колетѣ се подлагатъ на една допълнителна такса отъ 50%, която се окръглява, въ дадънъ случай, съ 5 сантима.

3. — За колетитѣ съ обявена стойностъ се добавя, за недѣлима частъ отъ 300 франка:

a) едно право отъ 5 сантима на всѣко участвуеще управление въ териториялния прѣносъ;

b) едно право отъ 10 сантима на заета морска служба.

Въ всѣки случай, като прѣходна мѣрка и за монетни и други удобства, прѣдоставя се правото на всѣка отъ договорящитѣ се страни да събира едно друго право, освѣнъ означенитѣ по-горѣ, съ условие, това право да не надминава $\frac{1}{4}$ % отъ обявената сума.

4. — Като прѣходна мѣрка, всѣко едно отъ договорящитѣ се управления има право да товари пощенскитѣ колетѣ, произходящи или назначени за неговитѣ писалища, съ една добавъчна такса отъ 0,25 фр. за всѣки колетъ.

Като изключение, тая добавъчна такса може да бѣде най-много до 0,75 франка за републиката

participent au transport maritime, ne doit pas excéder le taux de 1 franc par colis, sans égard aux parcours.

3. — Pour les colis encombrants, les bonifications fixées par les paragraphes 1 et 2 précédents sont augmentées de 50 pour cent.

4. — Indépendamment de ces frais de transit, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance pour les colis avec valeur déclarée, envers chacune des Administrations dont les services participent au transport avec responsabilité et, le cas échéant, pour chacun de ces services, d'une quote-part de droit d'assurance fixé, pour 300 frs., ou fraction de 300 frs., à 0 fr. 05 pour transit territorial et à 0 fr. 10 pour transit maritime

Article 4.

Obligation de l'affranchissement.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

Article 5.

Taxes et surtaxes. — Avis de réception.

1. — La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant, pour chaque colis, autant de fois 0 fr. 50, ou l'équivalent dans la monnaie respective de chaque pays, qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit maritime prévu par le § 2 de l'article 3 précédent et des taxes et droits mentionnés dans les paragraphes ci-après. Les équivalents sont fixés par le Règlement d'exécution.

2. — Les colis encombrants sont soumis à une taxe additionnelle de 50 pour cent qui est arrondie, s'il y a lieu, par 5 centimes.

3. — Pour les colis avec valeur déclarée, il est ajouté, par fraction indivisible de 300 francs:

a) un droit de 5 centimes par Administration participant au transport territorial;

b) un droit de 10 centimes par service maritime emprunté.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que ceux indiqués ci-dessus, moyennant que ce droit ne dépasse pas $\frac{1}{4}$ pour cent de la somme déclarée.

4. — Comme mesure de transition, chacun des pays contractants, a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 0 fr. 25 par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe peut être élevée à 0 fr. 75 au maximum pour la république Argén-

Аржантина, Боливия, Бразилия, Чили, Колумбия, Британска Индия, Холандскитѣ колонии, Гватемала, Никарагуа, Перу, Европейска и Азиатска Русия, взети всѣка отдѣлно, Салвадоръ, Сиамъ, Швеция, Азиатска Турция, Уругвай, Венецуела; 50 сантима за Гърция и 40 сантима за Доминиканската република.

5. — За прѣнасянето между континентална Франция, отъ една страна, Алжирия и Корсика отъ друга — се взема отъ подателя една допълнителна такса отъ 0,25 фр. за всѣки колетъ като морско право, а за колетитѣ съ обявена стойностъ, едно допълнително право за застраховка по 10 сантима за 300 или дробъ отъ 300 франка.

Всѣки пощенски колетъ съ обявена стойностъ, произхождащъ или назначенъ за Корсика и Алжирия, подлежи на една допълнителна, Алжирска или Корсиканска териториална, такса за застраховка по 5 сантима, за 300 или дробъ отъ 300 франка, която е въ тежестъ на подателя.

На Испанската администрация се прѣдостави правото да събира една допълнителна такса отъ 0,25 фр. за прѣнасянето между континентална Испания и Балеарскитѣ острови, и отъ 0,50 фр. за прѣнасянето между континентална Испания и Канарскитѣ острови.

6. — Подателятъ на единъ пощенски колетъ може да получи едно извѣстие за получаването на прѣдмета, като прѣдплати едно право, най-много, отъ 0,25 фр. Същото право се взема и за поискана справка за единъ колетъ по-късно отъ подаването, ако при самото подаване подателятъ не е заплатилъ опредѣлената такса, за да получи извѣстие за получаването. Това право остава въ полза на управлението на мѣстопроизхождението.

Членъ 6.

Възнаграждения (бонификация) на управленията на мѣстопазначението и посреднитѣ управления.

Изпращающето управление се задължава за всѣки колетъ:

а) на управлението на мѣстопазначението, съ 0,50 фр., съ добавление, въ даденъ случай, на допълнителнитѣ такси, прѣдвидени въ §§ 2, 4 и 5 на прѣдшествующия членъ 5; съ едно право отъ 0,05 фр. за всѣки 300 или дробъ отъ 300 лева обявена стойностъ, и съ правото за доставяне въ жилището по нароченъ, прѣдвидено въ чл. 8;

б) въ даденъ случай, на всѣко посредно управление правата, опредѣлени въ чл. 3.

Членъ 7.

Права за доставяне и митнически формалности.

На държавата на мѣстопазначението се прѣдоставя правото да взема най-много 0,25 франка, за

tine, la Bolivie, le Brésil, le Chili, la Colombie, l'Inde britannique, les colonies néerlandaises, le Guatemala, le Nicaragua, le Pérou, la Russie d'Europe et la Russie d'Asie prises chacune séparément, le Salvador, le Siam, la Suède, la Turquie d'Asie, l'Uruguay, le Venezuela; à 50 centimes pour la Grèce et à 40 centimes pour la république Dominicaine.

5. — Le transport entre la France continentale, d'une part, l'Algérie et la Corse, d'autre part, donne lieu à la charge de l'expéditeur, à une surtaxe de 0 fr. 25 par colis à titre de droit maritime, et pour les colis de valeur déclarée, à un droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction.

Tout colis postal avec déclaration de valeur en provenance ou à destination de la Corse et de l'Algérie donne lieu, à titre de droit territorial corse ou algérien, à une taxe supplémentaire d'assurance de 5 centimes par 300 francs ou fraction, qui est à la charge de l'expéditeur.

Il est loisible à l'Administration espagnole de percevoir une surtaxe de 0 fr. 25 pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Baléares et de 0 fr. 50 pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Canaries.

6. — L'envoyeur d'un colis postal peut obtenir un avis de réception de cet objet en payant d'avance un droit fixe de 0 fr. 25 au maximum. Le même droit peut être appliqué aux demandes de renseignements sur le sort de colis qui se produisent postérieurement au dépôt, si l'expéditeur n'a pas déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception. Ce droit est acquis en entier à l'Administration du pays d'origine.

Article 6.

Bonifications aux Offices de destination et aux Offices intermédiaires.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis:

a) à l'Office destinataire, 0 fr. 50, avec addition, s'il y a lieu, des surtaxes prévues aux §§ 2, 4 et 5 de l'article 5 précédent; d'un droit de 0 fr. 05 pour chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs de valeur déclarée et du droit de remise à domicile par exprès prévu à l'article 8;

b) éventuellement, à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'art. 3.

Article 7.

Droits de factage et de formalités en douane.

Il est loisible au pays de destination de percevoir, pour le factage et pour l'accomplissement des

всѣки колетъ, право за извършване митарственитѣ формалности и доставянето на пратката. Въ отсъствието на противно съглашение между заинтересованитѣ управления, това право се събира отъ получателя при доставянето на колета.

Членъ 8.

Колети съ наложенъ платежъ.

1. — Въ сношенията между държавитѣ, управленията на които се съгласятъ да уредятъ тази служба, колетитѣ могатъ да се изпращатъ натоварени съ наложенъ платежъ. Най-големата сума на наложения платежъ на всѣки колетъ се опредѣля на 1000 франка, или на съответствующата на тази сума въ монетата на държавата на мѣстопроизходението.

Въ всѣки случай, всѣко управление има право да намали този максимумъ на 500 франка или на съответствующата имъ стойностъ, споредъ монетната си система.

2. — Подателтъ на колетъ съ наложенъ платежъ заплаща една особна такса, която не може да надмине 20 сентима за всѣки 20 франка отъ стойността на наложения платежъ.

Тази такса се сподѣля между управленията на мѣстопроизходението и мѣстоназначението по начина, указанъ въ правилника за изпълнението.

3. — Изпращането на събранитѣ отъ наложени платежни стойности се извършва посредствомъ записи за наложенъ платежъ, които се издаватъ безплатно.

Останалата не изплатена стойностъ по записъ съ наложенъ платежъ, остава на разположение на управлението на мѣстопроизходението на колета съ наложенъ платежъ.

Въ всѣко друго отношение, записитѣ съ наложенъ платежъ се подлагатъ на постановленията, опредѣлени въ договора за пощенскитѣ записи, подъ условията, прѣдвидени въ правилника за изпълнението.

4. — Пощенската служба отговаря за изгубването на единъ колетъ, натоваренъ съ наложенъ платежъ, по условията, указани въ слѣдующия чл. 15 за обикновенитѣ колети.

Слѣдъ доставянето на прѣдмета, управлението на държавата на мѣстоназначението е отговорно за стойността на наложения платежъ, ако не може да докаже, че колетътъ и съпровождащата го записка, при прѣдаването имъ на неговата служба, не сж носили прѣдвиденитѣ въ правилника за изпълнението означения за колетитѣ съ наложенъ платежъ.

Членъ 9.

Доставяне съ нароченъ.

1. — По искането на подателитѣ, колетитѣ се доставятъ въ жилището на получателитѣ съ осо-

formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 0 fr. 25 par colis. Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, cette taxe est perçue du destinataire au moment de la livraison du colis.

Article 8.

Colis contre remboursement.

1. — Les colis peuvent être expédiés grevés de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service. Le maximum du remboursement est fixé, par colis, à mille francs ou à l'équivalent de cette somme en monnaie du pays d'origine.

Chaque Administration a, toutefois, la faculté d'abaisser ce maximum à 500 francs ou à l'équivalent de cette somme dans son système monétaire.

2. — Il est perçu sur l'expéditeur d'un colis grevé de remboursement une taxe spéciale qui ne peut dépasser 20 centimes par fraction indivisible de 20 francs du montant du remboursement.

Cette taxe est partagée entre l'Administration du pays d'origine et celle du pays de destination de la manière prescrite par le Règlement d'exécution.

3. — La liquidation des montants des remboursements encaissés est effectuée au moyen de mandats de remboursement, qui sont délivrés gratuitement.

Le montant du mandat de remboursement tombé en rebut reste à la disposition de l'Administration du pays d'origine du colis grevé de remboursement.

A tous les autres égards, les mandats de remboursement sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste, sous les réserves prévues au Règlement d'exécution.

4. — La perte d'un colis grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 15 ci-après pour les colis non grevés de remboursement.

Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement, à moins qu'elle ne puisse prouver que le colis et le bulletin d'expédition y afférents ne portaient pas, lors de la transmission à son service, les désignations prescrites, pour les colis grevés de remboursement, par le Règlement d'exécution.

Article 9.

Remise par exprès.

1. — Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial

бенъ раздавачъ, веднага слѣдъ пристигането имъ, въ ония държави въ Съюза на които управленията се съгласятъ да се натоварятъ съ тая служба за тѣхнитѣ взаимни сношения.

Праткитѣ, които носятъ означението „съ нароченъ“ се облагатъ съ особенна такса, която се опредѣля на 50 фр. и трѣбва да се прѣдплаща напълно отъ подателя, независимо отъ обикновената такса, безъ да се смѣта да ли колетътъ ще бѣде, или не, доставенъ на получателя, или само уведоменъ по нароченъ въ държата на мѣстоназначението. Тая такса се добавя къмъ оная, която се слѣдва на държавата на мѣстоназначението.

2. — Когато колетътъ е прѣдначенъ за мѣстностъ, гдѣто службата съ нароченъ не сѣществува, управлението на мѣстоназначението може да събира една допълнителна такса за доставянето на колета или за изпращане покана получателю да си го получи, която такса не може да бѣде по-висока отъ оная, опредѣлена за доставянето на колетитѣ по нароченъ въ вътрѣшната служба на сѣщото управление, слѣдъ като се спадне прѣдплатената отъ подателя такса или съответствующата ѣ стойностъ въ монетата на държавата, която събира допълнителната такса. Прѣдвидената погорѣ допълнителна такса, въ случай на прѣпращане или недоставяне на прѣдмета, се изисква; тя остава въ полза на управлението, което я е събрало.

3. — Врѣчането или изпращането на едно поканително извѣстие получателю се прави само единъ пѣтъ. Слѣдъ единъ неудовлетворителенъ опитъ, колетътъ прѣстава да се счита като съ нароченъ, и доставянето му става, споредъ условията за обикновенитѣ колетѣ.

4. — Когато единъ колетъ съ нароченъ, вслѣствие на отпѣтуване на получателя, бѣде прѣпратенъ за друга държава безъ да е ставало опитъ за доставянето му, прѣдплатената отъ подателя такса се кредитира на държавата на новото мѣстоназначението, ако тая послѣдната се задѣлжава съ доставянето по нароченъ; въ противенъ случай, тая такса остава въ полза на държавата на първото мѣстоназначението, както е и за останалитѣ недоставени колетѣ.

Членъ 10.

Колети за военнитѣ пленници.

Пощенскитѣ колетѣ, съ изключение на колетитѣ натоварени съ наложенъ платежъ, назначени за военнитѣ пленници или изпратени отъ тѣхъ, се освобождаватъ отъ всичкитѣ прѣдвидени въ настоящата конвенция такси, както въ държавитѣ на мѣстоподаванието и мѣстоназначението, така и въ посрѣднитѣ. Прѣдвиденитѣ възнаграждения въ членовеѣ 3, 5, 6, 7 и 9 отъ настоящата конвенция не се бонифиратъ за тѣзи пощенски колетѣ, изпратени безплатно.

immédiatement après leur arrivée, dans les pays de l'Union dont les Administrations conviennent de se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

Ces envois, qui sont qualifiés „exprès“, sont soumis à une taxe spéciale; cette taxe est fixée à 0 fr. 50 et doit être entièrement acquittée d'avance par l'expéditeur, en sus du port ordinaire, que le colis puisse, ou non, être remise au destinataire ou seulement signalé par exprès dans le pays de destination. Elle fait partie des bonifications dévolues à ce pays.

2. — Lorsque le colis est destiné à une localité où il n'existe pas de service de remise par exprès, l'Office destinataire peut percevoir, pour la remise du colis ou pour l'avis invitant le destinataire à venir le retirer, une taxe complémentaire pouvant s'élever jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service intérieur, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit cette taxe complémentaire. La taxe complémentaire prévue ci-dessus, reste exigible, en cas de réexpédition ou de mise en rebut de l'objet; elle est acquise à l'Office qui l'a perçue.

3. — La remise ou l'envoi d'un avis d'invitation au destinataire n'est essayé qu'une seule fois. Après un essai infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

4. — Si un colis de l'espèce est, par suite de changement de domicile du destinataire, réexpédié à un autre pays sans que la remise par exprès ait été tentée, la taxe fixe payée par l'expéditeur est bonifiée au nouveau pays de destination, si celui-ci a consenti à se charger de la remise par exprès; dans le cas contraire, cette taxe reste acquise à l'Office du pays de la première destination, de même qu'en ce qui concerne les colis tombés en rebut.

Article 10.

Colis pour les prisonniers de guerre.

Les colis postaux, à l'exception des colis grevés de remboursement, destinés aux prisonniers de guerre ou exprédiés par eux, sont affranchis de toutes taxes prévues par la présente Convention, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires. Ces colis postaux expédiés en franchise ne donnent pas lieu aux bonifications prévues par les articles 3, 5, 6, 7 et 9 de la présente Convention.

Членъ 11.

Запрѣщение да се събиратъ други права освѣнъ прѣдвиденитѣ въ конвенцията. — Заплащане митарственитѣ права.

1. — Колетитѣ, за които се приспособява настоящата конвенция, не могатъ да се товарятъ съ никакви други пощенски такси, освѣнъ ония прѣдвидени въ разнитѣ членове на същата конвенция.

На управленията на мѣстоназначението се разрешава да събиратъ отъ получателитѣ едно право за магазинажъ за колетитѣ, които не биха получени отъ пощата въ установения срокъ отъ вътрѣшнитѣ правилници на тѣзи държави. Сумата на въпросното право се опрѣдѣля отъ вътрѣшното законоположение на всѣка държава.

2. — Митарственитѣ и други не пощенски права трѣбва да се заплащатъ отъ получателитѣ на колетитѣ, обаче, за сношенията между управления, които сж се съгласили за тая цѣль, подателитѣ могатъ да поематъ върху си тия права, като заявятъ прѣдварително въ писалището на мѣстоподаванието. Въ такъвъ случай, трѣбва да заплатятъ сумитѣ, които се поискатъ отъ писалището на мѣстоназначението.

Управлението, което извършва обмитването за сѣтка на подателя, има право да събира за тази цѣль една особна такса, която не може да надминава 25 сантима на колетѣ.

Членъ 12.

Оттегляне или измѣняване адреса. — Унищожение или измѣняване стойността на наложения платежъ.

Подателтъ на единъ пощенски колетъ може да го оттегли или да му измѣни адреса, по условията опрѣдѣлени за кореспонденцитѣ, съгласно чл. 9 на Всемирната пощенска конвенция, съ това добавление, че ако подателтъ поиска да се повърне или прѣпрати колета, длъженъ е да обезпечи прѣварително заплащането на слѣдующитѣ се такси за новото изпращане.

Подателтъ на единъ колетъ, натоваренъ съ наложенъ платежъ, може така също да унищожи или да намали стойността на този наложенъ платежъ; исканията за тази цѣль се прѣдаватъ по същия начинъ, както ония за оттегляне или измѣняване адреса.

Членъ 13.

Прѣпращане. — Недоставяне. — Унищожение на митнитѣ права.

Прѣпращането на пощенскитѣ колети отъ една държава за въ друга, вследствие промѣняване мѣстожителството на получателитѣ, както и повръщането имъ по причина на недоставяне или повръщане отъ митницата, дава право да се обла-

Article 11.

Interdiction de percevoir des droits autres que ceux prévus par la Convention. — Payement des droits de douane.

1. — Les colis auxquels s'applique la présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les divers articles de ladite Convention.

Est accordée aux Offices de destination, la faculté de prélever des destinataires, un droit de dépôt pour les colis qui ne seraient pas retirés de la poste dans un délai stipulé par les règlements internes de ces pays. Le montant du droit en question est fixé par la législation intérieure de chaque pays.

2. — Les droits de douane ou autres droits non postaux doivent être acquittés par les destinataires des colis. Toutefois, dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge les droits dont il s'agit, moyennant déclaration préalable au bureau de départ. Dans ce cas ils doivent payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce bureau.

L'Administration qui fait opérer le dédouanement pour le compte de l'expéditeur, est autorisée à percevoir, de ce chef, un droit spécial qui ne peut dépasser 25 centimes par colis.

Article 12.

Retrait ou modification d'adresse. — Annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un colis postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances par l'article 9 de la Convention principale, avec cette addition, que si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu à garantir d'avance le payement du port dû pour la nouvelle transmission.

L'expéditeur d'un colis postal grevé de remboursement peut aussi faire annuler ou réduire le montant de ce remboursement; les demandes à cet effet sont transmises de la même manière que les demandes de retrait ou de modification d'adresse.

Article 13.

Réexpédition-Rebuts-Annulation des droits de douane.

La réexpédition d'un pays sur un autre de colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, ou refusés par la douane, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par

гати допълнително съ такситѣ, опредѣлени въ § § 1 до 5 на чл. 5 за заплащане отъ получателитѣ или, въ даденъ случай, отъ подателитѣ, включително и митарственитѣ и други особени разности, на които държавата на мѣстоназначението не разрешава да се унищожатъ.

Договорящитѣ се управления се задължаватъ да посредничатъ прѣдъ надлежнитѣ митнически власти, за да се унищожатъ мигнитѣ права върху колетитѣ, повърнати въ държавата на мѣстопроизходението или прѣпратени въ една трета държава.

Членъ 14.

Запрещения.

1. — Освѣнъ по противно съглашение между договорящитѣ се държави, забранено е да се изпращатъ по пощата колетѣ, съдържащи:

a) взривни, запалителни или опасни вещества, животни или живи насѣкоми, освѣнъ изключенията прѣдвидени въ правилника за изпълнението;

b) писма или бѣлѣжки, имѣющи характеръ на лична кореспонденция;

b) прѣдмети, внасянето на които не е позволено отъ митарственитѣ или други закони и правилници.

Така сжщо е забранено да се изпращатъ: демонетизирани монети, златни, сребърни и други скъпоцѣнни прѣдмети, въ колетѣ безъ обявена стойностъ, съ назначение за държави, които приематъ обявяването на стойността. Въ всѣки случай, позволено е да се влага въ колета фактурата отворена и съдържаща необходимитѣ ѣ изражения, както и единъ прѣписъ отъ адреса на колета, съ означение и оня на подателя.

2. — Въ случай, че нѣкой колетъ, който попада подъ нѣкое отъ горнитѣ запрещения, бѣде прѣдаденъ отъ едно управление на друго въ Сѣюза, това послѣдното постѣпва по начина и формата, прѣвидени въ неговото законоположение и вътрѣшнитѣ му правилници.

Членъ 15.

Отговорностъ.

1. — Освѣнъ случая на непрѣодолими обстоятелства, когато единъ пощенски колетъ се изгуби, ограби или поврѣди, подателътъ или, въ негово отсъствие или по негово искане, получателътъ има право на едно обезщетение, съотвѣтствуващо на стойността на дѣйствителната загуба отъ ограбването или поврѣждането, освѣнъ ако загубата е била причинена по вината или небрѣжността на подателя, или е произлѣзла отъ самото естество на пратката, и безъ това обезщетение да може да надмине, за обикновенитѣ колетѣ, 25 франка, за ония съ обявена стойностъ — сумата на тази стойностъ.

les paragraphes 1 à 5 de l'article 5 à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux dont le pays de destination n'accorde pas l'annulation.

Les Administrations contractantes s'engagent à intervenir auprès des Administrations des douanes respectives pour que les droits de douane soient annulés sur les colis postaux renvoyés au pays d'origine ou réexpédiés sur un tiers pays.

Article 14.

Interdictions.

1. — Sauf arrangement contraire entre les pays contractants, il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant:

a) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses, des animaux ou insectes vivants sauf les exceptions prévues au Règlement d'exécution:

b) des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondance;

c) des objets dont l'admission n'est pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres.

Il est également interdit d'expédier des espèces monnayées, des matières d'or et d'argent et d'autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur. Toutefois, il est permis d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite à ses énonciations constitutives, de même qu'une simple copie de l'adresse du colis avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

2. — Dans le cas où un colis tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par l'une des Administrations de l'Union à une autre Administration de l'Union, celle-ci procède de la manière et dans les formes prévues par sa législation et par ses règlements intérieurs.

Article 15.

Responsabilité.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'un colis postal a été perdu, spolié ou avarié, l'expéditeur et, à défaut ou sur la demande de celui-ci, le destinataire a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou ne provienne de la nature de l'objet et sans que cette indemnité puisse dépasser, pour les colis ordinaires, 25 francs, et pour les colis avec valeur déclarée, le montant de cette valeur.

Подателтъ на единъ изгубенъ колетъ, за загубата или пълната развала на който е било платено обезщетение, има, освѣнъ това, право да му се повърне заплатената пощенска такса, както и оная за справка, когато послѣдната е била прѣдизвикана по виновността на пощенската служба.

Въ всѣки случай, правото за застраховане остава въ полза на пощенскитѣ управления.

2. — Ония отъ държавитѣ, които поематъ отговорността, произтекающа отъ непрѣодолими обстоятелства, иматъ право да събиратъ, за тая цѣль, за колетитѣ съ обявена стойностъ, една допълнителна такса, споредъ условията опрѣдѣлени въ чл. 12 § 2 на договора за размѣняването на писмата и кутиитѣ съ обявена стойностъ.

3. — Отговорността да заплати обезщетението остава върху управлението, отъ което зависи писалището на мѣстоподаването, съ право на изискване отъ отговорното управление, на което въ службата е станало изгубването, ограбването или поврѣждането.

Въ случай на изгубване, ограбване или поврѣждане при непрѣодолими обстоятелства, върху територията или въ службата на нѣкоя държава, която поема отговорността, спомената въ прѣдшествующия § 2, на единъ колетъ съ обявена стойностъ, държавата, гдѣто е билъ изгубенъ, ограбенъ, или поврѣденъ колета, е отговорна прѣдъ управлението на мѣстопроизхождението, ако и това послѣдното поема отъ своя страна отговорността за загуби отъ непрѣодолими обстоятелства спрямо своитѣ податели за пратки съ обявена стойностъ.

4. — До като се докаже противното, отговорността остава върху онова управление, което, слѣдъ като е приело колета безъ да направи възражения, не може да докаже, нито доставянето му на получателя, нито, въ даденъ случай, послѣдователното му прѣпращане до друго управление.

5. — Заплащането на обезщетението отъ управлението на мѣстопроизхождението, трѣбва да става по възможностъ по-скоро и, най-късно, въ единъ срокъ до една година отъ датата на заявлението. Отговорното управление е длъжно да внесе незабавно на управлението на мѣстопроизхождението сумата на заплатеното отъ него обезщетение.

Управлението на мѣстопроизхождението е длъжно да обезщети подателя за смѣтка на посрѣдното управление или онова на мѣстоназначението, което, редовно сезирано съ въпроса, е пропуснало да се измине една година, безъ да даде ходъ на прѣписката. Освѣнъ това, въ случай че едно управление, на което отговорността е редовно установена, е отказало отъ начало да заплати обезщетението, длъжно е, при това, да поеме върху си и допълнителнитѣ разноси, произтекающи отъ неоправданото окжсѣние въ изплащането.

Dans le cas où une indemnité a été payée pour la perte ou la destruction complète d'un colis, l'expéditeur a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition. Lorsqu'une réclamation a été motivée par une faute de la poste, les frais postaux de réclamation sont restitués à l'expéditeur.

Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à prélever de ce chef, sur les colis avec valeur déclarée, une surtaxe dans les conditions déterminées par l'article 12, § 2, de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et boîtes de valeur déclarée.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, spoliation ou avarie a eu lieu.

En cas de perte, de spoliation ou d'avarie dans des circonstances de force majeure sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au § 2 ci-dessus d'un colis avec valeur déclarée, le pays où la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs, quant aux envois de valeur déclarée.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard à l'Office expéditeur le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie, a, tout d'abord, décliné le paiement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au paiement.

6. — Прието е, че заявлението трѣбва да се подава въ срокъ до една година отъ датата, когато е билъ подаденъ прѣдмета на пощата; въ противенъ случай, заявительтъ губи правото си за обезщетение.

7. — Когато изгубването, ограбването или поврѣждането се е случило прѣзъ врѣме на прѣвасянето между разлѣнитѣ писалища на двѣ съпрѣдѣлни държави, безъ да има възможностъ да се установи върху коя отъ двѣтѣ територии е станала случката, или, въ случай на общо вписване обикновенитѣ колетѣ въ пѣтния листъ, не може да се установи върху чия територия единъ колетъ е билъ изгубенъ, ограбенъ или поврѣденъ, двѣтѣ надлежни управления понасятъ загубата по равна часть.

За праткитѣ, адресирани до поискване или, по искането на получателитѣ, задържани на тѣхно разположение, отговорността прѣстава щомъ се доставятъ на едно лице, което е удостоверило самоличността си, споредъ дѣйствующитѣ правила въ държавата на мѣстоназначението, и на което името и призванието сж съобразни съ означенията на адреса.

8. — Управленията се освобождаватъ отъ всѣка отговорностъ слѣдъ като колетитѣ сж били прѣдани на правоимѣющитѣ.

Членъ 16.

Лъжливо обявяване.

Забранено е всѣко лъжливо обявяване на стойността въ по-вече отъ колкото е дѣйствителната стойностъ на вложението въ единъ колетъ; въ противенъ случай, подателтъ губи правото си за обезщетение, независимо отъ сѣдебното прѣслѣждане, съгласно законитѣ на държавата на мѣсто-происхождението.

Членъ 17.

Врѣменно прѣкръпяване на службата.

Въ случай на извънредни обстоятелства, които сж отъ естество да оправдаятъ взетата мѣрка, всѣко управление може да спре службата за пощенскитѣ колетѣ, било изобщо или отчасти, съ условие да съобщи воднага, и въ случай на нужда телеграфически, на заинтересованитѣ управления.

Членъ 18.

Вътрѣшно законоположение.

Вътрѣшното законоположение на всѣка една отъ договорящитѣ се държави си остава въ сила за всичко, което не е прѣдвидено отъ постановленията на настоящата конвенция.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, ou si, en cas d'inscription globale des colis ordinaires sur les feuilles de route, il ne peut être établi sur quel territoire un colis a été perdu, spolié ou avarié, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

Pour les envois adressés bureau restant ou conservés en instance à la dispositions des destinataires, la responsabilité cesse par la délivrance à un personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination et dont les noms et qualités sont conformes aux indications de l'adresse.

8. — Les Administration cessent d'être responsables des colis postaux dont les ayant droit ont pris livraison.

Article 16.

Déclaration frauduleuse.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un colis est interdite. En cas de déclaration frauduleuse de cette nature l'expéditeur perd tout droit à une indemnité sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Article 17.

Suspension temporaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des colis postaux d'une manière générale ou partielle, à la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 18.

Législation intérieure.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Членъ 19.

Ограничени съюзи.

1. — Постановленията въ настоящата конвенция не ограничаватъ правата на договорящите се страни да поддържатъ и да сключватъ особенни конвенции, както и да поддържатъ и установятъ по-ограничени съюзи, съ цѣль за намаляване на такситѣ или всѣкакво друго подобрене на службата.

2. — Въ всѣки случай, управленията на участвуващите въ настоящата конвенция държави, които размѣняватъ пощенски колетѣ съ неучаствуващи държави, допускатъ всичките други участвуващи държави да се ползватъ отъ тия сношения, за размѣняване пощенски колетѣ съ тия държави.

Членъ 20.

Присъединение къмъ конвенцията.

1. — Ония отъ държавите въ Всемирния пощенски Съюзъ, които не сж взели участие въ настоящата конвенция, се допускатъ да се присъединятъ по тѣхно искание и споредъ установената форма въ чл. 24 отъ Всемирната пощенска конвенция, колкото се отнася до присъединенията къмъ Всемирния пощенски Съюзъ.

2. — Въ всѣки случай, ако държавата, желающа да се присъедини на настоящата конвенция, поиска да ѝ се позволи да взема допълнителна такса повече отъ 25 сантима на колетъ, правителството на Швейцарската конфедерация подлага искането за присъединение на всичките договорящи се държави. Това искане се счита за прието, ако въ продължение на шестъ мѣсеци, не се получи каквото и да било възражение.

Членъ 21.

Правилникъ за изпълнение.

Пощенските управления на договорящите се държави опредѣлятъ писалищата или мѣстностите, които тѣ натоварватъ съ размѣняването на международни пощенски колетѣ; тѣ уреждатъ начина за изпращането на колетите и взематъ всички необходими мѣрки, за да обезпечатъ изпълнението на настоящата конвенция.

Членъ 22.

Конгреси и конференции.

Настоящата конвенция подлежи на условията за прѣглеждане, опредѣлени въ чл. 25 на Всемирната пощенска конвенция.

Членъ 23.

Прѣдложения за измѣнения направени въ междуврѣмieto на конгресите.

1. — Въ междуврѣмiята, които се изтичатъ между свикванията, прѣдвидени въ чл. 25 отъ

Article 19.

Unions restreintes.

1. — Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des Conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration de service.

2. — Toutefois, les Offices des pays participant à la présente Convention, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent tous les autres Offices participants à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

Article 20.

Adhésions à la Convention.

1. — Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. — Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de six mois, aucune objection n'a été présentée.

Article 21.

Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants désignant les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

Article 22.

Congrès et Conférences.

La présente Convention est soumise aux conditions de révision déterminées par l'article 25 de la Convention principale.

Article 23.

Propositions de modifications formulées dans l'intervalle des Congrès.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention prin-

Всемирната пощенска конвенция, всѣко пощенско управление на пѣкоя отъ договорящитѣ се държави има право да отправи до другитѣ участвуващи управления, посредствомъ Международното Бюро, прѣдложения, касающи се до службата за пощенскитѣ колетѣ.

За да бѣде подложено на разискване, всѣко прѣдложение трѣбва да бѣде подкрѣпено поне отъ двѣ управления, безъ да се счита онова, което прави прѣдложението. Когато Международното Бюро не получи, едновременно съ прѣдложението, нужното число подкрѣпителни заявления, прѣдложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко прѣдложение се постѣпва по начина, указанъ въ § 2 на чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни, прѣдложенията трѣбва да бѣдатъ одобрени:

а) едногласно отъ гласуващитѣ управления, когато се касае да се прибавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и на членоветѣ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 22 и 24 на настоящата конвенция;

б) отъ двѣтѣ трети гласуващи управления, когато се касае за измѣнение постановленията въ настоящата конвенция, освѣнъ горѣцитиранитѣ членове;

в) отъ обикновенно абсолютно болшинство, когато се касае да се тълкуватъ постановленията въ настоящата конвенция, освѣнъ въ случай на споръ, прѣдвиденъ въ чл. 23 отъ Всемирната пощенска конвенция.

4. — Въ първитѣ два случая, взетитѣ рѣшения се утвърждаватъ съ една дипломатическа декларация, а въ третия случай — съ едно административно съобщение, споредъ установената форма въ членъ 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

5. — Всѣко измѣнение или рѣшение влиза въ дѣйствие слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 24.

Траене на конвенцията. — Отмѣняване по-раншинитѣ договори. — Ратификации.

1. — Настоящата конвенция ще се приложи въ дѣйствие отъ 1-й октомврий 1907 година.

2. — Тя ще има сѣщата трайность, както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се нарушава прѣдоставеното право на всѣка една отъ договорящитѣ се страни да се оттегли отъ тая конвенция, посредствомъ едно заявление, дадено една година по-рано отъ нейното правителство до онова на Швейцарската конфедерация.

3. — Отмѣняватъ се, отъ датата на прилагане въ дѣйствие на настоящата конвенция, всички приети по прѣди постановления между договора-

ципал, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par, au moins, deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé au paragraphe 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 22 et 24 de la présente Convention;

b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités;

c) la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 24.

Durée de la Convention-Abrogation des traités antérieurs-Ratifications.

1. — La présente Convention sera mise à exécution le 1er octobre 1907.

2. — Elle aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit laissé à chaque partie contractante de se retirer de cette Convention moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les di-

щитъ се страни или между тѣхнитѣ управления до толкова, до колкото тѣ не се съгласяватъ съ постановленията въ настоящата конвенция, безъ съ това да се нарушаватъ правата, прѣдоставени по силата на прѣдшествоващите членове 18 и 19.

4. — Настоящата конвенция ще бѣде ратифицирана колкото е възможно по-скоро, и ратификационнитѣ актове ще бѣдатъ размѣнени въ Римъ.

Въ удостоверение на това, пълномощницитѣ на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящата конвенция въ Римъ, на двадесетъ шести май, хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

vers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par les articles 18 et 19 précédents.

4. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays si-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Окончателенъ протоколъ.

Въ минутата, когато да се пристѣпи къмъ подписването на сключената днесъ конвенция, относително размѣняването на пощенскитѣ колетѣ, долѣ подписанитѣ пълномощници се съгласиха върху слѣдующето:

I.

Всѣка държава, гдѣто пощата не изпълнява за сега службата за пощенскитѣ колетѣ и която се е присѣдинила на горѣказаната конвенция, ще има право да възложи изпълнението ѝ на желѣзно-пѣтнитѣ или мореплавателнитѣ дружества, като същевременно може да ограничи тая служба за изходящитѣ или входящитѣ колетѣ само за мѣстности, обслужвани отъ тия дружества.

Пощенското управление на тая държава трѣбва да се споразумѣе съ желѣзно-пѣтнитѣ и мореплавателнитѣ дружества, за да обезпечи напълно изпълнението, отъ тия послѣднитѣ, на всичкитѣ постановления въ конвенцията, особено за уреждането на размѣнната погранична служба.

Сѣщото управление ще имъ служи за посредникъ, въ всичкитѣ тѣхни сношения, съ пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави и съ Международното Бюро.

II.

Като изключение отъ постановленията на § 1 чл. 1, и, респективно, чл. 15 отъ конвенцията, Боливия има право да ограничи, приврѣменно, на 3 килограмма тежестта на колетитѣ за своята служба, и на 15 франка максимумъ обезщетението за заплашане, въ случай на изгубване, ограбване или поврѣждане на единъ колетъ безъ обявена стойностъ, който не надминава тая тежестъ.

III.

Като изключение отъ постановленията на § 1 отъ чл. 2, §§ 1 и 2 отъ чл. 3 и, респективно, на §§ 1 и 4 отъ чл. 5 на конвенцията:

Union postale universelle.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport de colis postaux et qui adhère à la Convention susmentionnée aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de la Convention, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

II.

Par exception aux dispositions du paragraphe premier de l'article 1er et respectivement de l'article 15 de la Convention, la Bolivie a la faculté de limiter provisoirement à 3 kilogrammes, le poids des colis à admettre dans son service et à 15 frs. le maximum de l'indemnité à payer en cas de perte, spoliation ou avarie d'un colis postal sans valeur déclarée ne dépassant pas ce poids.

III.

Par exception aux dispositions du § 1 de l'art. 2, des §§ 1 et 2 de l'art. 3 et respectivement des §§ 1 et 4 de l'art. 5 de la Convention;

1° Руското правителство има право да увеличи на 1 франкъ 25 сентима правото за териториаленъ транзитъ за Европейска и Азиатска Русия, взети всѣка отдѣлно;

2° Турското правителство има право да увеличи на 1.25 франка правото за териториаленъ транзитъ за пощенски колетѣ, които трѣбва да прѣминатъ Азиатска Турция.

3° за прѣноса на пощенски колетѣ, произходящи отъ или назначени за Аржантинскитѣ писалища Costa del Sud, Tierra del Fuego и събрѣдливитѣ острови, прилага се една добавъчна такса, непрѣвишаваща 1.25 франка на колетъ, и, за прѣноса на колетѣ съ обявена стойностъ съ назначение за или произходящи отъ същитѣ писалища, — едно допълнително право отъ 10 сентима за 300 или дробъ отъ 300 франка.

4° Колумбийската република, Перу, Съединенитѣ Щати на Вепезуела и Бразилия иматъ право да увеличаватъ врѣменно:

- a) за 1 франкъ териториалното транзитно право;
- b) на 1.25 франка добавъчната такса за прилагане на пощенскитѣ колетѣ, произходящи отъ или назначени за своята територия.

5° Персия има право да не осигорява прѣноса на проходящитѣ прѣзъ нейната територия пощенски колетѣ. Това право и се разрѣшава врѣменно.

6° Британска Индия има право да прилага на колетитѣ, произходящи отъ нея съ назначение за другитѣ държави, една тарифа по степени, съответствующа на разни категории тяжесть, съ условие, щото срѣдната такса да не надминава нормалната такса, включително добавъчната, на която тя би имала право.

Това послѣдното право се разрѣшава, така също, и на държавитѣ, които биха се присѣдинили къмъ конвенцията въ междуврѣмieto до идущия конгресъ.

7° държавитѣ, които за сега сѣ обвързани съ контракти за дълъгъ срокъ съ плавателнитѣ дружества и не могатъ да приложатъ веднага транзитнитѣ морски права, опредѣлени въ чл. 3, иматъ право, до като бждатъ въ положение да прилагатъ новитѣ тарифи, да поддържатъ правата, опредѣлени въ Вашингтонската конвенция.

IV.

Гърция, Тунисъ и Азиатска Турция иматъ право да не приематъ врѣменно колетитѣ, размѣритѣ или обемътъ на които биха надминавали максимума, позволенъ за морскитѣ служби въ правилника за изпълнението.

Въ удостовѣрение на всичко това, долѣподписанитѣ пълномощници съставиха настоящия протоколъ, който ще има същата сила и важность, както ако постановленията му да бѣха помѣстени въ конвенцията, и го подписаха въ единъ екземпляръ, който ще остане запазенъ въ архивитѣ на правителството на Италия, а прѣписъ ще бѣде доставенъ на всѣка страна.

Римъ, дванадесети шести май хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ)

1° Le Gouvernement russe a la faculté de porter à 1 franc 25 le droit de transit territorial pour la Russie d'Europe et pour celle d'Asie prises chacune séparément;

2° le Gouvernement ottoman a la faculté de porter à 1 franc 25 le droit de transit territorial pour les colis postaux qui doivent traverser la Turquie d'Asie.

3° est appliqué, pour le transport des colis postaux provenant ou à destination des bureaux argentins de la Costa del Sud, Tierra del Fuego et îles adjacentes, une surtaxe ne dépassant pas 1 franc 25 centimes par colis et, pour le transport des colis avec déclaration de valeur à destination ou provenant des mêmes bureaux, un droit supplémentaire de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs.

4° la république de Colombie, le Pérou, les Etats-Unis de Venezuela et le Brésil ont la faculté de porter transitoirement:

- a) à 1 franc le droit de transit territorial;
- b) à 1 franc 25 la surtaxe à appliquer aux colis postaux originaires ou à destination de son territoire.

5° la Perse a la faculté de ne pas assurer le transport des colis postaux en transit par son territoire. Cette faculté lui est accordée à titre provisoire.

6° l'Inde britannique a la faculté d'appliquer aux colis postaux originaires de son pays à destination des autres pays, un tarif gradué correspondant à différentes catégories de poids, à la condition que la moyenne des taxes ne dépasse pas la taxe normale, y compris la surtaxe à laquelle elle aurait droit.

Cette dernière faculté est également accordée aux pays qui adhéreront à la Convention dans l'intervalle, jusqu'au prochain Congrès.

7° les pays qui, liés actuellement par des contrats à long terme avec des Compagnies de navigation, ne peuvent appliquer des à présent les droits de transit maritimes fixés à l'art. 3, sont autorisés à maintenir les droits fixés par la Convention de Washington, jusqu'à ce qu'ils soient en mesure d'appliquer les nouveaux tarifs.

IV.

La Grèce, la Tunisie et la Turquie d'Asie ont la faculté de ne pas admettre provisoirement les colis dont les dimensions ou le volume excéderaient le maximum autorisé pour les services maritimes dans le Règlement d'exécution.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention, et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement Italien et dont une copie sera remise à chaque partie.

Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Договоръ

за размѣняването на писма и кутии
съ обявена стойностъ

сключенъ между

Вългария, Германия и Германскитѣ протекторати, Аржантинската република, Австрия, Белгия, Босна-Херцеговина, Бразилия, Чили, Колумбийската република, Дания и Данскитѣ колонии, Египетъ, Испания, Франция, Алжирия, Французскитѣ колонии и протекторати въ Индо-Китай, всичкитѣ други Французски колонии, Велика-Британия, Британска Индия, Гърция, Гватемала, Унгария, Италия и Италианскитѣ колонии, Япония, Люксембургъ, Черна-гора, Норвегия, Холандия, Холандскитѣ Инди, Португалия и Португалскитѣ колонии, Романия, Русия, Сърбия, Швеция, Швейцария, Тунистъ и Турция.

Долѣподписанитѣ, пълномощници на правителствата на горѣизброенитѣ държави, като взеха прѣдъ видъ чл. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция, по общо съгласие и съ условие на ратификация, приеха слѣдующия договоръ:

Членъ първи.

Просторъ на договора. — Най-голяма тежестъ на кутиитѣ.

1. — Отъ една отъ горѣизброенитѣ държави за друга пѣкоя отъ тѣхъ, може да се изпращатъ писма, съдържащи обявени книжни цѣнности, и кутии, съдържащи обявени златни и сѣребърни вещи, съ застраховане на обявената стойностъ.

Участието въ службата за кутиитѣ съ обявена стойностъ се ограничава за сношенията между ония държави, на които управленията сѣ съгласили да наредятъ тая служба въ взаимнитѣ имъ сношения.

2. — Най-голямата тежестъ за кутиитѣ се опредѣли на единъ килограмъ за всѣка пратка.

3. — Разнитѣ управления, за тѣхнитѣ респективни сношения, иматъ право да опредѣлятъ единъ максимумъ за обявената стойностъ, който, обаче, въ никой случай не може да бѣде по-малкъ отъ 10,000 франка за всѣка пратка и, подразбира се, че разнитѣ управления, участвуващи въ прѣнасянето, се задължаватъ да отговарятъ въ размѣра на максимумъ, който тѣ сѣ опредѣлили.

Членъ 2.

Наложенъ платежъ.

1. — Писмата и кутиитѣ съ обявена стойностъ могатъ да бѣдатъ съ наложенъ платежъ, споредъ условията прѣдвидени въ §§ 1 и 2 на чл. 7 отъ

Union postale universelle.

Arrangement

concernant l'échange des lettres et des boîtes
avec valeur déclarée.

conclu entre

la Bulgare, l'Allemagne et les protectorats Allemands, la république Argentine, l'Autriche, la Belgique, la Bosnie-Herzégovine, le Brésil, le Chili, la république de Colombie, le Danemark et les colonies Danoises, l'Égypte, l'Espagne, la France, l'Algérie, les colonies et protectorats Français de l'Indo-Chine, l'ensemble des autres colonies Françaises, la Grande-Bretagne, l'Inde Britannique, la Grèce, le Guatemala, la Hongrie, l'Italie et les colonies Italiennes, le Japon, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, la Serbie, la Suède, la Suisse, la Tunisie et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Etendue de l'Arrangement. — Poids maximum des boîtes.

1. — Il peut être expédié, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées et des boîtes contenant des bijoux et objets précieux déclarés avec assurance du montant de la déclaration.

La participation au service des boîtes avec valeur déclarée est limitée aux échanges entre ceux des pays adhérents dont les Administrations sont convenues d'établir ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Le poids maximum des boîtes est fixé à un kilogramme par envoi.

3. — Les divers Offices, pour leurs rapport respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum de déclaration de valeur qui, dans aucun cas, ne peut être inférieur à 10,000 francs par envoi, et il est entendu que les diverses Administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

Article 2.

Remboursements.

1. — Les lettres et boîtes avec valeur déclarée peuvent être gravées de remboursement, aux conditions admises par les paragraphes 1 et 2 de l'art. 7

Всемирната пощенска конвенция. Тия пратки се подлагат на формалноститѣ и такситѣ за праткитѣ съ обявена стойностъ, споредъ категорията на която принадлежатъ.

2. — Слѣдъ доставянето на прѣдмета, управлението на държавата на мѣстоназначението е отговорно за стойността на наложения платежъ, ако не може да докаже, че постановленията на правилника относително наложениятѣ платежи не сѣ били съблюдени. Случайното изпускане въ описа означението „наложенъ платежъ“ и стойността му, не отмѣнява отговорността на управлението на мѣстоназначението, за не събиране стойността.

Членъ 3.

Начинъ за прѣдаване пратектѣ съ обявена стойности

1. — Свободата на транзита е обезпечена въ територията на всѣка една отъ договорящитѣ се държави и управленията, участвуващи въ прѣнасянето, сѣ отговорни, споредъ условията прѣдвидени въ слѣдующия чл. 12.

Сжщото е и по отношение на морското прѣнасяне, извършено или обезпечено отъ участвуващитѣ управления, стига само тия управления да сѣ въ положение да поематъ върху си отговорността за стойноститѣ въ пощенскитѣ параходи или кораби, съ които си служатъ.

2. — Въ отсъствието на противно съглашение между управленията на мѣстопроизхождението и мѣстоназначението, изпращането на пратектѣ съ обявена стойностъ, размѣняеми между не съпрѣдѣлни държави, става на открито и по сжщитѣ пѣтища, употребляеми за направиленето на обикновената кореспонденция.

3. — Размѣняването на писмата и кутиитѣ, съдържащи обявени цѣнности, между двѣ държави, които се сношаватъ, за обикновенитѣ сношения, посредствомъ една или повече държави, неучаствуващи въ настоящия договоръ, или посредствомъ неотговорни морски служби, се подчинява на приетитѣ особени мѣрки по взаимно съгласие между управленията на мѣстопроизхождението и мѣстоназначението, като: прибѣгването до околни пѣтища, изпращането въ затворени постъ-пакети и пр.

Членъ 4.

Порто и право за застраховане.

1. — Транзитнитѣ разноси, прѣдвидени въ чл. 4 на Всемирната пощенска конвенция, се заплащатъ отъ управлението на мѣстопроизхождението на управленията, участвуващи въ посредното прѣнасяне, на открито или въ затворени постъ-пакети, писма, съдържащи обявени цѣнности.

2. — Едно право отъ 50 сантима за всѣка пратка се заплаща отъ управлението на мѣстопроизхождението на кутиитѣ съ обявена стойностъ на управлението на мѣстоназначението, и, въ даденъ случай, на всѣко едно отъ управленията, участвуващи въ посредното териториално прѣнасяне. Управлението

de la Convention principale. Ces objets sont soumis aux formalités et aux taxes des envois de valeur déclarée de la catégorie à laquelle ils appartiennent.

2. — Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement, à moins qu'elle ne puisse prouver que les dispositions prescrites par le Règlement en ce qui concerne les remboursements, n'ont pas été observées. L'omission éventuelle dans la feuille d'avis, de la mention „Remb.“ et du montant du remboursement, n'altère pas la responsabilité de l'Administration du pays de destination, pour le non-encaissement du montant.

Article 3.

Mode de transmission des envois de valeur déclarée.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun de pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent à ce transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 12 ci-après.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les Offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces Offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices d'origine et de destination, la transmission les valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.

3. — L'échange de lettres et de boîtes contenant des valeurs déclarées entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est subordonné à l'adoption de mesures spéciales à concerter entre les Administrations des pays d'origine et de destination: telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expédition en dépêches closes, etc.

Article 4.

Port et droit d'assurance.

1. — Les frais de transit prévus par l'article 4 de la Convention principale sont payables par l'Office d'origine aux Offices qui participent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

2. — Un port de 50 centimes par envoi est payable par l'Office d'origine des boîtes de valeur déclarée à l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, à chacune des Administrations participant au transport territorial intermédiaire. L'Office d'origine doit payer, en outre, le cas échéant, un port

на мѣстопроизхождението заплаща, освѣнъ това, въ даденъ случай, едно право отъ единъ франкъ на всѣко едно отъ управленията, участвуващи въ посрѣдното морско прѣнасяне.

3. — Независимо отъ тия права, управлението на държавата на мѣстопроизхождението се задължава спрямо управлението на мѣстоназначението и, въ даденъ случай, спрямо всѣко едно отъ управленията, участвуващи въ териториалния транзитъ съ гаранция за отговорността, съ едно право за застраховане отъ 5 сантима за всѣки 300 фр. или дробъ отъ 300 фр. обявена стойностъ.

4. — Освѣнъ това, ако има прѣнасяне по море съ сжщата гаранция, управлението на мѣстопроизхождението се задължава спрямо всѣко едно отъ управленията, участвуващи въ това прѣнасяне, съ едно право за морско застраховане по 10 сантима за всѣки 300 фр. или дробъ отъ 300 фр. обявена стойностъ.

5. — Уравнението на смѣтките за портото и правата се извършва въз основа на данни, установявани ежегодно, прѣзъ единъ периодъ отъ 28 дни, който ще се опрѣдѣли въ правилника за изпълнението, прѣдвиденъ въ слѣдующия чл. 16.

Членъ 5.

Т а к с и.

1. — Таксата на писмата и кутиитѣ, съдържащи обявени цѣнности, се заплаща прѣдварително и се състои:

1° за писмата, отъ обикновенитѣ такси за едно прѣпоръчено писмо съ сжщата тежестъ и за сжщото мѣстоназначение, които такси оставатъ въ полза на управлението на мѣстопроизхождението; а за кутиитѣ — отъ едно право отъ 0,50 фр. за всѣка държава, участвуваща въ териториалното прѣнасяне, и, въ даденъ случай, отъ едно право отъ 1 франкъ за всѣка държава, участвуваща въ морското прѣнасяне;

2° за писмата и кутиитѣ, отъ едно съразмѣрно право за застраховане, за всѣки 300 или дробъ отъ 300 франка обявени, толкова пѣти по 5 сантима, колкото участвуващи управления има въ териториалното прѣнасяне, съ прибавка, въ даденъ случай, на правото за морско застраховане, прѣдвидено въ § 4 на прѣдшествующия чл. 4.

Въ всѣки случай, като прѣходна мѣрка, договоричитѣ се страни иматъ право, въ зависимостъ отъ тѣхнитѣ монетни или други удобства, да събиратъ едно право, освѣнъ онова прѣдвидено по-горѣ, съ условие, щото това право да не надмине $\frac{1}{4}$ % отъ обявената стойностъ.

2. — На подателя на една пратка съ обявена стойностъ се издава безплатно разписка за подаването.

3. — Освѣнъ въ случаитѣ на прѣбращане, спомѣнати въ слѣдующия чл. 10, писмата и кутиитѣ съ обявена стойностъ не могатъ да се облагатъ за смѣтка на получателитѣ съ други пощенски такси, освѣнъ, въ даденъ случай, таксата за доставяне въ жилището.

d'un franc à chacune des Administrations participant au transport maritime intermédiaire.

3. — Indépendamment de ces frais et ports, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des Administrations participant au transit territorial avec garantie de responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

4. — En outre, s'il y a transport par mer avec la même garantie, l'Administration d'origine est redevable, envers chacun des Offices participant à ce transport, d'un droit d'assurance maritime de 10 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

5. — Le décompte de ces ports et droits a lieu sur la base de relevés établis tous les ans, pendant une période de 28 jours à déterminer par le Règlement d'exécution prévu par l'art. 16 ci-après.

Article 5.

Т а х е с.

1. — La taxe des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance et se compose:

1° pour les lettres, du port et du droit fixe applicables à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination, — port et droit acquis en entier à l'Office expéditeur; — pour les boîtes, d'un port de 0 fr. 50 par pays participant au transport territorial et, le cas échéant, d'un port d'un franc par pays participant au transport maritime.

2° pour les lettres et les boîtes, d'un droit proportionnel d'assurance comprenant par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés autant de fois 5 centimes qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit d'assurance maritime prévu au paragraphe 4 de l'art. 4 précédent.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que celui indiqué ci-dessus, moyennant que ce droit ne dépasse pas un quart pour cent de la somme déclarée.

2. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.

3. — Sauf dans le cas de réexpédition prévu au paragraphe 2 de l'article 10 ci-après, les lettres et les boîtes renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit postal autre que celui de remise à domicile, s'il y a lieu.

4. — Ония отъ договорящитѣ се управления, които пѣматъ франкова монетна единица, опрѣдѣлятъ тѣхнитѣ такси, въ своята респективна монета, споредъ равноцѣноститѣ, опрѣдѣлени въ прѣдшествующия § 1, съ право, да окръгляватъ дробитѣ, съгласно таблицата, помѣстена въ правилника по изпълнението на Всемирната пощенска конвенция.

Членъ 6.

Освобождаване отъ такса.

1. — Писмата съ обявена стойностъ, разпѣяеми, било между пощенскитѣ управления по-между имѣ, било между тѣхъ и Международното Бюро, се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, съгласно условията опрѣдѣлени въ § 4, чл. 11 отъ Всемирната пощенска конвенция.

2. — Така също се освобождаватъ писмата и кутиитѣ, изпратени или получени отъ военнитѣ пленници, било направо, било чрѣзъ справочнитѣ бюра, за които е рѣчь въ епомянатия погорѣ чл. 11, § 3.

3. — Праткитѣ съ обявена стойностъ, изпратени безплатно, не даватъ право на бонификациитѣ, прѣдвидени въ чл. 4 отъ настоящия договоръ.

Членъ 7.

Извѣстие за получаване и искания на свѣдѣния.

1. — Подателтъ на една пратка съ обявена стойностъ може да поиска да му се достави извѣстие за получаване, или да поиска справка слѣдъ нѣколко грѣме отъ подаването на пратката, съгласно условията опрѣдѣлени въ § 3 на чл. 6 отъ Всемирната пощенска конвенция, относително прѣпоръченитѣ прѣдмети.

2. — Таксата, която се събира за извѣстията за получаване и, въ даденъ случай, за исканията на свѣдѣния за праткитѣ, остава издѣло въ полза на управлението, което я събира.

Членъ 8.

Заявления за оттегляне или измѣняване адреса. Намаление стойността на единъ наложенъ платежъ. — Доставка по нароченъ.

1. — Подателтъ на една пратка съ обявена стойностъ може да я оттегли отъ пощата или да измѣни адреса ѝ, за да бѣде прѣпратена, било въ вѣтрѣшността на държавата на първото мѣсто-назначеніе, било за друга нѣкоя отъ договорящитѣ се държави, до като не бѣде доставена на получатели, споредъ правата и условията опрѣдѣлени за обикновената и прѣпоръчената кореспонденция, съгласно чл. 9 отъ Всемирната пощенска конвенция.

Подателтъ на една пратка съ обявена стойностъ и натоварена съ наложенъ платежъ, може, по условията опрѣдѣлени за искане измѣнение на адреса, да поиска цѣлото или частичното намаление стойността на наложениия платежъ.

4. — Ceux des pays adhérents qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par le paragraphe premier qui précède. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au Règlement d'exécution de la Convention principale.

Article 6.

Franchise.

1. — Les lettres de valeur déclarée échangées soit par les Administrations postales entre elles, soit entre ces Administrations et le Bureau international, sont admises à la franchise de port, de droit fixe et de droit d'assurance dans les conditions déterminées par l'article 11, § 4, de la Convention principale.

2. — Il en est de même des lettres et des boîtes avec valeur déclarée expédiées ou reçues par des prisonniers de guerre, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements dont il est question au paragraphe 3 de l'article 11 précité.

3. — Les envois avec valeur déclarée expédiés en franchise ne donnent pas lieu aux bonifications prévues par l'article 4 du présent Arrangement.

Article 7.

Avis de réception et demandes de renseignements.

1. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées peut, aux conditions déterminées par le paragraphe 3 de l'article 6 de la Convention principale en ce qui concerne les objets recommandés, obtenir qu'il lui soit donné avis de la remise de cet objet au destinataire ou demander des renseignements sur le sort de son envoi, postérieurement au dépôt.

2. — Le produit du droit applicable aux avis de réception et, le cas échéant, aux demandes de renseignements sur le sort des envois, est acquis en entier à l'Office du pays qui le perçoit.

Article 8.

Demandes de retrait ou de modification d'adresse. Dégrèvement du montant d'un remboursement. — Remise par exprès.

1. — L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée peut le retirer du service ou en faire modifier l'adresse pour réexpédier cet envoi, soit à l'intérieur du pays de destination primitif, soit sur l'un quelconque des pays contractants, aussi longtemps qu'il n'a pas été livré au destinataire, aux conditions et sous les réserves déterminées, pour les correspondances ordinaires et recommandées, par l'article 9 de la Convention principale.

L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée grevé de remboursement peut, sous les conditions fixées pour les demandes de modification de l'adresse, demander le dégrèvement total ou partiel du montant du remboursement.

2. — Така сѣщо, може да се поиска доставието въ жилището по нароченъ, веднага слѣдъ получаването, споредъ правата и условията, прѣдвидени въ чл. 13 отъ сѣщата конвенция.

Въ всѣки случай, на управлението на мѣстоназначението е прѣдоставено правото да изпрати по нароченъ само извѣстие до получателя, вмѣсто самата пратка, когато това се изисква, съгласно вътрѣшнитѣ му правилници.

Членъ 9.

Запрѣщения.

1. — Забранено е всѣко лъжливо обявяване на стойността въ повече отъ дѣйствително вложената сума въ едно писмо или кутия.

Въ случай на лъжливо обявяване стойността, подателятъ губи съвършенно правото за обезщетение, независимо отъ сѣдебното прѣслѣждане, съгласно законоположението въ държавата на мѣстоподаването.

2. — Забранено е да се влагатъ въ цѣннитѣ писма:

- а) монети;
- б) прѣдмети, подлежащи на мито, освѣнъ книжнитѣ цѣнности;
- в) златни и сребърни вещи, скъпоцѣнни камѣни и други златни и скъпоцѣнни прѣдмети;
- г) прѣдмети, чиито вносъ или обръщение сѣ забранени въ държавата на мѣстоназначението.

Така сѣщо е забранено да се влагатъ въ кутиитѣ сѣ обявена стойностъ писма или бѣлѣжки, имѣющи характеръ на лична кореспонденция, текущи монети, банкови билети или други каквито и да било цѣнности, платими на прѣдателя, и разни книжа и прѣдмети, които влизатъ въ категориата на дѣловнитѣ книжа.

Прѣдметитѣ, които сѣ били по погрѣшка приети за изпращане, трѣбва да се повръщатъ на мѣстоподаването, освѣнъ въ случаитѣ, когато, съгласно своето законоположение или вътрѣшнитѣ си правилници, управлението на държавата на мѣстоназначението би имало право да ги достави на получателитѣ.

Членъ 10.

Прѣпращане.

1. — Едно писмо или кутия сѣ обявена стойностъ, прѣпратени, вслѣдствие промѣняване мѣстожителството на получателя, въ вътрѣшността на държавата на мѣстоназначението, не се облагатъ съ никаква допълнителна такса.

2. — Въ случай на прѣпращане за нѣкоя отъ договорящитѣ се държави, освѣнъ оная на мѣстоназначението, застрахователнитѣ права за прѣпращането, опрѣдѣлени въ § § 3 и 4 отъ настоящия правилникъ, се събиратъ отъ получателя, въ полза на управленията, участвуващи въ новото прѣнасяне. Когато се касае за кутии сѣ обявена стойностъ, събира се, освѣнъ това, и правото, опрѣдѣлено въ § 2 на горѣцитирания чл. 4.

2. — Il peut, de même, demander la remise à domicile par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée, aux conditions et sous les réserves fixées par l'article 13 de la dite Convention.

Est, toutefois, réservée à l'Office du lieu de destination, la faculté de faire remettre par exprès un avis d'arrivée de l'envoi au lieu de l'envoi lui-même lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 9.

Interdictions.

1. — Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réellement insérée dans une lettre ou dans une boîte est interdite.

En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à l'indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

2. — Il est interdit d'insérer dans les lettres de valeur:

- a) des espèces monnayées;
- b) des objets passibles de droits de douane, à l'exception des valeurs papier;
- c) des matières d'or et d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux;
- d) des objets dont l'entrée ou la circulation sont prohibées dans le pays de destination.

Il est également interdit d'insérer dans les boîtes avec valeur déclarée des lettres ou notes pouvant tenir lieu de correspondance, des monnaies ayant cours, des billets de banque ou valeurs quelconques au porteur, des titres et des objets rentrant dans la catégorie des papiers d'affaires.

Les objets qui auraient été à tort admis à l'expédition, doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée par sa législation ou par ses règlements intérieurs à les remettre aux destinataires.

Article 10.

Réexpédition.

1. — Une lettre ou boîte de valeur déclarée réexpédiée par suite du changement de résidence du destinataire, à l'intérieur du pays de destination, n'est passible d'aucune taxe supplémentaire.

2. — En cas de réexpédition sur un des pays contractants autre que le pays de destination, les droits d'assurance fixés par les paragraphes 3 et 4 de l'article 4 du présent Arrangement sont perçus sur le destinataire, du chef de la réexpédition, au profit de chacun des Offices intervenant dans le nouveau transport. Quand il s'agit d'une boîte avec valeur déclarée, il est perçu, en outre, le port fixé au paragraphe 2 de l'article 4 susvisé.

3. — Прѣпращането по причина на погрѣшно направление не дава право за натоварване на каквито и да било такси за смѣтка на публиката.

Членъ 11.

Митни права. — Гаранция. — Фискални права и разноси за опитване.

1. — Кутитѣ съ обявена стойност се подлагат на законоположението въ държавата на мѣстопроизхождението или на мѣстоназначението относително износа, повръщане правата за гаранция и за вноса, упражняването на митарствения контролъ и за гаранцията.

2. — Фискалнитѣ такси и разноситѣ за опитване, които се заплащат за внасянето, се събиратъ отъ получателя, като му се достави пратката. Ако ли, вследствие промѣняване мѣстожителството на получателя, отказване или по каквато и да било друга причина, една кутия съ обявена стойност се прѣпрати за нѣкоя отъ участвуващите въ службата държави или се повърне на държавата на мѣстопроизхождението, ония отъ казанитѣ разноси, които не се повръщатъ при повторното изнасяне, се товарятъ отъ управление на управление за събиране отъ получателя или отъ подателя.

Членъ 12.

Отговорность.

1. — Освѣнъ въ случаитѣ на непрѣодолими обстоятелства, когато едно писмо или кутия съ обявена стойност се изгуби, ограби или поврѣди, подателтъ или, по негово искане получателятъ, има право на едно обезщетение, съответствуващо на дѣйствителната загуба на ограбването или поврѣдата, освѣнъ когато загубата е била причинена по вината или отъ небрѣжността на подателя, или е произлѣзла отъ самото естество на пратката, безъ, обаче, обезщетението да може да надмине сумата на обявената стойност.

Въ случай на изгубване, и ако наложениятъ платежъ е събранъ въ полза на подателя, този послѣдниятъ има, освѣнъ това, право на повръщане разноситѣ за изпращане, както и на ония за справката, ако оплакването е прѣдизвикано по вина на пощата. Въ всѣки случай, правото за застраховане остава въ полза на пощенскитѣ управления.

2. — Държавитѣ, които намиратъ за възможно да поематъ отговорността и въ случаитѣ на непрѣодолими обстоятелства, иматъ право да събиратъ за тая цѣль една добавъчна такса въ размѣритѣ, опрѣдѣлени съгласно послѣдната алинея на § 1 чл. 5 отъ настоящия договоръ.

3. — На управлението, отъ което зависи писането на мѣстоподаването, прѣдлежи да заплати слѣдующото се обезщетение, като му се прѣдоставя правото да изиска сумата отъ отговорното управление, т. е., онова, на което въ територията или въ службата се е случило изгубването, поврѣждането или ограбването.

3. — La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne lieu à aucune perception postale supplémentaire à la charge du public.

Article 11.

Droits de douane. — Garantie. — Droits fiscaux et frais d'essayage.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée sont soumises à la législation du pays d'origine ou du pays de destination, en ce qui concerne, à l'exportation, la restitution des droits de garantie, et, à l'importation, l'exercice du contrôle de la garantie et de la douane.

2. — Les droits fiscaux et frais d'essayage exigibles à l'importation sont perçus sur les destinataires lors de la distribution. Si, par suite de changement de résidence du destinataire, de refus ou pour toute autre cause, une boîte de valeur déclarée vient à être réexpédiée sur un autre pays participant à l'échange ou renvoyée au pays d'origine, ceux des frais dont il s'agit qui ne sont pas remboursables à la réexportation sont répétés d'Office à Office pour être recouvrés sur le destinataire ou sur l'expéditeur.

Article 12.

Responsabilité.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'une lettre ou une boîte contenant des valeurs déclarées a été perdue, spoliée ou avariée, l'expéditeur ou, sur sa demande le destinataire, a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur, ou ne provienne de la nature de l'objet, et sans que l'indemnité puisse dépasser en aucun cas la somme déclarée.

En cas de perte, et si le remboursement est effectué au profit de l'expéditeur, celui-ci a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition, ainsi que des frais postaux de réclamation lorsque la réclamation a été motivée par une faute de la poste. Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure, sont autorisés à percevoir de ce chef une surtaxe dans les limites tracées dans le dernier alinéa du paragraphe 1 de l'article 5 du présent Arrangement.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, l'avarie ou la spoliation a eu lieu.

Въ случай на изгубване, ограбване или поврѣждане при непрѣодолими обстоятелства, въ територията или службата на нѣкоя държава, която поема отговорността за случаитѣ, спомѣнати въ горѣцитирания § 2, на едно писмо или кутия съ обявена стойностъ, държавата, гдѣто се е случило изгубването, ограбването или поврѣждането, е отговорна прѣдъ управлението на мѣстопроисхождението, ако и това послѣдното поема, отъ своя страна, отговорността при непрѣодолими обстоятелства, спрямо своитѣ податели за праткитѣ съ обявена стойностъ.

4. — До като се докаже противното, счита се за отговорно управлението, което, като е приело пратката безъ възражения, не може да докаже нито доставянето ѝ получателю, нито, въ даденъ случай, редовното ѝ прѣпращане до слѣдующето управление.

5. — Заплащането на обезщетението отъ управлението на мѣстопроисхождението трѣбва да стане въ най-кратко врѣме и, най-късно, въ срокъ до една година отъ датата на заявлението. Отговорното управление е длъжно да внесе незабавно, посредствомъ полица или пощенски записъ, на управлението на мѣстопроисхождението заплатената отъ него сума на правоимѣющия.

Управлението на мѣстопроисхождението има право да обезшети подателя за смѣтка на посредното управление или онова на мѣстоназначението, което, запитано своевременно, е допустало да се измине една година безъ да даде ходъ на дѣлото. Освѣнъ това, когато управлението, на което отговорността е била редовно установена, е отклонило отъ начало да заплати обезщетението, трѣбва да поеме върху си, освѣнъ обезщетението, допълнителнитѣ разноски, произтекающи отъ неоправданото окъснѣние въ изплащането.

6. — Прието е, че заявлението трѣбва да се подава въ срокъ отъ една година, считанъ отъ датата когато пратката е била подадена на пощата; слѣдъ като измине тоя срокъ, заявителтъ губи правото за обезщетение.

7. — Управлението, за смѣтка на което е било заплатено обезщетението за пратки съ обявена стойностъ неполучени на мѣстоназначението имъ, добива всичкитѣ права на притежателя.

8. — Когато изгубването, ограбването или поврѣждането е станало прѣзъ врѣме на прѣнасянето между размѣнитѣ писалища на двѣ съпрѣдѣлни държави, безъ да е възможно да се установи върху коя отъ двѣтѣ територии е ставала случката, двѣтѣ надлежни управления понасятъ загубата по на половина.

Също е и за размѣняването въ затворени постьпакети, ако изгубването, ограбването или поврѣждането се е случило върху територията или въ службата на едно посредно неотговорно управление.

9. — Управленията се освобождаватъ отъ всѣка отговорностъ за праткитѣ съ обявена стойностъ, слѣдъ като правоимѣющитѣ сж дали подписъ за получаването имъ и сж ги получили.

En cas de perte, de spoliation ou d'avarie dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au paragraphe 2 ci-dessus, d'une lettre ou d'une boîte de valeur déclarée, le pays où la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs, quant aux envois de valeur déclarée.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible, et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser, sans retard et au moyen d'une traite ou d'un mandat de poste, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au paiement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt à la poste de l'envoi portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — L'Administration pour le compte de laquelle est opéré le remboursement du montant des valeurs déclarées non parvenues à destination, est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

8. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

Il en est de même en cas d'échange en dépêches closes, si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un Office intermédiaire non responsable.

9. — Les Administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues dans les envois dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

За пратките, адресирани до поискване или, по настояването на получателите, задържани на тяхно разположение, отговорността на управленията прѣстава, щомъ се доставятъ на едно лице, което е удостоверило самоличността си, споредъ дѣйствицѣщата правила въ държавата на мѣстоназначението, и на което името и призванието сж съобразни съ означенията на адреса.

Членъ 13.

Законоположение на договорящите се държави. — Особни договори.

1. — На всѣка държава се прѣдоставя правото да приспособява на пратките съ обявена стойност, назначени за или произходящи отъ други държави, своите вътрѣшни законоположения и правилници, до колкото тѣ не се отмѣняватъ съ настоящия договоръ.

2. — Постановленията въ настоящия договоръ не ограничаватъ правото на договорящите се страни да поддържатъ и да сключватъ отдѣлни договори, както и да поддържатъ и установятъ по-ограничени съюзи, съ цѣль, за намаление на таксите или каквото и да било друго подобрене на службата.

3. — Въ сношенията между управления, които сж се споразумѣли за тая цѣль, подателите на кутии съ обявена стойностъ могатъ да поематъ върху си не пощенските разноски, на които пратките подлежатъ въ държавата на мѣстоназначението, слѣдъ като заявятъ за това прѣдварително на писалището на мѣстоподаванието, и се задължатъ да заплатятъ, по искането на писалището на мѣстоназначението, посочените отъ това послѣдното разноски.

Членъ 14.

Врѣменно прѣкръпяване на службата.

Всѣко едно отъ договорящите се управления може, при изключителни обстоятелства които сж отъ естество да оправдаятъ взетата мѣрка, да спре приврѣменно службата за пратките съ обявена стойностъ, както за изходящите тѣй и за входящите и изцѣло или частично, съ условие, да съобщи затова веднага, и въ случай на нужда телеграфически, на заинтересованите управления.

Членъ 15.

Присѣдинявания.

Държавите въ Съюза, които не сж взели участие въ настоящия договоръ, се допущатъ да се присѣдинятъ по тяхно искане и споредъ формата, прѣдвидена въ чл. 24 отъ Всемирната пощенска конвенция, касателно присѣдинението къмъ Всемирния пощенски Съюзъ.

Членъ 16.

Правилникъ за изпълнение.

Пощенските управления на договорящите се държави опредѣлятъ условията и начина за изпра-

Pour les envois adressés poste restante ou conservés en instance à la disposition des destinataires, la responsabilité des Administrations est dégagée par la délivrance à une personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, et dont les nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse.

Article 13.

Législation des pays contractants. — Arrangements spéciaux.

1. — Est réservé le droit de chaque pays d'appliquer, aux envois contenant des valeurs déclarées à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

2. — Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration de service.

3. — Dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs de boîtes avec valeur déclarée peuvent prendre à leur charge les droits non postaux dont l'envoi serait passible dans le pays de destination, moyennant déclaration préalable au bureau de dépôt et obligation de payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce dernier.

Article 14.

Suspension temporaire du service.

Chacune des Administrations des pays contractants peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant à l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 15.

Adhésions.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions de l'Union postale universelle.

Article 16.

Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le mode de transmission

пането на писмата и кутиитъ съ обявена стойностъ, и взематъ всички други мѣрки за подробноститъ и реда, нужни за да се обезпечи изпълнението на настоящия договоръ.

Членъ 17.

Прѣдложения направени въ междуврѣмieto на конгреситъ.

1. — Въ междуврѣмiята, които се изминуватъ, между свикванията, прѣдвидени въ чл. 25 отъ Всемирната пощенска конвенция, всѣко пощенско управление на една отъ договорящитъ се държави има право да отправи до другитъ участвуващи управления, посредствомъ Международното Бюро, прѣдложения относително службата за писмата и кутиитъ съ обявена стойностъ.

За да бѣде подложено на разискване, всѣко прѣдложение трѣбва да бѣде подкрѣпено поне отъ двѣ управления, освѣнъ опова, което прави прѣдложението. Когато Международното Бюро не получи, едновременно съ прѣдложението, нужното число подкрѣпителни заявления, прѣдложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко прѣдложение се постѣпва по начина, опрѣдѣленъ въ § 2 чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни, прѣдложенията трѣбва да бѣдатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитъ гласуващи управления, когато се касае да се добавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията въ настоящия членъ и чл. чл. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12 и 18;

2° отъ двѣтѣ трети гласуващи управления, ако се касае да се измѣнятъ постановленията на настоящия договоръ, освѣнъ ония на членовѣтѣ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 17 и 18;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, ако се касае да се тълкуватъ постановленията на настоящия договоръ, освѣнъ въ случай на споръ, прѣдвиденъ въ чл. 23 отъ Всемирната пощенска конвенция.

4. — Въ първитѣ два случая, взетитѣ рѣшения се утвърдяватъ съ една дипломатическа декларация, а въ третия случай — съ едно административно съобщение, съгласно формата опрѣдѣлена въ чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

5. — Всѣко измѣнение или рѣшение се прилага въ дѣйствиe слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 18.

Трайне на договора. — Отмѣняване на поравнитѣ постановления.

1. — Настоящия договоръ ще влѣзе въ сила отъ 1 октомврий 1907 год., и ще има сжщата трайностъ както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се засѣга правото, прѣдоставено

des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées et arêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 17.

Propositions formulées dans l'intervalle des congrès.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale toute Administration des postes d'un des pays contractants, a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres et des boîtes avec valeur déclarée.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le paragraphe 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12 et 18;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 17 et 18;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 18.

Durée de l'Arrangement. — Abrogation des dispositions antérieures.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er octobre 1907 et il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arran-

на всѣка държава да се оттегли отъ тоя договоръ, слѣдъ като правителството ѝ заяви прѣди една година до онова на Швейцарската конференция.

2. — Отмѣняватъ се отъ датата на прилагане въ дѣйствиe настоящия договоръ, всички постановления, установени по-прѣди между разнитѣ договорящи се страни или между тѣхнитѣ управления, до колкото тѣ не противорѣчатъ на постановленията въ настоящия договоръ, безъ съ това да се нарушаватъ постановленията въ прѣдшествующия членъ.

3. — Настоящиятъ договоръ ще се ратифицира колкото е възможно по-скоро, и актоветѣ за ратификацията ще бѣдатъ размѣнени въ Римъ.

Въ удостовѣрение на всичко това, пълномощниците на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящия договоръ въ Римъ, на двадесетъ шести май, хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Окончателенъ протоколъ.

Въ минутата, когато да се пристъпи къмъ подписването на договора относително размѣняването на писма и кутии съ обявена стойностъ, долѣподписанитѣ пълномощници се съгласиха върху слѣдующето:

Членъ единственъ.

Като изключение отъ постановленията на § 3 чл. 1 отъ договора, който опрѣдѣля на 10,000 фр. най-малкия размѣръ за максимума на обявената стойностъ, прието е, че ако една държава е приела въ своята вътрѣшна служба единъ максимумъ по-долѣ отъ 10,000 франка, има правото да го опрѣдѣли еднакво и за международната служба за писмата и кутиитѣ съ обявена стойностъ.

Въ удостовѣрение на горното, долѣподписанитѣ пълномощници съставиха настоящия окончателенъ протоколъ, който ще има сѣщата сила и важностъ, като да сѣ били постановленията му помѣстени въ текста на самия договоръ, къмъ който се отнася, и го подписаха въ единъ екземпляръ, който ще остане запазенъ въ архивитѣ на правителството на Италия, а по единъ прѣписъ ще се прѣдаде на всѣка страна.

Съставенъ въ Римъ, на двадесети шести май, хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

gement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

2. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne sont pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, et sans préjudice des dispositions de l'article précédent.

3. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Union postale universelle.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article unique.

En dérogation à la disposition du paragraphe 3 de l'article premier de l'Arrangement qui fixe à 10,000 francs la limite au-dessous de laquelle le maximum de déclaration de valeur ne peut en aucun cas être fixé, il est convenu que si un pays a adopté dans son service intérieur à 10,000 francs, il a la faculté de le fixer également pour ses échanges internationaux de lettres et de boîtes avec valeur déclarée.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessus ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement italien et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Договоръ

за службата на пощенскитъ записи

сключенъ между

Вългария, Германия и протекторатитъ ѝ, републиката Аржантана, Австрия, Белгия, Боливия, Босна-Херцеговина, Бразилия, Чили, републиката Колумбия, Критъ, Дания и Данскитъ колонии, Египетъ, Франция, Алжирия, Францускитъ колонии и протекторати въ Индо-Китай, всичкитъ останали Французски колонии, Гърция, Унгария, Италия и Италианскитъ колонии, Япония, републиката Либерия, Люксембургъ, Черна-гора, Норвегия, Холандия, Холандскитъ колонии, Перу, Португалия и Португалскитъ колонии, Румания, Сърбия, Сиамското царство, Швеция, Швейцария, Тунисъ, Турция и Урагвай.

Долъподписанитъ, пълномощници на правителствата на горъизброенитъ държави, като взеха прѣдъ видъ чт. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция, по общо съгласие и съ право на ратификация, приеха слѣдующия договоръ:

Членъ първи.

Прѣдварителни разпореждания.

Размѣняването на парични изпращания посредствомъ пощенската служба съ записи, между ония отъ договорящитъ се държави на които управленията се съгласяватъ да наредятъ тая служба, става съгласно постановленията на настоящия договоръ.

Членъ 2.

Внасяне; най-голямъ стойностъ; прѣхвърляне

1. — По начало, стойността на записитъ трѣбва да се внася отъ вложителитъ и се заплаща на получателитъ въ брой, обаче, всѣко управление има право да приеме и да си служи, за тая цѣль, съ книжна монета, имѣюща законенъ курсъ въ държавата, съ задължение да взема въ внимание случайната разлика въ курса.

2. — Единъ записъ не може да бѣде на по-вече отъ 1000 франка златни или на съотвѣтствующата стойностъ въ надлежната монета на всѣка държава.

3. — Освѣнъ въ случай на противно съглашение между заинтересованитъ управления, стойността на всѣки записъ се изразява въ металическа монета на държавата, гдѣто прѣдстои да стане изплащането. За тая цѣль, управлението на мѣстопроизхождението опрѣдѣля само, въ даденъ случай, равноцѣлната стойностъ на своята монета въ металическа монета на държавата на мѣстопазначението.

Union postale universelle.

Arrangement

concernant le service des mandats de poste

conclu entre

la Bulgarie, l'Allemagne et les protectorats Allemands, la république Argentine, l'Autriche, la Belgique, la Bolivie, la Bosnie-Herzégovine, le Brésil, le Chili, la république de Colombie, la Grèce, le Danemark et les colonies Danoises, l'Égypte, la France, l'Algérie, les colonies et protectorats Français de l'Indo-Chine, l'ensemble des autres colonies Françaises, la Grèce, la Hongrie, l'Italie et les colonies Italiennes, le Japon, la république de Libéria, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, les Pays-Bas, les colonies Néerlandaises, le Pérou, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Serbie, le royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tunisie, la Turquie et l'Uruguay.

Les scussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés.

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant.

Article premier.

Dispositions préliminaires.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement

Article 2.

Versement; montant maximum; transmissibilité.

1. — En principe, le montant des mandats doit être versé par les déposants et payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque Administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2. — Aucun mandat ne peut excéder la somme de 1000 francs effectifs ou une somme approximative dans la monnaie respective de chaque pays.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie métallique du pays où le paiement doit avoir lieu. A cet effet, l'Administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination.

Управлението на държавата на мѣстопроизхождението опрѣдѣля, така също, въ даденъ случай, разликата, която вложителътъ трѣбва да заплати, когато тая държава и она на мѣстоназначението иматъ една и съща монетна система.

4. — Прѣдоставено е правото на всѣка една отъ договорящитѣ се държави да допустне въ своята територия, посредствомъ жиросване, прѣхвърлянето собствеността на пощенскитѣ записи, произходящи отъ друга нѣкоя отъ тия държави.

Членъ 3.

Такеи; извѣстие за изплащане; оттегляне или промѣняване адреса; доставяне по нароченъ.

1. — Цѣлата такса, която вложителътъ трѣбва да заплати за всѣко парично изпращане, извършено съгласно прѣдшествующия членъ, се опрѣдѣля въ металическа монета по 25 савтима за всѣки 50 или дробъ отъ 50 франка, или въ съответствующата стойностъ въ надлежната монета на договорящитѣ се държави, съ право, да се окръгляватъ дробитѣ въ даденъ случай.

Освобождаватъ се отъ всѣкакви такси служебнитѣ записи, относящи се до пощенската служба и размѣняеми между пощенскитѣ управления или между писалищата, зависящи отъ тия управления, както и записитѣ назначени за или изпратени отъ военнитѣ пленници.

2. — Управлението, което е издало записитѣ, се задѣлжава спрямо управлението, което ги е изплатило съ едно право отъ $\frac{1}{4}$ на стотѣ отъ общата стойностъ на изплатенитѣ записи, съ изключение освободенитѣ отъ такса записи.

3. — Записитѣ, размѣняеми, посредствомъ една отъ участвуващитѣ въ договора държави, между една отъ тия държави и друга нѣкоя неучаствуваща, могатъ да се подлагатъ, въ полза на посредното управление, на една допълнителна такса, спадната отъ стойността на записа и прѣдставляюща слѣдующото се право на неучаствуващата държава.

4. — Пощенскитѣ записи, разписването за получаване стойността, а така също и разпискитѣ, издадени на вложителитѣ, не могатъ да се подлагатъ за смѣтка на вложителитѣ или получателитѣ на каквото и да било друго право или такса, освѣнъ она, събрана съгласно параграфъ първи на настоящия членъ, съ изключение, разбира се, на правото за изплащане, въ даденъ случай, въ жилището и допълнителната такса, прѣдвидена въ прѣдшествующия § 3.

5. — Вложителътъ на единъ записъ може да добие едно извѣстие за изплащането на записа, като прѣдплати, въ полза на управлението на мѣстопроизхождението, едно опрѣдѣлено право, равно на она, което се изисква въ същата държава за извѣстията за получаване на прѣпоръченитѣ прѣдмети.

Въ всѣки случай, ако извѣстието не е поискано при самото издаване на записа, подателътъ може

L'Administration du pays d'origine détermine également, s'il y a lieu, le cours à payer par l'expéditeur, lorsque ce pays et le pays de destination possèdent le même système monétaire.

4. — Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

Taxes; avis de paiement; retrait et changement d'adresse; remise par exprès.

1. — La taxe générale à payer par l'expéditeur pour chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent est fixée, valeur métallique, à 25 centimes par 50 francs ou fraction de 50 francs, ou à l'équivalent dans la monnaie respective des pays contractants, avec faculté d'arrondir, le cas échéant, les fractions.

Sont exempts de toute taxe les mandats d'office relatifs au service des postes et échangés entre les Administrations postales ou entre les bureaux relevant de ces Administrations, ainsi que les mandats destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux.

2. — L'Administration qui a délivré des mandats tient compte, à l'Administration qui les a acquittés, d'un droit de $\frac{1}{4}$ pour cent du montant total des mandats payés, abstraction faite des mandats émis en franchise de taxe.

3. — Les mandats échangés, par l'intermédiaire d'un des pays participant à l'Arrangement, entre un autre de ces pays et un pays non participant, peuvent être soumis, au profit de l'Office intermédiaire, à un droit supplémentaire, prélevé sur le montant du titre et représentant la quote-part du pays non participant.

4. — Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis, à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque en sus de la taxe perçue en vertu du § 1 du présent article, sauf, toutefois, le droit de factage pour le payment à domicile. s'il y a lieu, et le droit supplémentaire prévu par le § 3 ci-dessus.

5. — L'expéditeur d'un mandat peut obtenir un avis de paiement de ce mandat, en acquittant d'avance, au profit exclusif de l'Administration du pays d'origine, un droit fixe égal à celui qui est perçu dans ce pays pour les avis de réception des correspondances recommandées.

Toutefois, si cet avis n'est pas réclamé au moment de l'émission du mandat, l'expéditeur peut

впоследствие да поиска такова, но въ прѣдвидения въ § 3 на чл. 7 срокъ и срѣщу заплащането на едно установено право отъ 25 сантима, най-много.

6. — Вложителътъ на единъ пощенски записъ може да го оттегли отъ пощенската служба или да му промѣни адреса, споредъ условията и правата прѣдвидени за обикновенитѣ кореспонденции, съгласно чл. 9 отъ Всемирната пощенска конвенция, до като правоимѣющиятъ не е получилъ, било самия записъ, било стойността му.

7. — Вложителътъ може, така също, да поиска да се изпрати сумата въ жилището на получателя съ нароченъ, веднага слѣдъ пристигането на записа, споредъ условията опрѣдѣлени въ чл. 13 отъ горѣказаната конвенция.

8. — Въ всѣки случай, прѣдоставено е правото на управлението на мѣстоназначението да изпраща по нароченъ, вмѣсто самата стойностъ, едно извѣстие за пристигването на записа или самия записъ, когато това се прѣдвижда отъ неговитѣ вътрѣшни правилници.

Членъ 4.

Телеграфни записи.

1. — Пощенскитѣ записи могатъ да се прѣдаватъ по телеграфа, въ сношенията между управленията съобщени съ държавни телеграфи или които се съгласяватъ да си служатъ за тая цѣль съ частния телеграфъ, и, въ такъвъ случай, тѣ се наричатъ телеграфни записи.

2. — Телеграфнитѣ записи могатъ, както и обикновенитѣ телеграми и на сѣщитѣ условия както тия послѣднитѣ, да бѣдатъ: бързи, съ прѣдплатенъ отговоръ, съ провѣрка, съ извѣстие за получаване, както и да бѣдатъ подложени на формалноститѣ за изпращане по пощата или да се доставятъ по нароченъ, когато сѣ адресирани за мѣстности, не-сѣдинени съ междунарочнитѣ телеграфи. Тѣ могатъ, освѣнъ това, да бѣдатъ съ извѣстие за изплащане, което се съставя и изпраща по пощата.

До като правоимѣющиятъ не е получилъ, било самия записъ, било стойността на този записъ, подателитѣ на телеграфни записи могатъ да ги оттеглятъ или да имъ измѣнятъ адреса по условията и уговоркитѣ, указани въ чл. 9 отъ Главната конвенция, за обикновенитѣ кореспонденции. Въ всѣки случай, получающето писалище не може да даде ходъ на исканията отъ този родъ, освѣнъ подиръ получаването на потвърдително извѣстие.

Вложителитѣ на телеграфнитѣ записи могатъ да добавятъ, въ установената формула за записа, съобщения, прѣдзначени за получателя, като заплатятъ слѣдуюмата се по тарифата такса.

3. — Вложителътъ на единъ телеграфенъ записъ трѣбва да заплати:

а) обикновената такса за пощенски записъ и оная, установена за извѣстие за изплащане, ако се иска такова;

б) таксата на телеграмата.

ultérieurement en faire la demande, mais dans le délai fixé par le § 3 de l'article 7 et moyennant payment d'un droit fixe de 25 centimes au maximum.

6. — L'expéditeur d'un mandat de poste peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 9 de la Convention principale, tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre.

7. — L'expéditeur peut également demander la remise des fonds à domicile, par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée du mandat, aux conditions fixées par l'article 13 de ladite Convention.

8. — Est, toutefois, réservée à l'Office du pays de destination la faculté de faire remettre par exprès, au lieu des fonds, un avis d'arrivée du mandat ou le titre lui-même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 4.

Mandats télégraphiques.

1. — Les mandats de poste peuvent être transmis par le télégraphe, dans les relations entre les Offices dont les pays sont reliés par un télégraphe d'Etat ou qui consentent à employer à cet effet la télégraphie privée; ils sont qualifiés, en ce cas, de mandats télégraphiques.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent, comme les télégrammes ordinaires et aux mêmes conditions que ces derniers, être, soumis aux formalités de l'urgence, de la réponse payée, du collationnement et de l'accusé de réception, ainsi qu'aux formalités de la transmission par la poste ou de la remise par exprès, s'ils sont à destination d'une localité non desservie par les télégraphes internationaux. Ils peuvent, en outre, donner lieu à des demandes d'avis de payment à délivrer et à expédier par la poste.

Les expéditeurs de mandats télégraphiques peuvent les faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 9 de la Convention principale, tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre. Le bureau destinataire ne peut toutefois donner suite aux demandes de l'espèce qu'après réception de l'avis confirmatif.

Les expéditeurs des mandats télégraphiques peuvent ajouter à la formule réglementaire du mandat des communications pour le destinataire, pourvu qu'ils en payent le montant d'après le tarif.

3. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique doit payer:

a) la taxe ordinaire des mandats de poste et, si un avis de payment est demandé, le droit fixe de cet avis;

b) la taxe du télégramme.

4. — Телеграфнитѣ записи не могат да се облагатъ съ никакви други разноси, освѣнъ ония, прѣдвидени въ настоящия членъ, или ония, които могат да се събиратъ, съгласно международнитѣ телеграфни правилници.

Членъ 5.

Прѣпращане.

1. — Вслѣдствие промѣняване мѣстожителството на получателя, пощенскитѣ записи могат да се прѣпращатъ отъ една въ друга отъ участвуващитѣ въ договора държави. Когато държавата на новото мѣстоназначение има друга монетна система отъ онай на държавата на първото мѣстоназначение, прѣобръщането стойността на записъ въ монетата на първата отъ тия държави се извършва отъ прѣпращающето писалище, споредъ установената равноцѣнность за записитѣ назначени за тая държава отъ онай на първото мѣстоназначение. Никаква допълнителна такса не се изисква за прѣпращането, обаче, държавата на новото мѣстоназначение получава, въ всѣки случай, въ своя полза припадащата се частъ отъ таксата, която би ѝ се слѣдвала, ако записъ да е билъ първоначално издаденъ за нея, даже и въ случая, когато, по силата на едно частно съглашение, между държавата на мѣстопроизхождението и онай на първото мѣстоназначение, дѣйствително събраната такса би била по-малко отъ онай, прѣдвидена въ чл. 3 на настоящия договоръ.

Въ всѣки случай, прѣобръщането на стойността не се извършва, когато записътъ се прѣпраща въ държавата на мѣстопроизхождението, въ държавата на първото мѣстоназначение или въ държава, имѣюща същата монетна система, каквато иматъ едната отъ тѣзи двѣ държави. Споредъ случаятъ, записътъ се изплаща по неговата първоначална стойностъ или споредъ внесената сума въ монетата на държавата на произхождението и фигурирующа въ служебнитѣ указания.

2. — Телеграфнитѣ записи могат да се прѣпращатъ по пощата за едно ново мѣстоназначение по същитѣ условия, както и пощенскитѣ.

3. — Ако управлението на държавата на новото мѣстоназначение размѣнява телеграфни записи съ онай на първоначалното мѣстоназначение, прѣпращането на обикновени или телеграфни записи може, по искането на вложителя или получателя, да се извърши телеграфически, веднага слѣдъ получаването на потвърдително извѣстие. Въ такъвъ случай, прѣпращающето писалище издава разписка за оригиналния записъ и го счита като изплатенъ записъ, а слѣдующитѣ се пощенски и телеграфни разноси за новото му прѣпращане се спадатъ отъ стойността за прѣпращане.

Членъ 6.

Смѣтки.

1. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави съставятъ, въ сроковетѣ прѣдвидени въ слѣдующия правилникъ, смѣтки, въ които се впис-

4. — Les mandats télégraphiques ne sont grevés d'aucuns frais autres que ceux prévus au présent article, ou que ceux qui peuvent être perçus en conformité des règlements télégraphiques internationaux.

Article 5.

Réexpédition.

1. — Par suite du changement de résidence du bénéficiaire, les mandats ordinaires peuvent être réexpédiés d'un des pays participant à l'Arrangement sur un autre de ces pays. Lorsque le pays de la nouvelle destination a un autre système monétaire que le pays de la destination primitive, la conversion du montant du mandat en monnaie du premier de ces pays est opérée par le bureau réexpéditeur, d'après le taux convenu pour les mandats à destination de ce pays et émanant du pays de la destination primitive. Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition, mais le pays de la nouvelle destination touche en tout cas à son profit la quote-part de taxe qui lui serait dévolue si le mandat lui avait été primitivement adressé, même dans le cas où, par suite d'un arrangement spécial conclu entre le pays d'origine et le pays de la destination primitive, la taxe effectivement perçue serait inférieure à la taxe prévue par l'article 3 du présent Arrangement.

Toutefois, la conversion du montant n'est pas opérée quand le mandat est réexpédié sur le pays d'origine, sur le pays de première destination ou sur un pays ayant le même système monétaire que l'un de ces deux pays. Suivant le cas, le titre est payé pour son montant primitif ou pour la somme versée en monnaie du pays d'origine et figurant aux indications de service.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent être réexpédiés sur une nouvelle destination par voie postale, aux mêmes conditions que les mandats ordinaires.

3. — Si l'Administration du nouveau pays de destination entretient avec celle de la destination primitive un échange de mandats télégraphiques, la réexpédition des mandats ordinaires ou télégraphiques peut, à la demande de l'expéditeur ou du destinataire, être opérée par voie télégraphique dès la réception de l'avis confirmatif. En pareil cas, le mandat original est quittancé par le bureau réexpéditeur et comptabilisé comme mandat payé, et les frais postaux et télégraphiques afférents au nouveau parcours sont déduits du montant à transmettre.

Article 6.

Décomptes.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants dressent, aux époques fixées par le Règlement ci-après, les comptes sur lesquels sont

ватъ всички изплатени суми отъ тѣхнитѣ надлежни писалища и които смѣтки, слѣдъ като бѣдатъ взаимно одобрени, се изплащатъ, освѣнъ по особено съглашение, въ златна монета на държавата, която има да взема отъ управлението, което дължи сумата, въ срока прѣдвиденъ отъ сѣщия правилникъ.

2. — За тая цѣль, и освѣнъ ако има особено съглашение, когато записитѣ сѣ били изплатени въ различни монети, по-малката обща сума се прѣобръща въ сѣщата монета на по-големата обща сума, споредъ равноцѣнността на златнитѣ монети на двѣтѣ държави.

3. — Когато дължимата сума по една смѣтка не се изплати въ опрѣдѣления срокъ, цѣлата сума става лихвоносна, начиная отъ датата слѣдъ изтичането на казания срокъ до деня, когато се изплати. Лихвитѣ се прѣсмѣтватъ по 5% годишно и се натоварватъ въ слѣдующата смѣтка на управлението, което е закжснело съ изплащането.

Членъ 7.

Отговорность; неизплатени просерочени записи.

1. — Вложенитѣ срѣщу пощепски записи суми се гарантиратъ на вложителитѣ, до като се изплатятъ редовно на получателитѣ или на тѣхнитѣ пълномощници.

2. — Събранитѣ отъ всѣко управление суми срѣщу пощенски записи, на които стойността не е била потвърсена отъ правомѣющитѣ въ сроковетѣ, опрѣдѣлени отъ законитѣ и правилницитѣ на държавата на мѣстоприсхождението, оставатъ окончателно въ полза на управлението, което е издало записитѣ.

3. — Въ всѣки случай, прието е, че заявление за изплащането на единъ записъ, на неимѣюще право лице, се приема въ срокъ до една година, отъ датата слѣдъ като е изтекълъ нормалния срокъ за валидността на записа; слѣдъ тоя срокъ, управленията се освобождаватъ отъ всѣка отговорность за погрѣшно изплащане.

За записитѣ адресирани до поискване, управленията сѣщо така се освобождаватъ отъ отговорность съ изплащането имъ на лице, което е удостоверило, съгласно дѣйствующитѣ въ държавата на мѣстоузначението правила, че името и призванието му сѣ съобразни съ означенията въ адреса на записа.

Членъ 8.

Ограничени съюзи.

Постановленията на настоящия договоръ неограничаватъ правата на договорящитѣ се страни да поддържатъ и да сключватъ особени съглашения, както и да поддържатъ и създаватъ по-граничени съюзи, съ цѣль, за намаление на такситѣ или всѣко друго подбръние на службата.

récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, sont soldés, sauf arrangement contraire, en monnaie d'or du pays créancier, par l'Administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement.

2. — A cet effet, et sauf autre arrangement, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, au pair des monnaies d'or des deux pays.

3. — En cas de non-paiement du solde d'un compte dans les délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais jusqu'au jour où le paiement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 5% l'an et sont portés au débit de l'Administration retardataire sur le compte suivant.

Article 7.

Responsabilité; mandats non distribuables périmés.

1. — Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposants, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.

2. — Les sommes encaissées par chaque Administration, en échange de mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé par les ayants droit dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'Administration qui a délivrés ces mandats.

3. — Il est toutefois entendu que la réclamation concernant le paiement d'un mandat à une personne non autorisée n'est admise que dans le délai d'un an à partir du jour de l'expiration de la validité normale du mandat; passé ce terme, les Administrations cessent d'être responsables des paiements sur faux acquits.

Pour les mandats adressés poste restante, la responsabilité cesse également par le paiement à une personne qui a justifié, suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, que ses nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse du mandat.

Article 8.

Unions restreintes.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration du service.

Членъ 9.

Извънредно прѣкръпяване на службата.

Всѣко управление може въ изключителни обстоятелства, които сѣ отъ естество да оправдаятъ взетата мѣрка, да прѣкрати врѣменно службата на международнитѣ записи, било изобщо или частично, съ задължение, да съобщи незабавно, и въ случай на нужда телеграфически, на заинтересованитѣ управления.

Членъ 10.

Присъединявания къмъ договора.

Они отъ държавитѣ въ Съюза, които не сѣ взели участие въ настоящия договоръ, се допущатъ да се присъединятъ, по тѣхно искане, споредъ условията, прѣдвидени въ чл. 24 отъ Всемирната пощенска конвенция.

Членъ 11.

Наименование на писалищата участвуващи въ размѣната; правилникъ за изпълнение.

Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави опрѣдѣлятъ, всѣко за себѣ си, писалищата, които се натоварватъ да издаватъ и изпращатъ записи, съгласно прѣдседствующитѣ членове. Тѣ уреждатъ формата и начина за изпращането на записитѣ, формата на смѣткитѣ, спомѣнати въ чл. 6, и всички други мѣрки и подробности, нуждни за да се обезпечи изпълнението на настоящия договоръ.

Членъ 12.

Прѣдложения въ междуврѣмieto на свикванията.

1. — Въ междуврѣмiята, които се изминаватъ между свикванията, прѣдвидени въ чл. 25 отъ Всемирната пощенска конвенция, всѣко пощенско управление на една отъ договорящитѣ се държави има право да отправи до другитѣ участвуващи управления, посредствомъ Международното бюро, прѣдложения, относително службата за пощенскитѣ записи.

За да се подложи на разискване, всѣко прѣдложение трѣбва да бѣде подкрѣпено най-малко отъ двѣ управления, освѣнъ онова, което прави прѣдложението. Когато Международното бюро не получи, едновременно съ прѣдложението нуждното число подкрѣпителни заявления, прѣдложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко прѣдложение се постѣпва по начина, опрѣдѣленъ въ § 2 чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни, прѣдложенията трѣбва да бѣдатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитѣ гласувавши управления, когато се касае да се добавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и членовѣтѣ 1, 2, 3, 4, 6 и 14;

Article 9.

Suspension extraordinaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 10.

Adhésions à l'Arrangement.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 11.

Désignation des bureaux participant à l'échange; Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent, chacune pour ce qui la concerne, les bureaux qui doivent délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des articles précédents. Elles règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la forme des comptes désignés à l'article 6 et toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 12.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 6 et 14;

2° отъ двѣтѣ трети гласувавши управления, ако се касае да се измѣнятъ други постановления, освѣнъ ония на горѣцитиранитѣ членове;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, ако се касае да се тълкуватъ постановленията на настоящия договоръ, освѣнъ въ случай на споръ, прѣдвиденъ въ чл. 23 отъ Всемирната пощенска конвенция;

4. — Вземитѣ рѣшения се утвърдяватъ, въ прѣвитѣ два случая, съ една дипломатическа декларация, а въ третия случай — съ едно административно съобщение, споредъ формата, опрѣдѣлена въ чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция;

5. — Всѣко прието измѣнение или рѣшение влиза въ сила слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 13.

Участие на други управления въ службата за записитѣ.

Държавитѣ, въ които службата за записитѣ не зависи отъ управлението на пошитѣ, могатъ да участвуватъ въ нея, съгласно постановленията на настоящия договоръ.

Въ тѣзи държави, на управлението, натоварено съ службата за записитѣ, прѣдлежи да се споразумѣе съ пощенското управление за осигоряване пълното изпълнение на всичкитѣ клаузи въ договора.

То ще имъ служи като посредникъ въ всичкитѣ тѣхни сношения съ пощенскитѣ управления на другитѣ договорящи се държави, както и съ Международното бюро.

Членъ 14.

Траяне на договора; ратификация.

1. — Настоящиятъ договоръ ще се приложи въ дѣйствие отъ 1 октомврий 1907 година.

2. — Той ще има същата трайность както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се ограничава правото прѣдоставено на всѣка една държава да се оттегли отъ тоя договоръ, посредствомъ едно съобщение, отправено, прѣди една година, отъ нейното правителство до онова на Швейцарската конфедерация.

3. — Отмѣняватъ се отъ датата на прилагане въ дѣйствие на настоящия договоръ, всички установени по-прѣди постановления между разнитѣ правителства или управления на договорящитѣ се страни, до колкото тѣ не противорѣчатъ на постановленията въ настоящия договоръ, независимо отъ правата, прѣдоставени по силата на чл. 8.

4. — Настоящиятъ договоръ ще бѣде ратифициранъ по възможность по-скоро, и ратификационнитѣ актове ще бѣдатъ размѣнени въ Римъ.

Въ удостовѣрение на всичко това, пълномощницитѣ на горѣзброенитѣ държави подписаха настоящия договоръ въ Римъ, на двадесетъ шести май, хиляда деветстотинъ и шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles précités;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins après sa notification.

Article 13.

Participation d'autres Administrations au service des mandats.

Les pays dans lesquels le service des mandats relève d'une Administration autre que celle des postes, peuvent participer à l'échange régi par les dispositions du présent Arrangement.

Il appartient à l'Administration chargée, dans ces pays, du service des mandats, de s'entendre avec l'Administration postale, pour assurer la complète exécution de toutes les clauses de l'Arrangement.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

Article 14.

Durée de l'Arrangement; ratification.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er octobre 1907.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 8.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratifications seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Rome le vingt-six, mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ пощенски Съюзъ.

Окончателенъ протоколъ.

Въ минутата, когато се пристъпи къмъ подписването на договора относително службата за пощенскитѣ записи, долѣподписанитѣ пълномощници се съгласиха върху слѣдующето:

Членъ единственъ

Като изключение отъ постановленията на чл. 2, § 2 отъ договора, който опрѣдѣля на 1000 л. въ брой или на една приблизителна сума въ съответствующата монета на всѣка държава най-големата стойностъ на единъ записъ, уговорено е, че на Боливия, България, републиката Колумбия, Гърция и Турция се разрѣшава да ограничатъ този максимумъ на 500 лева въ брой.

Освѣнъ това, понеже настоящето и законоположение противоречи на прилагането на прѣдвиденитѣ въ чл. 3 отъ договора такси, на България се запазва правото да прилага за издаденитѣ отъ нея записи такситѣ, прѣдвидени въ Вашингтонския договоръ.

Въ удостовѣрение на това, долѣподписанитѣ пълномощници съставиха настоящия окончателенъ протоколъ, който ще има сѣщата сила и важностъ като да сѣ били постановленията му помѣстени въ текста на самия договоръ, къмъ който се отнася, и го подписаха въ единъ екземпляръ, който ще остане запазенъ на правителството на Италия, а по единъ прѣписъ ще се прѣдаде на всѣка една отъ странитѣ.

Съставенъ въ Римъ, на двадесети шести май, хиляда деветстотинъ и шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Договоръ

за посрѣдничеството на пощенската служба въ абонирането на вѣстници и периодически списания.

сключенъ между

България, Германия и Германскитѣ протекторати, Аржантинската република, Австрия, Белгия, Чили, Колумбийската република, Дания и Данскитѣ колонии, Египетъ, Гърция, Унгария, Италия и Италианскитѣ колонии, Люксембургъ, Черна-Гора, Норвегия, Холандия, Португалия и Португалскитѣ колонии, Румания, Сърбия, Швеция, Швейцария, Турция и Уругвай.

Долѣподписанитѣ, пълномощници на правителствата на горѣизброенитѣ държави, като взеха

Union postale universelle.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant le service des mandats de poste, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article unique.

En dérogation à la disposition de l'article 2, § 2, de l'Arrangement qui fixe à 1000 francs effectifs ou à une somme approximative dans la monnaie respective de chaque pays le montant maximum d'un mandat, il est convenu que la Bolivie, la Bulgarie, la république de Colombie, la Grèce et la Turquie sont autorisés à resreindre ce maximum à 500 francs effectifs.

En outre, est réservé à l'Office de Bulgarie dont la législation s'oppose actuellement à l'application des taxes prévues à l'article 3 de l'Arrangement, la faculté d'appliquer les taxes prévues par l'Arrangement de Washington pour les mandats émis en Bulgarie.

En fois de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement d'Italie et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Union postale universelle.

Arrangement

concernant l'intervention de la poste dans les abonnements aux journaux et publications périodiques

conclu entre

la Bulgarie, l'Allemagne et les protectorats Allemands, la république Argentine, l'Autriche, la Belgique, le Chili, la république de Colombie, le Danemark et les colonies Danoises, l'Egypte, la Grèce, la Hongrie, l'Italie et les colonies Italiennes, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Serbie, la Suède, la Suisse, la Turquie et l'Uruguay.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés,

прѣдъ видъ чл. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция, по общо съгласие и съ право на ратификация, приеха слѣдующия договоръ:

Членъ 1.

Прѣдварителни разпореждания.

Пощенската служба за абониране вѣстници и периодически списания, между ония отъ договарящите се държави, на които пощенскиятъ управления се споразумѣятъ да въведатъ взаимно тая служба, се урежда съгласно постановленията на настоящия договоръ.

Членъ 2.

Приемане на абонаменти.

Пощенскиятъ писалища на всѣка държава приематъ абонаменти отъ публиката за вѣстници и периодически списания издаваеми въ разнитѣ договарящи се държави.

Тая служба се простира еднакво и за изданията въ всички други държави, които издания нѣкои отъ управленията биха били въ положение да доставятъ, като се приспособяватъ постановленията на чл. 16 отъ Всемирната пощенска конвенция.

Членъ 3.

Цѣна и срокове на абонамента.

1. — Стойността на абонамента се внася при подписването и за цѣлия периодъ на абонамента.

Измѣненията въ цѣнитѣ се приспособяватъ само за абонаментитѣ направени слѣдъ отбѣлзването имъ въ писалището, гдѣто абонаментътъ е записанъ. Тѣ нѣматъ обратна сила.

2. — Абонаментитѣ се поискватъ само за периодитѣ опрѣдѣлени въ цѣнницитѣ.

Членъ 4.

Отговорность.

Като се натоварватъ съ службата за абониране, пощенскиятъ управления, въ качеството имъ на посредници, не поематъ върху си никаква отговорность, касателно тежобитѣ и задълженията на издателитѣ.

Тѣ не се задължаватъ да повръщатъ каквато и да било сума въ случай, че прѣзъ течението на абонамента изданието се прѣкрати или прѣкъсне.

Членъ 5.

Размѣни писалища.

Международната служба за абонаменти се извършва посредствомъ размѣнитѣ писалища опрѣдѣлени отъ всѣко едно управление.

Членъ 6.

Опрѣдѣляне цѣнитѣ на абонамента.

1. — Всѣко управление опрѣдѣля цѣнитѣ, по които доставя на другитѣ управления своитѣ издания и, ако може, ония издаваеми въ други държави.

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article 1.

Dispositions préliminaires.

Le service postal des abonnements aux journaux et publications périodiques entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales s'entendent pour établir réciproquement ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Réception des souscriptions.

Les bureaux de poste de chaque pays reçoivent les souscriptions du public aux journaux et ouvrages périodiques publiés dans les divers pays contractants.

Ce service s'étend également à des publications de tous autres pays, que certaines Administrations seraient en mesure de fournir, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 16 de la Convention principale.

Article 3.

Prix et périodes d'abonnement.

1. — Le prix de l'abonnement est exigible au moment de la souscription et pour toute la période d'abonnement.

Les modifications de prix ne sont applicables qu'aux abonnements qui se font après notification des prix modifiés au bureau de poste où l'abonnement est souscrit. Elles n'ont pas d'effet rétroactif.

2. — Les abonnements ne peuvent être demandés que pour les périodes fixées aux listes officielles.

Article 4.

Responsabilité.

Les Administrations des postes, en se chargeant des abonnements à titre d'intermédiaires, n'assument aucune responsabilité quant aux charges et obligations qui incombent aux éditeurs.

Elles ne sont tenues à aucun remboursement en cas de cessation ou d'interruption d'une publication en cours d'abonnement.

Article 5.

Bureaux d'échange.

Le service international des abonnements s'effectue par l'entremise de bureaux d'échange à désigner respectivement par chaque Administration.

Article 6.

Fixation des prix d'abonnement.

Chaque Administration fixe les prix auxquels elle fournit aux autres Administrations ses publications nationales, est s'il y a lieu, les publications de toute autre origine.

Въ всѣки случай, тия цѣни не могатъ, по никой начинъ, да бждатъ по-високи отъ ония, които се събиратъ отъ абонатитѣ въ вѣтрѣшността на държавата, освѣтъ за сношенията между не съпрѣдѣлни страни, ако трѣбва да се добавятъ транзитнитѣ разноси, припадающи се на посрѣднитѣ управления (чл. 4 отъ Всемиръната пощенска конвенция).

2. — Транзитнитѣ разноси се опрѣдѣлятъ прѣдварително изобщо, като се вземе за основа периода на абонамента и срѣдната тежестъ на вѣстницитѣ.

Членъ 7.

Опрѣдѣляне цѣната за плащане отъ абоната.

1. — Пощенското управление на държавата на мѣстоназначението опрѣдѣля суммата, която абонатитѣ трѣбва да заплати, като добави на цѣната, опрѣдѣлена съгласно прѣдшествоващия чл. 6, такава такса, като право за комисиона или за разнасяне, каквато намѣри за добръ да приложи, безъ, обаче, това възнаграждение да надмине онова, което се събира за вѣтрѣшнитѣ абонаменти. Сѣщото управление добавя, въ даденъ случай, и гербовото право, опрѣдѣлено съгласно вѣтрѣшното му законоположение.

2. — Когато двѣ сношающи се държави нѣматъ еднаква монетна система, цѣната се прѣобрѣща отъ управлението на мѣстоназначението въ негова монета. Ако ли сѣщитѣ управления участвуватъ въ договора за записитѣ, прѣобрѣщането става въз основа на сѣщата равноцѣнностъ, опрѣдѣлена за пощенскитѣ записи, освѣтъ ако за въ случая се опрѣдѣли друго условие.

Членъ 8.

Освобождаване отъ вписване такситѣ и правата въ смѣткитѣ.

Такситѣ или правата, опрѣдѣлени съгласно прѣдшествоващитѣ членове 6 и 7, не съставляватъ прѣдметъ за водене особенни смѣтки между заинтересованитѣ управления.

Членъ 9.

Нередовности.

Пощенскитѣ управления сѣ длѣжни да даватъ ходъ безъ разноси за абонатитѣ, на всѣко основателно заявление касателно окжснения, или каквито и да било нередовности по службата за абонатитѣ.

Членъ 10.

Тримѣсечни смѣтки.

1. — Смѣткитѣ за доставенитѣ и поисканитѣ абонаменти се съставятъ тримѣсечно и, слѣдъ като бждатъ провѣрени и одобрени взаимно, уравниватъ се въ металическата монета на държавата, която има да взема.

2. — Въ отсъствието на противно съглашение между заинтересованитѣ управления, остатѣкътъ се внася, колкото е възможно по-скоро, съ пощенски записъ.

Toutefois, ces prix ne peuvent, dans aucun cas, être supérieurs à ceux qui sont imposés aux abonnés à l'intérieur, sauf addition, pour ce qui concerne les relations entre des pays non limitrophes, des droits de transit dûs aux Offices intermédiaires (article 4 de la Convention principale).

2. — Les droits de transit sont établis d'avance à forfait, en prenant pour base le degré de périodicité combiné avec le poids moyen des journaux.

Article 7.

Fixation du prix à payer par l'abonné.

1. — L'Administration des postes du pays destinataire fixe le prix à payer par l'abonné, en ajoutant, au prix de revient établi en vertu de l'article 6 précédent, telle taxe, droit de commission ou de factage qu'elle juge utile d'adopter, mais sans que ces redevances puissent dépasser celles qui sont perçues pour ses abonnements à l'intérieur. Elle y ajoute, le cas échéant, le droit de timbre fixé par la législation de son pays.

2. — Lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, le prix de revient est converti par l'Office du pays de destination en monnaie de ce pays. Si les Administrations ont adhéré à l'Arrangement concernant les mandats, la conversion se fait d'après le taux applicable aux mandats de poste, à moins qu'elles ne conviennent d'un taux moyen de conversion.

Article 8.

Exonération de mise en compte des taxes et droits.

Les taxes ou droits établis en vertu des articles 6 et 7 précédents ne donnent lieu à aucun décompte spécial entre les Offices correspondants.

Article 9.

Irrégularité.

Les Administrations postales sont tenues de donner suite, sans frais pour les abonnés, à toute réclamation fondée concernant des retards ou des irrégularités quelconques dans le service des abonnements.

Article 10.

Comptes trimestriels.

1. — Les comptes des abonnements fournis et demandés sont dressés trimestriellement. Après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, ces comptes sont soldés en monnaie métallique du pays créancier.

2. — A cet effet, et sauf entente contraire entre les Offices intéressés, la différence est liquidée, le plus tôt possible, par mandat de poste.

Когато двѣ сношающи се държави нѣматъ еднаква монетна система, по-малката обща сума се прѣобрѣща въ монетата на по-големата обща сума, съгласно чл. 6 отъ договора за записитѣ, освѣнъ ако има за това друго нѣкое съглашение.

3. — Издаденитѣ за тая цѣль записи не подлежатъ на никакви такси и стойността имъ може да надминава максимума опрѣдѣленъ отъ казания договоръ.

4. — Несвоеврѣменно изплатенитѣ смѣтки ставатъ лихвоносни по 5% годишно, въ полза на управлението, което има да взема.

Членъ 11.

Ограничени съюзи.

Постановленията на настоящия договоръ не ограничаватъ правата на договорящитѣ се страни да поддържатъ или да сключватъ особени съглашения съ цѣль да се подобри, да се улесни или опростори международната служба за абонаментитѣ.

Членъ 12.

Присъединяване къмъ договора.

Ония отъ държавитѣ въ Съюза, които не схъ взели участие въ настоящия договоръ, се допускатъ да се присъединятъ по тѣхно искане, съгласно условията опрѣдѣлени въ чл. 24 отъ Всемирната пощенска конвенция, колкото се отнася до присъединението къмъ Всемирния пощенски Съюзъ.

Членъ 13.

Форми и срокове на смѣткитѣ; правилникъ за изпълнение.

Управленията на договорящитѣ се държави опрѣдѣлятъ формата на смѣткитѣ, спомѣнати въ прѣдшествоващия чл. 10, и сроковетѣ, когато трѣбва да бѣдатъ съставени, а така сѣщо и всички други мѣрки за реда и подробноститѣ, за да се обезпечи изпълнението на настоящия договоръ.

Членъ 14.

Прилагане постановленията на вътрѣшната служба.

Прието е, че, въ отсъствието на изрични постановления въ настоящия договоръ, всѣко управление има право да прилага постановленията, споредъ които се урежда неговата вътрѣшна служба.

Членъ 15.

Прѣдложения въ мѣждуврѣмieto на събра- нията.

1. — Въ междуврѣмiята, които се изминаватъ между свикванията, прѣдвидени въ Всемирната пощенска конвенция, всѣко управление на една отъ договорящитѣ се държави има право да отправи до другитѣ участвуващи управления, посредствомъ Международното Бюро, прѣдложения касающи се до службата за абонаментитѣ на вѣстницитѣ.

Lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, la créance la plus faible est, sauf autre arrangement, convertie en la monnaie de la créance la plus forte, conformément à l'article 6 de l'Arrangement concernant les mandats.

3. — Les mandats de poste émis à cette fin ne sont soumis à aucun droit et ils peuvent excéder le maximum déterminé par cet Arrangement.

4. — Les soldes en retard portent intérêt à 5% l'an, au profit de l'Administration créditrice.

Article 11.

Unions restreintes.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir ou de conclure des Arrangements spéciaux en vue d'améliorer, de faciliter ou de simplifier le service des abonnements internationaux.

Article 12.

Adhésions à l'Arrangement.

Les pays de l'Union qui n'ont pas pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 13.

Formes et délais des comptes; Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants arrêtent la forme des comptes désignés à l'article 10 précédent, fixent les époques auxquelles ils doivent être dressés et règlent toutes les autres mesures d'ordre et de détail nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 14.

Application des dispositions du service intérieur.

Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

Article 15.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des abonnements aux journaux.

Всѣко предложение, за да бъде подложено на разискване, трѣбва да бъде подкрепено най-малко отъ двѣ управления, освѣнъ онова, което прави предложението. Когато Международното Бюро не получи едновременно съ предложението нужното число подкрепителни заявления, предложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко предложение се постѣпва съгласно реда, опрѣдѣленъ въ § 2 на чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни предложенията трѣбва да бъдатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитѣ гласувавши управления, когато се касае да се добавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и на членовете 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, и 17 отъ настоящия договоръ;

2° отъ двѣтѣ трети гласувавши управления, ако се касае да се измѣни чл. 13;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, ако се касае да се тълкуватъ постановленията на настоящия договоръ, освѣнъ въ случай на споръ прѣдвиденъ въ чл. 23 отъ Всемирната пощенска конвенция.

4. Взетитѣ рѣшения се утвърдяватъ, въ първитѣ два случая, съ една дипломатическа декларация, а въ трети случай — съ едно административно съобщение по формата указана въ чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

5. — Всѣко прието измѣнение или рѣшение се прилага въ дѣйствие слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 16.

Траяне на договора.

1. — Настоящиятъ договоръ ще влѣзе въ сила отъ 1 октомври 1907 год.

2. — Той ще има сѣщата трайностъ както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се ограничава правото прѣдоставено на всѣка държава да се оттегли отъ тоя договоръ, слѣдъ като нейното правителство събщи една година понапрѣдъ на онова на Швейцарската конфедерация.

3. — Въ даденъ случай, направенитѣ вече абонаменти трѣбва да продължаватъ, съгласно условията прѣдвидени въ настоящия договоръ, до като изтече срока на прѣдплатения абонаментъ.

Членъ 17.

Отмѣнение на по-прѣдишнитѣ постановления; ратификация.

1. Отмѣняватъ се, едновременно съ прилагането въ дѣйствие на настоящия договоръ, всички относящи се до тая служба постановления приети по-прѣди между правителствата или управленията на

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16 et 17 du présent Arrangement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification de l'article 13;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 16.

Durée de l'Arrangement.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er octobre 1907.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé, à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Le cas échéant, les abonnements courants devront être servis dans les conditions prévues par le présent Arrangement, jusqu'à l'expiration du terme pour lequel ils ont été demandés.

Article 17.

Abrogation des dispositions antérieures; ratification.

1. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions sur la matière convenues antérieurement entre les Gouvernements ou Administrations

договорящите се страни, доколкото тѣ не противорѣчатъ на постановленията въ настоящия договоръ, и безъ съ това да се ограничаватъ правата прѣдоставени по силата на чл. 11.

2. Настоящиятъ договоръ ще бѣде ратифициранъ въ възможно кратко врѣме, и ратификационнитѣ актове ще бѣдатъ размѣнени въ Римъ.

3. Въ удостовѣрение на всичко това, пълномощницитѣ на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящия договоръ въ Римъ, на двадесетъ и шести май хиляда деветстотинъ и шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de cet Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 11.

2. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

3. — En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ пощенски съюзъ.

Договоръ

относително службата за събиране стойността на цѣнни книжа

сключенъ между

Германия и Германскитѣ протекторати, Австрия, Белгия, Чили, Критъ, Дания, Египетъ, Франция и Алжирия, Гърция, Унгария, Италия и Италианскитѣ колонии, Люксембургъ, Норвегия, Холандия, Холандска Индия, Португалия и Португалскитѣ колонии, Румания, Швеция, Швейцария, Тунизъ и Турция.¹⁾

Долѣподписанитѣ, пълномощници на правителствата на горѣизброенитѣ държави, като взеха прѣдъ видъ чл. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция, по общо съгласие и съ право на ратификация, приеха слѣдующия договоръ:

Членъ първи.

Прѣдварителни разпореждания.

Размѣняването на цѣнни книжа за събиране стойността имъ чрѣзъ пощата между ония отъ договорящите се държави, на които пощенскитѣ управления се споразумѣятъ да въведатъ взаимно тая служба, се урежда съгласно постановленията въ настоящия договоръ.

Членъ 2.

Цѣнности за събиране; максимална стойностъ; протести.

1. — Приематъ се за събиране стойността имъ: квитанцитѣ, фактуритѣ, записитѣ на заповѣдь, полицитѣ, лихвени и дивидентни купони, погашени облигации и въобще всички търговски или други цѣнности, платими безъ разноси и на които общата стойностъ не надминава, за едно изпращане, 1000 франка златни, или съответствующата сума

¹⁾ България не взема за сега участие въ настоящия договоръ.

Union postale universelle.

Arrangement

concernant le service des recouvrements

conclu entre

l'Allemagne et les protectorats Allemands, l'Autriche, la Belgique, le Chili, la Crète, le Danemark, l'Égypte, la France et l'Algérie, la Grèce, la Hongrie, l'Italie et les colonies Italiennes, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Suède, la Suisse, la Tunisie et la Turquie.¹⁾

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous-réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Dispositions préliminaires.

L'échange des valeurs à recouvrer par la poste entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales conviennent de se charger réciproquement de ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Papiers admis à l'encaissement; maximum du montant; protès.

1. — Sont admis à l'encaissement les quittances, factures, billets à ordre, traites, coupons d'intérêts et de dividendes, titres amortis, et généralement toutes les valeurs commerciales ou autres, payables sans frais, et dont le montant total par envoi n'excède pas 1000 francs effectifs ou une somme équivalente dans la monnaie de chaque pays. Les Admi-

¹⁾ La Bulgarie ne participe pas actuellement au présent Arrangement.

въ монетата на всѣка държава. Пощенскитѣ управления на двѣтѣ сношающи се държави могатъ, по общо съгласие, да приематъ по-високъ максимумъ.

Въ всѣки случай, ония отъ управленията, които не биха могли да се задължатъ съ събиране стойността на лихвени или дивидентни купони и погашени облигации, съобщаватъ за това на другитѣ заинтересовани управления посредствомъ Международното Бюро.

2. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави могатъ, така също, да се задължатъ да прѣдприематъ съдебни прѣслѣдвания за дължимитѣ суми и, по общо съгласие, да взематъ нуждитѣ мѣрки касателно тая служба.

Членъ 3.

Стойность за събиране.

Стойността на цѣнитѣ книжа за събиране чрѣзъ пощата трѣбва да бѣде изразена въ монетата на държавата, патоварена да събере сумата, освѣнъ ако за това нѣма особено споразумѣние.

Членъ 4.

Изпращане: число на приложенията.

1. — Изпращането на цѣнитѣ книжа става въ прѣпорѣченъ пликъ, адресиранъ направо отъ податели до пощенското писалище, което трѣбва да събере сумата.

2. — Една и съща пратка може да съдържа нѣколко цѣни книжа за събиране стойността имъ, отъ едно и също пощенско писалище, отъ разни длѣжници, въ полза на едно и също лице. При всичко това, една и съща пратка не може да съдържа цѣни книжа за събиране стойността отъ повече отъ петъ разни длѣжници.

Членъ 5.

Такса; разписка.

1. — Таксата на една пратка, съставена съгласно прѣдшествоващия чл. 4 не трѣбва да надминава онаа на едно прѣпорѣчено писмо съ същата тежестъ. Тая такса остава въ полза на управлението на мѣстопроизходението.

2. — На подателя се издава даромъ една разписка при подаването.

Членъ 6.

Не се приематъ частични изплащания.

Частично изплащане не се допуца слѣдователно, стойността на всѣка цѣнна книга трѣбва да се изплаща изцѣлю и наведнажъ, въ противенъ случай се счита, че е отказано изплащането.

nistrations des postes de deux pays correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un maximum plus élevé.

Toutefois, les Administrations qui ne pourraient se charger de l'encaissements des coupons d'intérêts ou de dividendes et de titres amortis le notifieront aux autres Administrations intéressées par l'intermédiaire du Bureau international.

2. — Les Administrations des postes des pays contractants peuvent également se charger de faire exercer des poursuites juridiques au sujet de créances et de prendre, d'un commun accord, les dispositions nécessaires au sujet de ce service.

Article 3.

Montant à recouvrer.

Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant des valeurs à recouvrer par la poste est exprimé en monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 4.

Expédition; nombre des annexes.

1. — L'envoi des valeurs à recouvrer est fait sous forme de pli recommandé adressé directement par le déposant au bureau de poste qui doit encaisser les fonds.

2. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par un même bureau de poste sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne. Cependant, le même envoi ne peut contenir des valeurs recouvrables sur plus de cinq débiteurs différents.

Article 5.

Taxe; récépissé.

1. — La taxe d'un envoi fait en conformité de l'article 4 précédent ne doit pas dépasser celle d'une lettre recommandée du poids de cet envoi. Cette taxe appartient en entier à l'Administration des postes du pays d'origine.

2. — Un récépissé de l'envoi est remis gratuitement à l'intéressé au moment du dépôt.

Article 6.

Inadmissibilité de paiements partiels.

Il n'est pas admis de paiement partiel. Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon elle est tenue comme refusée.

Членъ 7.

Право за събирането.

1. — Управлението, което събере сумата, спада отъ стойността на всѣка цѣнна книга едно право отъ 10 сантимта или съотвѣтствующата сума въ своята монета.

2. — За добитата сума отъ това право не се водятъ никакви вѣсѣтки между заинтересованитѣ управления.

Членъ 8.

Изпращане събраната сума; повръщане незаплатенитѣ цѣнни книжа.

1. — Отъ събраната сума, слѣдъ като се спадне:

а) правото, опредѣлено въ чл. 7;

б) таксата на единъ пощенски записъ, и

в) гербовитѣ такси, ако се слѣдватъ такива за цѣннитѣ книжа и разликата въ курса — за остатъка се издава единъ записъ въ полза на подателя, който му се изпраща безъ разноси.

2. — Цѣннитѣ книжа, на които стойността не е могла да се събере, се повръщатъ на писалището на мѣстоподаването, безъ разноси и безъ да бждатъ обложени съ каквито и да било права. Управлението, което е било натоварено да събере сумата, не е длъжно да взема каквито и да било прѣдпазителни мѣрки или издирване причинитѣ за не изплащането.

Членъ 9.

Прилагане разпорежданията въ правилника.

1. — Постановленията на договора относително размѣняването на пощенскитѣ записи се прилагатъ, въ всичко което не противорѣчи на настоящия договоръ, на пощенскитѣ записи, издадени съгласно прѣдшествоващия чл. 8, за внасянето на събранитѣ чрѣзъ пощата суми на цѣнни книжа.

Въ всѣки случай, издаденитѣ за тая цѣль записи, които не сѣ били заплатени на правоимѣющитѣ, по каквито и да било причини, не се повръщатъ на станцията, която ги е издала, и стойността имъ остава всецѣло на държавата, която е изпратила цѣннитѣ книжа, слѣдъ изтичане на законния срокъ.

2. — Тѣзи записи се издаватъ на стойностъ до максимума, опредѣленъ въ първия параграфъ на чл. 2.

Членъ 10.

Оттегляне цѣннитѣ книжа; поправяне описа.

Подателятъ на една пратка, съдържаща цѣнни книжа за събиране стойността имъ, съобразявайки се съ условията и реда, опредѣлени въ чл. 9 отъ Главната конвенция, относително частната и прѣпоръчаната кореспонденция, може:

Article 7.

Droit d'encaissement.

1. — L'Administration chargée de l'encaissement prélève, sur le montant de chaque valeur encaissé, une rétribution de 10 centimes ou l'équivalent dans la monnaie du pays de destination.

2. — Le produit de cette rétribution ne donne lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

Article 8.

Transmission du montant recouvré; renvoi des valeurs non recouvrées.

1. — La somme recouvrée, après déduction:

a) de la rétribution fixée à l'article 7;

b) de la taxe ordinaire des mandats de poste, et

c) s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs et de la différence de cours,

est convertie, par le bureau qui a fait le recouvrement, en un mandat de poste au profit du déposant. Ce mandat lui est envoyé sans frais.

2. — Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées sont renvoyées au bureau de dépôt en franchise de port et sans être grevées d'un droit quelconque. L'Administration chargée du recouvrement n'est tenue à aucune mesure conservatoire ou constatation de nature quelconque du non-paiement.

Article 9.

Application des dispositions de l'Arrangement.

1. — Les dispositions de l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste sont applicables, en tout ce qui n'est pas contraire au présent Arrangement, aux mandats de poste délivrés en vertu de l'article 8 précédent, pour la liquidation des valeurs recouvrées par la poste.

Toutefois, les mandats de recouvrement qui n'ont pas été payés aux bénéficiaires pour un motif quelconque, ne sont pas remboursés à l'Office d'émission et le montant en revient définitivement à l'Administration du pays expéditeur des valeurs à recouvrer, après l'expiration du délai légal de prescription.

2. — Ces mandats sont admis jusqu'au maximum fixé en vertu du premier paragraphe de l'article 2.

Article 10.

Retrait des recouvrements; rectification du bordereau.

Le déposant d'un envoi contenant des valeurs à recouvrer peut, aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires et recommandées par l'article 9 de la Convention principale:

1° да оттегли цѣлата пратка, или една или повече отъ цѣннитѣ книжа, съдържащи се у нея;

2° да поправи, въ случай на грѣшка, обозначенията вписани въ описа, що придружава пратката.

Това може да стане до когато стойността или стойноститѣ не сѣ били нито заплатени отъ длъжника или длъжницитѣ, нито пъкъ повърнати или прѣпратени отъ станцията, натоварена съ събирането.

Членъ 11.

Отговорностъ въ случай на изгубване.

1. — Освѣнъ въ случаитѣ на непрѣдолими обстоятелства, ако се изгуби единъ прѣпорѣченъ прѣдметъ, съдържащъ цѣнни книжа, на подателя се заплаща едно обезщетение отъ 50 франка, съгласно условията опредѣлени въ Всемирната пощенска конвенция.

2. — Така също, за изгубването на единъ прѣдметъ, съдържащъ цѣнни книжа, който се повръща обратно, се постѣпва съгласно горния § 1.

3. — Въ случай, че се изгубятъ събранитѣ вече суми, управлението на което въ службата е станало изгубването, остава отговорно всецѣло за изгубенитѣ суми.

Членъ 12.

Отговорностъ въ случай на закъсняване.

Управленията не поематъ върху си никаква отговорностъ за окъсненията въ изпращането, било на прѣпорѣченитѣ прѣдмети, съдържащи цѣнни книжа, било на събранитѣ суми или надлежитѣ записи.

Членъ 13.

Ограничени съюзи.

Постановленията въ настоящия договоръ не ограничаватъ правото на договорящитѣ се страни да поддържатъ и да сключватъ особени съглашения, както и да поддържатъ и да образуватъ по-ограничени съюзи, съ цѣлъ да подобрятъ международната служба за събиране стойноститѣ на цѣнни книжа.

Членъ 14.

Вжтрѣшно законоположение.

Независимо отъ това, настоящия договоръ не засѣга вжтрѣшнитѣ законоположения на договорящитѣ се държави, за всичко което не е прѣдвидено въ тоя договоръ.

Членъ 15.

Приспособление разпорежданията на вжтрѣшната служба.

1. — Прието е, че, въ отсъствието на изрични постановления въ настоящия договоръ, всѣко управ-

1° retirer l'envoi entier ou une ou plusieurs des valeurs y contenues, et

2° faire rectifier en cas d'erreur les indications inscrites au bordereau accompagnant l'envoi,

aussi longtemps que la ou les valeurs en cause n'ont été ni payées par le ou les débiteurs ni renvoyées ou réexpédiées par le bureau chargé du recouvrement.

Article 11.

Responsabilité en cas de perte.

1. — Sauf le cas de force majeure, la perte d'un pli recommandé contenant des valeurs à recouvrer donne lieu au profit du déposant à une indemnité de 50 francs dans les conditions déterminées par la Convention principale.

2. — Les cas où un pli contenant des valeurs non encaissées est perdu au retour tombent sous les dispositions du § 1 ci-dessus.

3. — En cas de perte de sommes encaissées, l'Administration au service de laquelle la perte est attribuable est tenue au remboursement intégral des sommes perdues.

Article 12.

Responsabilité en cas de retard.

Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards dans la transmission, soit des plis recommandés contenant les valeurs elles-mêmes ou des mandats de payment.

Article 13.

Unions restreintes.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue d'améliorer le service des recouvrements internationaux.

Article 14.

Législation intérieure.

En outre, le présent Arrangement ne porte pas atteinte à la législation intérieure des pays contractants, dans tout ce qui n'est pas prévu par cet Arrangement.

Article 15.

Application des dispositions du service intérieur.

1. — Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Admi-

ление има право да прилага своите вътрешни постановления, относящи се до тая служба.

2. — При всичко това, изрично е забранено да се изисква, било въ държавата на мѣстопроизхождението, било въ оная на мѣстоназначението, каквато и да било такса или възнаграждение, освѣнъ ония които сж прѣдвидени отъ настоящия договоръ.

Членъ 16.

Извънредно прѣкръпяване на службата.

Всѣко управление може, въ изключителни обстоятелства, които биха били отъ естество да оправдаятъ взетата мѣрка, да прѣкръпи врѣменно службата за събиране стойности, било изобщо или отчасти, съ условие, да съобщи веднага, и въ случай на нужда телеграфически, на заинтересованитѣ управления.

Членъ 17.

Участвуващи станции въ службата; правилникъ по изпълнението.

1. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави допускатъ службата за събиране стойности въ всички писалища, натоварени съ службата за международнитѣ пощенски записи.

2. — Тѣ уреждатъ, по общо съгласие, начина за подаването и изпращането на цѣннитѣ книжа, както и всички други мѣрки за подробноститѣ и реда, нуждни за да се обезпечи изпълнението на настоящия договоръ.

Членъ 18.

Присъединение къмъ договора.

Ония отъ държавитѣ въ Съюза, които не сж взели участие въ настоящия договоръ, се допускатъ да се присъединятъ, по тѣхно искане, споредъ условията опрѣдѣлени въ Всемирната пощенска конвенция, касателно присъединението къмъ Всемирния пощенски Съюзъ.

Членъ 19.

Прѣдложения прѣзъ междуврѣмieto на събранията.

1. — Въ междуврѣмiята, които се изминаватъ между свикванията, прѣдвидени въ Всемирната пощенска конвенция, всѣко пощенско управление на една отъ договорящитѣ се държави има право да отправи до другитѣ участвуващи управления, посредствомъ Международното Бюро, прѣдложения касателно службата за събиране стойности.

За да бѣде подложено на разискване, всѣко прѣдложение трѣбва да бѣде подкрѣпено поне отъ

nistration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

2. — Il est toutefois formellement interdit de percevoir, soit dans le pays d'origine, soit dans le pays de destination, une taxe ou rétribution quelconque autre que celles qui sont prévues par le présent Arrangement.

Article 16.

Suspension extraordinaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des recouvrements, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par voie télégraphique, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 17.

Bureaux participant au service; Règlement d'exécution.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants admettent au service des recouvrements tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

2. — Elles règlent, d'un commun accord, le mode du dépôt et de l'envoi des valeurs à recouvrer, ainsi que toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 18.

Adhésions à l'Arrangement.

Les Etats de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 19.

Proposition dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les services des recouvrements.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administra-

двѣ управления, освѣтъ онова което прави прѣдложението. Когато Международното Бюро не получи, едновременно съ прѣдложението, нужното число поддръпителни заявления, прѣдложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко прѣдложение се постъпва по реда, опрѣдѣленъ въ § 2 на чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни, прѣдложенията трѣбва да бждатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитѣ гласувавши управления, когато се касае да се добавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и на чл. чл. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 и 20 отъ настоящия договоръ;

2° отъ двѣтѣ трети гласувавши управления, ако се касае да се измѣнятъ постановленията на чл. 17;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, ако се касае да се тълкуватъ постановленията на настоящия договоръ, освѣтъ въ случай на споръ, прѣдвидѣнъ въ чл. 23 отъ Всемирната пощенска конвенция.

4. Взетитѣ рѣшения се утвърдяватъ, въ първитѣ два случая съ една дипломатическа декларация, а въ третия случай — съ едно административно съобщение по реда, указанъ въ Всемирната пощенска конвенция.

5. Всѣко прието измѣнение или рѣшение се прилага въ дѣйствиe слѣдъ три мѣсеци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 20.

Траяне на договора; ратификация.

1. — Настоящиятъ договоръ ще влѣзе въ сила отъ 1 октомври 1907 год.

2. — Той ще има сжщата трайностъ както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се ограничава прѣдоставеното право на всѣка държава да се оттегли отъ тоя договоръ посредствомъ едно съобщение, направено прѣди една година отъ страна на нейното правителство до онова на Швейцарската конфедерация. Прѣзъ течението на тая послѣдняя година, договорътъ ще продължава да бжде напълно въ сила, безъ да се попрѣчи на уреждането на смѣткитѣ слѣдъ изтичането на казания срокъ.

3. — Отмѣняватъ се, едновременно съ прилагането въ дѣйствиe на настоящия договоръ, всички постановления приети по-прѣди между разнитѣ правителства или управления на договорящитѣ се

tions, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir :

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 et 20 du présent Arrangement ;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de l'article 17 ;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme prévue par la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 20.

Durée de l'Arrangement; ratification.

1. — Le présent Arrangement entrera la 1er octobre 1907.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse. Pendant cette dernière année, l'Arrangement continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties con-

страни, до колкото тѣ не протоворѣчатъ на постановленията на настоящия договоръ, и безъ съ това да се ограничаватъ правата, прѣдоставени по силата на чл. 13.

4. — Настоящиятъ договоръ ще бѣде ратифициранъ колкото е възможно по-скоро, и ратификационнитѣ актове ще бждатъ размѣнени въ Римъ.

Въ удостовѣрение на всичко това, пълномощниците на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящия договоръ въ Римъ, на двадесетъ шести май хиляда деветстотинъ и шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

tractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 13.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus dénommés ont signé le présent Arrangement à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Всемиренъ Пощенски Съюзъ.

Договоръ

относително книжкитѣ за самоличностъ

сключенъ между

Вѣлгария, Аржантинската република, Чили, Египетъ, Франция, Алжирия, Гърция, Италия, Люсембургъ, Мексико, Португалия и Португалскитѣ колонии, Румания, Швейцария, Тунисъ, Турция и Съединенитѣ Щати на Венецуела.

Правителствата на подписавшитѣ настоящия договоръ държави, като желаятъ да отстранятъ, по възможностъ, затрудненията, които срѣща публиката за да може да получи, въ прѣдѣлитѣ на Всемирния пощенски Съюзъ, пощенскитѣ пратки или стойноститѣ на пощенскитѣ записи, и възползувани отъ правото, което имъ е прѣдоставено по силата на чл. 19 отъ Всемирната пощенска конвенция.

Долѣподписанитѣ, снабдени за тая цѣль съ пълномощия намѣрени въ редовна форма, се съгласиха върху слѣдующитѣ постановления:

Членъ първи.

1. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави могатъ да издаватъ на желающитѣ, книжки за самоличностъ, споредъ прѣдвиденитѣ въ настоящия договоръ условия.

2. — Прѣдшествующето постановление неограничава правото на публиката да доказва самоличността си съ помощта на каквито и да било други срѣдства, допустими съгласно законитѣ и правилницитѣ по вътрѣшната служба на държавата на мѣстоназначението.

Членъ 2.

1. — Книжката за самоличностъ трѣбва да бѣде съобразна съ приложения при настоящия договоръ образецъ,

Union postale universelle.

Arrangement

concernant les livrets d'identité.

conclu entre

la Bulgarie, la république Argentine, le Chili, l'Egypte, la France et l'Algérie, la Grèce, l'Italie le Luxembourg, le Mexique, le Portugal et les colonies Portugaises, la Roumanie, la Suisse, la Tunisie, la Turquie et les Etats-Unis de Venezuela.

Les Gouvernements des pays signataires du présent Arrangement désirant aplanir autant que possible les difficultés qu'éprouve le public à se faire remettre, dans le ressort de l'Union postale universelle, les envois postaux ou le montant des mandats de poste, et usant de la faculté qui leur est réservée par l'article 19 de la Convention principale.

Les soussignés, munis à cet effet de pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

1. — Les Administrations postales de pays contractants peuvent délivrer, aux personnes qui en font la demande, des livrets d'identité aux conditions indiquées dans le présent Arrangement.

2. — La disposition qui précède ne porte pas restriction au droit du public de justifier de son identité au moyen de tous autres modes de preuve admis par les lois ou règlements concernant le service intérieur du pays destinataire.

Article 2.

1. — Le livret d'identité doit être conforme au modèle joint au présent Arrangement.

2. — Всѣка книжка бива съ зелени корици и се състои отъ единъ листъ, съдържащъ личнитѣ указания на притежателя и десетъ листа съ квитанции.

На корицитѣ отвѣнъ е отпечатанъ, на языка на държавата на мѣстопроизхождението, слѣдующия надписъ:

Всемирень Пощенски Сѣюзъ.

Книжка за самоличность

номеръ.

На вътрѣшната страна на корицата, фотографическата картичка на притежателя, снабдена съ подписа му, се прикрѣпва съ помощта на една лента, на която двата края, срѣщнати върху фотографията, се скрѣпватъ съ служебенъ восъченъ печатъ, или по другъ нѣкой начинъ, какъвто управленията могатъ да установятъ относль по общо съгласие.

Подъ фотографията стои слѣдующата декларация:

Пощенскитѣ управления се освобождаватъ отъ всѣка отговорность за послѣдствията отъ изгубването на настоящата книжка.

Листътъ, съдържащъ личнитѣ указания на притежателя, носи слѣдующитѣ означения:

отъ къмъ лицето:

Пощенско управление въ
Книжка за самоличность №
Важи отъ до
Наименование на държавитѣ, въ които книжкитѣ за самоличность важатъ.

Долъподписаний удостовѣрява, че поставения подолъ и върху отвѣдната фотография подписъ е собственоръченъ на Г (презимето, името, възраст, занятие и жителство), на когото редовно се доказва самоличността.

Въ удостовѣрение на това, издаде му се настоящата книжка за да важи въ продължение на три години отъ днесъ.

Въ на

Подписъ на притежателя:

Подписъ на чиновника:

на обратната страна:

Описането на отличителнитѣ бѣлѣзи на притежателя, и едно запазено мѣсто за подновяване срока.

Всѣки листъ съ квитанции се състои отъ два кочана и двѣ квитанции. Всѣки кочанъ носи надписъ:

Отрѣзка № . . . на 190
Получихъ отъ пощенското писалище въ
единъ прѣдметъ }
или }
стойността на записъ }

Подписъ на притежателя:

2. — Chaque livret porte une couverture de couleur verte et se compose d'un feuillet portant les indications personnelles du titulaire, et de dix feuillets à quittance.

La couverture porte au recto, en langue du pays d'origine, le titre suivant:

Union postale universelle.

Livret d'identité

numero.

Au verso de la couverture, la carte-photographie du titulaire, revêtue de sa signature, est attachée au moyen d'un ruban dont les deux bouts, ramenés sur la photographie, y sont fixés à l'aide d'un cachet officiel à la cire sans préjudice de tous autres moyens que les Administrations pourront admettre ultérieurement d'un commun accord.

Au bas de la photographie est inscrite la déclaration suivante:

Les Administrations des postes sont dégagées de toute responsabilité en cas de perte du présent livret.

Le feuillet contenant les indications personnelles du titulaire porte les mentions suivantes:

au recto:

Administration des postes de
Livret d'identité n°
Valable du au
Indication des pays dans lesquels les livrets d'identité sont valables.

Le soussigné déclare que la signature figurant ci-dessous et sur la photographie ci-contre a été apposée de sa propre main par M. (prénom, nom, âge, profession et domicile), dont il a dûment constaté l'identité.

En foi de quoi, le présent livret lui a été délivré, pour valoir pendant trois ans à partir de la date de la présente déclaration:

A le 190

Signature du titulaire:

Signature du fonctionnaire:

au verso:

La description du signalement du titulaire et une case destinée à l'apposition du visa pour date.

Chaque feuillet à quittance se compose de deux souches et de deux quittances. Chaque souche porte l'inscription:

Coupon № . . . le 190

J'ai { retier } au bureau de la { envoi }
ou } poste { ou }
{ encaissé } de . . . un { mandat }

Signature du titulaire

Кочантъ е съединенъ съ квитанцията съ една напрѣчна сѣнка съ думитѣ:

Всемирень Пощенски Сюзъ. — книжка на самоличность.

Между думитѣ „Сюзъ“ и „Книжка“ се оставя едно празно мѣсто за потисване единъ сухъ печатъ на управлението на мѣстопроизхождението.

Отъ кѣмъ лицето квитанцията носи слѣдующето указание:

„По прѣдъявлението на настоящата книжка и срѣщу прѣдаването на тая квитанция, пощенскитѣ писалища на договорящитѣ се държави сѣ длъжни да прѣдаватъ на притежателя ѝ всѣка пощенска пратка, подлежаща на формално доставяне, и да му изплащатъ всѣки записъ на неговъ адресъ, ако поставения подписъ върху кочана и квитанцията се признае за еднакъвъ съ прѣдстоящия“.

На обратната страна на кочана стои слѣдующата декларация:

„Отрѣзкитѣ трѣбва да се отдѣлятъ отъ кочанитѣ една слѣдъ друга, споредъ номерацията на страницитѣ. Пощенското писалище, което получи послѣдната отрѣзка, задържа кочана“.

На обратната страна на квитанцията стои слѣдующата декларация:

Срѣщу прѣдаването на тая отрѣзка се

прѣдаде прѣдмета }
или } № . . . произходящъ отъ
изплати записа }

Подписъ на получателя:

Подписъ на пощенския чиновникъ:

3. — Листата на книжката, номеровани по страници, се прикрѣпятъ на корицата посредствомъ една национална лента на държавата на мѣстопроизхождението, и двата края на лентата се скрѣпаватъ съ служебенъ восъченъ печатъ върху вътрѣшната страна на отзадната корица.

Членъ 3.

1. — Книжкитѣ за самоличность се съставятъ на языка на държавата, която ги издава.

2. — Слѣдъ послѣдния листъ съ квитанция се помѣства едно кратко наставление, отпечатано на языка на всѣка една отъ присъединившитѣ се на настоящия договоръ държави, съ цѣль да се доставятъ на пощенскитѣ писалища най-нужднитѣ пояснения по изпълнението на тая служба.

Членъ 4.

1. — Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави опрѣдѣлятъ, всѣко за себе си, чиновникитѣ, които се натоварватъ да издаватъ книжки за самоличность.

La souche est réunie à la quittance par une frise transversale portant les mots:

Union postale universelle. — Livret d'identité.

Entre les mots „universelle“ et „Livret“ est réservé un espace pour l'application du timbre sec de l'Office d'émission.

Au recto de la quittance figure la mention suivante:

„Sur la présentation de ce livret et contre la remise de cette quittance, les bureaux de poste des pays contractants sont tenus de livrer à son titulaire tout envoi postal sujet à décharge et de lui payer tout mandat à son adresse, si la signature apposée sur la souche et sur la quittance est reconnue identique à celle ci-devant.“

Au verso de la souche figure la déclaration suivante:

„Les coupons doivent être détachés de la souche l'un après l'autre dans l'ordre de la pagination. Le bureau de poste qui reçoit le dernier coupon retient la souche“.

Au verso de la quittance figure la déclaration suivante:

„Sur la présentation de ce coupon a été remis l'envoi postal №

ou:
payé le mandat-poste originaire du bureau de poste de

Signature du destinataire:

Signature de l'employé des postes:

3. — Les feuillets des livrets dûment numérotés sont reliés à la couverture par un ruban aux couleurs nationales du pays d'origine, et les deux bouts de ce ruban sont fixés par un cachet officiel à la cire, sur la partie finale intérieure de la couverture.

Article 3.

1. — Les formules des livrets d'identité sont rédigées dans la langue du pays qui les émet.

2. — A la suite du dernier feuillet de quittances est intercalée une instruction sommaire reproduite dans la langue de chacun des pays qui adhèrent à l'Arrangement, dans le but de fournir aux bureaux les explications essentielles à l'exécution de cette branche du service.

Article 4.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants désignent, chacune pour ce qui la concerne, les fonctionnaires qui doivent délivrer les livrets d'identité.

2. — Тѣ опредѣлятъ, така сжщо, всѣко за себе си, по кой начинъ, съ помощта на какви документи, могатъ да докажатъ самоличността си желающитѣ да се снабдятъ съ книжки за самоличностъ, когато тѣ не сж лично познати на чиновницитѣ, натоварени съ издаването на книжкитѣ.

Членъ 5.

1. — Обикновенитѣ пратки се прѣдаватъ на притежателитѣ на книжкитѣ само по прѣдъявлението на тия послѣднитѣ.

2. — Прѣдаването на праткитѣ, подлежащи на формално доставяне срѣщу подписъ, и изплащането на пощенскитѣ записи на получателитѣ-притежатели на книжки, става срѣщу прѣдаването на квитанциитѣ, откъснати отъ книжката и редовно подписани.

3. — Въ всѣки случай, когато прѣдъявителтъ е добръ познатъ на пощенското писалище, не е задължително да му се изисква да прѣдъяви книжката си, нито да се взематъ квитанции, когато прѣдстои да му се достави формално единъ прѣдметъ или да му се изплати единъ записъ.

Членъ 6.

1. — Пощенскитѣ пратки и стойноститѣ на записитѣ трѣбва да се прѣдаватъ лично на притежателитѣ на книжкитѣ.

2. — При все това, тѣ могатъ да се прѣдаватъ и на трето редовно упълномощено лице, срѣщу прѣдъявяването на книжката, ако се касае за обикновени пощенски пратки, а въ другитѣ случаи, срѣщу прѣдаването на квитанции, подписани отъ притежателя и откъснати отъ книжката; обаче, писалището на мѣстоназначението има право да не прѣдава праткитѣ на трето лице, и да не изплаща стойността на записитѣ, освѣтъ срѣщу редовенъ неговъ подписъ съ нужната въ случая завѣрка.

Членъ 7.

Вжтрѣшнитѣ законоположения и правилници на държавата на мѣстоназначението опредѣлятъ кои пощенски пратки се считатъ за обикновени и кои сж ония, на които доставянето трѣбва да става срѣщу подписъ или особни квитанции.

Членъ 8.

1. — Цѣната на една книжка за самоличностъ е опредѣлена на 50 сантима, безъ да се смѣта стойността на фотографията, която се достави на пощенското писалище отъ лицето, желающе да се снабди съ книжка.

2. — Въ всѣки случай, прѣдоставено е правото на ония управления, които не биха си покрили разноскитѣ, да повишаватъ тая цѣна най-много до 1 франкъ.

2. — Elles déterminent également, chacune pour ce qui la concerne, quels sont les documents propres à la justification de l'identité des requérants, lorsque ceux-ci ne sont pas personnellement connus des fonctionnaires appelés à délivrer les livrets d'identité.

Article 5.

1. — Les envois ordinaires sont délivrés aux titulaires des livrets contre la seule présentation de ceux-ci.

2. — Les envois à distribuer contre reçu ou quittance sont délivrés, et les paiements de mandats de poste sont faits, aux destinataires porteurs d'un livret, contre remise de quittances détachées du livret et dûment signées.

3. — Toutefois, quand le porteur est notoirement connu à la poste, il n'est pas obligatoire d'exiger de lui la présentation de son livret, ni d'en détacher des quittances, s'il prend livraison d'objets comportant reçu ou s'il touche des mandats.

Article 6.

1. — Les envois postaux et le montant des mandats doivent être remis aux titulaires des livrets en personne.

2. — Ils peuvent toutefois être remis à un tiers dûment autorisé, contre production du livret, s'il s'agit d'envois postaux ordinaires, et contre remise de quittances signées par le titulaire et détachées du livret, dans les autres cas; mais le bureau destinataire est autorisé à ne délivrer les envois à un tiers porteur et à ne lui payer le montant d'un mandat de poste que contre un acquit, dûment motivé, donné par celui-ci.

Article 7.

Les lois ou règlements du pays destinataire déterminent les envois postaux qui sont considérés comme envois ordinaires, ainsi que ceux qui ne peuvent être remis que contre reçus ou quittances spéciales.

Article 8.

1. — Le prix du livret d'identité est fixé à 50 centimes, non compris le coût de la carte-photographie, qui doit être remise au bureau de poste par la personne qui demande un livret d'identité.

2. — Toutefois, il est loisible aux Administrations qui ne se trouvent pas suffisamment rémunérées d'élever ce prix jusqu'au maximum d'un franc.

3. — Квитанциитѣ, прѣдани на пощенското писалище на мѣстоназначението, не могатъ да се облагатъ за смѣтка на притежателя на книжката, съ каквато и да било пощенска такса.

Членъ 9.

Всѣко управление задържа за себе си събранитѣ суми по изпълнението на прѣдшествоващия членъ.

Членъ 10.

Квитанциитѣ на книжкитѣ за самоличностъ се откъсватъ отъ кочана една слѣдъ друга, като се слѣдва строго редовната номерация на страницитѣ.

Членъ 11.

1. — Книжкитѣ за самоличностъ важатъ за три години отъ датата, когато сж били връчени на притежателятѣ.

2. — Слѣдъ изтичането на тоя срокъ, тѣ подлежатъ на подновяване срока и важатъ, слѣдъ това, за още една година.

Членъ 12.

Пощенското писалище, което получи послѣдната квитанция отъ една книжка за самоличностъ, задържа кочана и се разпорежда, по желанието на притежателя, за издаването на нова книжка, отъ неговото управление, безъ да се изискватъ други доказателства за самоличността.

Членъ 13.

Пощенскитѣ управления на договорящитѣ се държави се освобождаватъ отъ всѣка отговорностъ, щомъ като заплащането на единъ записъ или доставянето на една пощенска пратка е станало срѣщу прѣдаването на една квитанция, откъсната отъ книжката за самоличностъ и подписана отъ притежателя.

Членъ 14.

1. Въ случай, че се изгуби една книжка за самоличностъ, притежателятѣ ѝ е длъженъ да съобщи веднага:

1° на мѣстното пощенско писалище, гдѣто се той намира или на най-близкото такова;

2° на управлението, което е издало книжката.

2. — Въ всѣки случай, притежателятѣ остава самъ отговоренъ за послѣдствията отъ изгубването на неговата книжка.

Членъ 15.

Възъ основание на заявлението, което му е било направено, горѣказаното пощенско писалище отказва приврѣменно всѣко доставяне на нѣкоя по-

3. — Les quittances remises au bureau de poste destinataire ne peuvent être frappées, à la charge du titulaire du livret, d'une taxe postale quelconque.

Article 9.

Chaque Administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution de l'article qui précède.

Article 10.

Les quittances du livret d'identité sont détachées de la souche l'une après l'autre et en suivant rigoureusement l'ordre de la pagination.

Article 11.

1. — Les livrets d'identité sont valables pendant trois ans à partir du jour de la remise aux titulaires.

2. — A l'expiration de ce délai, ils peuvent être l'objet d'un visa pour date, qui leur donne une nouvelle durée de validité pour un an.

Article 12.

Le bureau de poste qui reçoit la dernière quittance d'un livret d'identité doit en retenir la souche et provoquer au profit du titulaire, s'il le demande, la délivrance, par son Administration, d'un nouveau livret, sans exiger d'autres preuves d'identité.

Article 13.

Les Administrations des postes des pays contractants sont dégagées de toute responsabilité, dès que le paiement d'un mandat ou la livraison d'un envoi postal a eu lieu contre la remise d'une quittance détachée du livret d'identité et signée par le titulaire.

Article 14.

1. — En cas de perte d'un livret, le titulaire est tenu de signaler ce fait:

1° au bureau de poste de la localité où il se trouve, ou au bureau de poste le plus proche;

2° à l'Office qui a émis le livret.

2. — Dans tous les cas, il demeure responsable des conséquences de la perte de son livret.

Article 15.

Sur la dénonciation à lui fait, le bureau de poste précité refuse provisoirement toute remise d'un envoi

пощенска пратка или всѣко изплащане на пощенски записъ, които биха се поискали съ помощта на изгубената книжка.

Членъ 16.

На управлението на мѣстоиздаването прѣдлежи да вземе нуждитѣ мѣрки, за да се счита унищожена изгубената книжка, споредъ свѣдѣнията, доставени отъ притежателя.

Членъ 17.

Ония отъ държавитѣ, които не сж взели участие въ настоящия договоръ, се допущатъ да се присѣдинятъ по тѣхно искане и по реда опрѣдѣленъ въ чл. 24 отъ Всемирната пощенска конвенция, касателно присѣдинението къмъ Всемирния пощенски Сѣюзъ.

Членъ 18.

1. — Въ междуврѣмията, които се изтичатъ между свикванията, прѣдвидени въ чл. 25 отъ Всемирната пощенска конвенция, всѣко пощенско управление на една отъ договорящитѣ се държави има право да отправи до другитѣ участвуещи управления, посрѣдствомъ Международното Бюро, прѣдложения касателно службата за книжкитѣ за самоличностъ.

За да бѣде подложено на разискване, всѣко прѣдложение трѣбва да бѣде подкрѣпено поне отъ двѣ управления, освѣнъ онова, което прави прѣдложението. Когато Международното Бюро не получи, едновременно съ прѣдложението, нужното число подкрѣпителни заявления, прѣдложението остава безъ послѣдствие.

2. — Съ всѣко прѣдложение се постихва по реда, опрѣдѣленъ въ § 2 чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

3. — За да станатъ задължителни, прѣдложенията трѣбва да бѣдатъ одобрени:

1° едногласно отъ всичкитѣ гласуващи управления, когато се касае да се добавятъ нови постановления или да се измѣнятъ постановленията на настоящия членъ и на членоветѣ 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 17 и 19 отъ настоящия договоръ;

2° отъ двѣтѣ трети гласуващи управления, ако се касае да се измѣнятъ другитѣ членове;

3° отъ обикновено абсолютно болшинство, ако се касае да се тѣлеуваатъ постановленията на настоящия договоръ, освѣнъ въ случай на споръ, прѣдвиденъ въ чл. 23 на Всемирната пощенска конвенция.

4. — Вземитѣ рѣшения се утвърдяватъ въ първитѣ два случая, съ една дипломатическа декларация, а въ третия случай — съ едно административно съобщение, по реда, опрѣдѣленъ въ чл. 26 отъ Всемирната пощенска конвенция.

postal ou tout paiement d'un mandat qui lui serait réclamé au moyen du livret perdu.

Article 16.

Il appartient à l'Administration du pays d'émission de prendre toutes les mesures nécessaires pour l'annulation du livret perdu, d'après les renseignements fournis par le titulaire.

Article 17.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale concernant les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 18.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des livrets d'identité.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition le nombre nécessaire de déclarations d'appui la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le paragraphe 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 17 et 19 du présent Arrangement;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des autres articles;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Всѣко прието измѣнение или рѣшение се прилага въ дѣйствиe слѣдъ три мѣсяци, най-малко, отъ датата на съобщението.

Членъ 19.

1. — Настоящиятъ правилникъ ще влѣзе въ сила отъ 1 октомври 1907 год.

2. — Той ще има сжщата трайностъ както и Всемирната пощенска конвенция, безъ съ това да се ограничава прѣдоставеното право на всѣка държава, да се оттегли отъ тоя договоръ, посредствомъ едно съобщение, направено прѣди една година отъ страна на нейното правителство до онова на Швейцарската конфедерация.

3. — Настоящиятъ договоръ ще бѣде ратифициранъ колкото е възможно по-скоро, и ратификационнитѣ актове ще бѣдатъ размѣнени въ Римъ.

Въ устовѣрение на всичко това, пълномощницитѣ на горѣизброенитѣ държави подписаха настоящия договоръ въ Римъ, на двадесети шести май хиляда деветстотинъ шеста година.

(Слѣдватъ подписитѣ).

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois au moins après sa notification.

Article 19.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1 octobre 1907.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures).

Заповѣдваме, горѣизложенитѣ пощенски конвенции и договори, приети въ тая имъ форма отъ четвърта редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, да се облѣкатъ съ Държавния Печатъ, обнародватъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и турятъ въ изпълнение отъ 1/14 октомврий т. г.

Разпореждането за туряне въ изпълнение на тия конвенции и договори възлагаме на Нашия Министъръ на Обществениѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията.

Издаденъ въ София на 16 февруарий 1907 г.

Съгласно писмото на Негово Царско Височество Князътъ отъ 14 февруарий т. г. и по рѣшение на Министерския Съвѣтъ въ качеството му на Княжески Намѣстникъ,

За Министерския Съвѣтъ,

Прѣдседателъ на Министерския Съвѣтъ: **Д. Петковъ.**

Приподписалъ,

Управляющъ Министерството на Обществениѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията,

Министъръ-прѣдседателъ и Министъръ на Вжтрѣшнитѣ Работи: **Д. Петковъ.**

Първообразнитѣ международни конвенции и договори съ облѣчени съ Държавния Печатъ и зарегистрирани подъ № 1404, на 23 февруарий 1907 г.

Пазителъ на Държавния Печатъ, Министъръ на Правосъдието: **Б. Панайодовъ.**

Одобрено, за Министерския Съвѣтъ, Прѣдседателъ на Министерския Съвѣтъ: **Д. Петковъ.**

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 4204.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество да благоволите, съ подписване на тукъ приложения указъ, да утвърдите приетитѣ

отъ XIII Обикновено Народно Събрание, IV редовна сесия, въ XLIII си заседание държано на 15 декемврий 1906 г.:

I. Всемирна пощенска конвенции.

II. Конвенция за размѣняване пощенски колетти.

III. Договоръ за размѣняване писма и кутии съ обявена стойностъ.

IV. Договоръ за службата съ пощенски записи.

V. Договоръ за посрѣдничеството на пощата въ абонирането на вѣстници и периодически списания.

VI. Договоръ за събиране стойността на цѣнни книжа, и

VII. Договоръ относително книжкитѣ за самоличностъ.

прѣгледани и допълнени прѣзминалата 1906 год. отъ VI Всемиренъ пощенски конгресъ въ Римъ София, 3 януарий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ

Управляющъ Министерството на Обществениятъ Сгради, Пѣтищата и Съобщенията, Министъръ-Прѣдседателъ и Министъръ на Вътрѣшнитѣ Работи:

Д. Петковъ.

Съ заповѣдь № 79 отъ 5 февруарий т. г., разрѣшава се на надзирателя по държавнитѣ постройки въ София, Михаилъ Цуровъ, 25 дни отпускъ по домашни причини.

Съ заповѣдь № 82 отъ съща дата, разрѣшаватъ се отпуски на слѣдующитѣ чиновници и служащи: 1) на помощникъ-счетоводителя, Ст. Димитровъ, 15 дни по болестъ; 2) на кондуктора при Бургазкото техническо окръжие, Гр. Карамболовъ, 15 дни по болестъ; 3) на кондуктора при Вратчанското техническо окръжие, П. Дуковъ, 3 дни по домашни причини; 4) на старшия кантонеръ при Вратчанското окръжие, Маринъ Ангеловъ, 20 дни по болестъ, считанъ като продължение на разрѣшения му такъвъ 20-дневенъ съ заповѣдта № 49 отъ 20 януарий т. г.; 5) на инженера при Софийското техническо окръжие, Иванъ Джембазовъ, 15 дни по болестъ; 6) на кондуктора при същото окръжие, Никола Кръстевъ, 10 дни по болестъ; 7) на старшитѣ кантонери при Русенското окръжие, Т. Ненковъ и К. Димитровъ, по 40 дни, понеже сѣ повикани въ войската като запасни войници; 8) на кондуктора при Бургазкото окръжие, Никола Хлѣбаровъ, 30 дни като продължение на разрѣшения му такъвъ 15-дневенъ за обучение въ войската като запасенъ войникъ; 9) на старшия кантонеръ при същото окръжие, Ив. Калагларски, 30 дни по същитѣ причини; 10) на старшия кантонеръ при Пловдивското окръжие, Георги Ковачевъ, 10 дни по болестъ; 11) на младшия кантонеръ при Старозагорското окръжие, Дим. Тиховъ, 30 дни по болестъ; 12) на младшия кантонеръ при Софийското окръжие, П. Гоговъ, 30 дни за обучение въ войската като запасенъ войникъ; 13) на младшия кантонеръ при същото окръжие, П. Ангеловъ, 45 дни по болѣзни причини; 14) на старшия кантонеръ при бургазкото окръжие, Ст. Касабовъ, 15 дни по домашни причини; 15) на писаря при Бургазкото окръжие, К. Андоновъ, 5 дни

по домашни причини, и 16) на младшия кантонеръ при Софийското окръжие Вуче Михайловъ, 5 дни по болестъ, считанъ като продължение на разрѣшения му такъвъ 10-дневенъ съ заповѣдта № 4 отъ 4 януарий т. г. отъ окръжния инженеръ.

По Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Разходний бюджетъ

за 1907 година, на техническото училище „Д-ръ х. Василияди“ въ Габрово.

Глава I.

Редовни разходи.

§ 1. Персоналъ	13.860.—
§ 2. Надници	4.800.—
§ 3. Пѣтни пари	500.—
§ 4. Материяли	4.170.50
§ 5. Гориво течнo	3.190.—
§ 6. Гориво за работа	1.380.—
§ 7. Канцеларски потрѣби	200.—
§ 8. Библиотека	300.—
§ 9. Аптека	50.—
§ 10. Благоустройство	2.800.—
§ 11. Непрѣдвидени	1000.—
Всичко	32.250.50

Глава II.

Извънредни разходи.

§ 1. Инструменти	2.440.—
§ 2. Мобели	200.—
Всичко	2640.—

Гр. Габрово, 5 октомврий 1906 год.

Главенъ майсторъ: М. Стателовъ.

Вѣрво, началникъ на отдѣлението: В. Атанасовъ.

Българска Народна Банка.

Курсъ

за 15 мартъ 1907 година.

А ж и о:

Купува сребро %
 Продава сребро %

Сkonto въ:

Берлинъ 6% Парижъ 3½% Berl. Lomb. 7%
 Лондонъ 5% Виена 4½%

А. Цѣнни книжа.

а) Български държавни заеми:	Остатъци на 1 януар. 1907	Падежъ на купона	Котиратъ се въ:	Курсове
1. Заемъ отъ 1888 год. по 6% първонач. капиталъ 46,777.500 л.	32,648.500	19/1 февруарий—19/1 августъ	Лондонъ	99.—=100.—
2. Заемъ отъ 1889 год. по 6% първонач. капиталъ 30,000.000 л.	21,345.000	19/1 априлъ—18/1 октомврий	Виена	119·15=120·15
3. Заемъ отъ 1892 год. по 6% първонач. капиталъ 124,962.500 л.	99,844.000	3/15 януарий—1/14 юлий . .	Лондонъ	99·50=100·50
4. Заемъ отъ 1902 год. по 5% първонач. капиталъ 106,000.000 л.	104,150.000	1/14 мартъ—1/14 септемврий	Берлинъ	99·50=100·50
5. Заемъ отъ 1904 год. по 5% първонач. капиталъ 100,000.000 л.	99,290.000	1/14 май—1/14 ноемврий . .	Виена	119·80=120·80
	407,740.000 л.		Парижъ	490.—=98.—
	357,277.500			489.—=97·80
б) Заеми на учреждения:				
1. Заемъ на Бълг. Нар. Банка отъ 1893 год. по 6% първоначаленъ капиталъ 19,840.000 л.		18/1 май—19/1 ноемврий . .	Берлинъ	100·50=101·50
2. Заемъ на Бълг. Земл. Банка отъ 1896 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 30,000.000 л.		1/14 януарий—1/14 юлий . .	Парижъ	481.—=96·20
в) Заеми на общини:				
1. Софийски заемъ отъ 1906 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 35,000.000 л.		1/14 май—1/14 ноемврий . .	Берлинъ	95·60=96·60
2. Пловдивски заемъ отъ 1906 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 8,400.000 л.		10/23 юний—10/23 декемврий	София	94·¾=95·¾

Курсове отъ 14.27 мартъ 1907 год.

В. Камбио на виждане (чекове).

Купува	Продава	Събира	Купува	Продава	Събира
Анверсъ за 100 франка	99·75	99·95	—	Русия за 100 рубли	265.—
Буда-Пеща " 100 "	100.—	100·30	100·10	" 100 франка	267.—
" " 100 корони	104·45	104·85	104·55	" 100 Lei or	102.—
Берлинъ " 100 марки	123·20	123·65	123·30	" 100 Lei arg.	100.—
" " 100 франка	—	100·30	—	" 100 динара зл.	100·30
Виена " 100 "	100.—	100·30	100·10	Турция " 1 лира турска	22·88
" " 100 корони	104·45	104·85	104·55	" 100 лева златни	23.—
Лондонъ " 1 лира стерлингъ	25·28	25·34	25·30	" 100 лева златни	22·88
" " 100 франка	—	100·30	—	Цариградъ " 1 лира турска	23.—
Парижъ " 100 "	99·90	100·25	100.—	" 100 лева златни	100·30
				Италия " 100 франка	100·30
				Швейцария " 100 "	100·30

В. Банкноти и монети.

а) Банкноти:	Купува	Продава	а) Монети:	Купува	Продава
Австро Унгарски за 100 корони	104·35	104·70	Наполеони	20.—	20.—
Английски " 10 лири стерлинги	252·60	253·80	Лири турски	22·70	22·84
Германски " 100 марки	123·10	123·40	" английски	25.—	25·15
Швейцарски " 100 франка	99·90	100·10	Корони германски	24·50	24·63
Италиански " 100 лири италиански	99·90	100·10	Рубли руски	26.—	26·40
Руски " 100 рубли	264·50	266·50	Наполеонъ въ Виена	19·80	
Ромънски " 100 lei	99.—	99·80	Наполеонъ въ Берлинъ	16·275	
Френски " 100 франка	99·75	100.—			
Белгийски " 100 "	99·70	100.—			
Сръбски " динари златни	99·90	100.—			

Минимумътъ на иностранный прѣводи е 1 л.

Правото за нѣтрѣшни прѣводи е ½%, съ минимумъ 0·25 л.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Телеграми.

(Българска телеграфна агенция).

Варшава, 13 мартъ. („Кор. Бюро“). Днесъ, на пладне, на улица „Грибовска“ биде хвърлена една бомба, която уби одного и рани нѣколко души. Злодѣецътъ биде арестуванъ. Вѣрва се, че атентатътъ е билъ насоченъ противъ началникътъ на жандармерията.

Осемтина злощастници сж извършили атентатътъ съ бомби върху касата на тукашната еврейска община. Касиерътъ и едно друго лице сж били убити, нѣколко други сж били ранени. Атентаторътъ, които хвърлилъ бомбата билъ арестуванъ.

Парижъ, 13 мартъ. („Хавасъ“). Сенатътъ прие законопроектътъ, съ който се одобрява сключената съ България конвенция относително покровителствуването на фабричните и търговските марки.

Парижъ, 13 мартъ. („Хавасъ“). Като отговаряше на една интерпелация, г-нъ Пишонъ заяви въ камарата, че положението въ Мароко е ветъримо. „Ние ще окупираме Уджада, каза министърътъ, независимо отъ обезщетението, което ще искаме. Ние не желаемъ завоевателна политика, но искаме да се почитатъ правата на нашитъ сънародници“.

Единодушно се прие единъ дневенъ редъ за изказване довѣрие на правителството.

Сенатътъ отложи заседанията си до 7 май.

Петербургъ, 13 мартъ. („Петер. Агентство“). Въ днешното заседание на Думата прѣнѣята върху прѣмахането на военнитъ сѣдилища се възобновиха и взеха характеръ на взаимно обвинение между дѣсницата и лѣвицата. Слѣдъ прѣкратяването на прѣнѣята, г-нъ Столипинъ се качи на трибуната и каза, че законътъ върху военнитъ сѣдилища е врѣмененъ и че не може да бѣде отиѣненъ прѣдъ май мѣсець. Министъръ-прѣседателътъ намира, че е безразсѣдно и невъзможно да се отиѣвятъ извънреднитъ мѣрки, до като държавата се намира въ опасностъ. Русия ще прави разлика между кръвта по рѣцѣтъ на палачитъ и кръвта по рѣцѣтъ на добросъвестнитъ лѣкари, които прилагатъ извънреднитъ мѣрки като единствено срѣдство за привдигането на болния. Думитъ на министъръ-прѣседателя бидоха посрѣщнати съ рѣкоплѣскания отъ дѣсницата; центърътъ и лѣвицата пазяха пълно млчание. Докладчикътъ, г-нъ Хесенъ, оттегли прѣдложението си, съ което се искаше отъ Думата да проучи вжтрѣ въ 24 часа законопроектътъ относително прѣмахането на военнитъ сѣдилища. Прѣдложението за избирането на комисиия отъ 16 депутати, които да се натоварятъ съ изучването на тоя законопроектъ, се прие съ огромно болшинство. Заседанието се дигна на шестъ часътъ вечерътъ.

Римъ, 13 мартъ. („Стефани“). Кралътъ, придруженъ отъ г-нъ Титони, отъ адмиралъ Мирабело и отъ своята гражданска и военна свита, ще замине на 24 мартъ за Гърция. Той ще се бави въ Атина до 29 мартъ.

Споредъ свѣдѣнията на вѣстникитъ, князь Бюловъ поддържалъ дѣятелни телеграфически съобщения съ Берлинъ.

Цариградъ, 13 мартъ. Патриархътъ Йоакимъ III, съ една телеграма отправена назриво до царя, поискалъ покровителство не само за патриаршиститъ въ България, но и за живущитъ въ Ромъния гърци.

Цариградъ, 13 мартъ. Министерството на морината изучва плановетъ на единъ броненосецъ отъ 26.000 тона, стопляванъ съ газолинъ и имащъ бързина 26 възли въ часъ, който щѣлъ да бѣже въоръженъ съ силна артилерия. Тоя броненосецъ щѣлъ да се построи въ филателфийскитъ корабостроителници.

Цариградъ, 13 мартъ. Шведската мисия, която пристигна въ Цариградъ днесъ, се състои отъ баронъ Вахмайстеръ, баронъ Клайнпоръ, баронъ Бонде и г-нъ Анкарсронъ. Мисията биде посрѣщната отъ шведския министъръ г-нъ Данекарсвертъ и отъ генералъ Ахмедъ Али паша, който прѣдставляваше султана.

Цариградъ, 13 мартъ. Делегацията, която е натоварена отъ патриаршията да опише прѣдъ разнитъ европейски дворове сѣдбата на гърцитъ въ България и въ Ромъния, се състои отъ двама членове — Германъ Василиаки, протоерей на православната община въ Парижъ и Яковъ Ватопедино, архимандритъ, който прѣдставлява гръцката патриаршия въ Москва. Официялниятъ характеръ на тая мисия нѣма да се припознае отъ Портата.

Цариградъ, 13 мартъ. („Кор. Бюро“). Цивилнитъ членове на комисията, която заминава за Йеменъ, сж Махмудъ Есадъ, юристъ-консултъ на финансовото министерство, и Зихни, чиновникъ въ министерството на просвѣщенieto. Комисията е натоварена съ тайното послание да се опита да постигне съглашение съ възстаницитъ. Съобщенията за изпращането на войски въ Йеменъ не се потвърдяватъ. Отъ нѣколко мѣсеца насамъ Ахмедъ Фейзи паша постоянно иска подкрѣпления, но желанията му не сж удовлетворени. Напротивъ, мобилизиранитъ за експедицията прѣзъ 1905 година редицски батальони сж разпратени съ малки изключения по домоветъ си. Вънъ отъ установеното число оставатъ мобилизирани още въ 7 армейски корпусъ визамскитъ бригади отъ Янина и Дамаскъ, всичко 16 дружини.

Сегашното положение въ Йеменъ е слѣдното:

Подъ турска властъ се намира за сега, освѣтъ военниятъ пѣтъ отъ Хедейда до Санаа, още сѣверо-източната областъ Амравъ. Не е извѣстно, дали планинската областъ Хадже е още заета. Областътъ Таазъ се владѣе още отъ турцитъ. Трѣбва да се вземе подъ внимание, че турското владичество въ Йеменъ се е ограничавало винаги само въ мѣстноститъ, гдѣто има гарнизони.

Цариградъ, 13 мартъ. Споредъ свѣдѣния отъ българска страна, турско-българскитъ специални прѣговори напрѣдватъ задоволително. Въ вчерашното заседание на комисията съглашения относително правата на търговскитъ агенти се е разгледало до чл. 12.

Цариградъ, 13 мартъ. („Кор. Бюро“). Министърътъ на изповѣданията е отправилъ до вселенската патриаршия една нота, съ която увѣдомява патриаршията, че споредъ едно съобщение на солунския валия, гръцкиятъ митрополитъ въ Катерина систематически възбуждалъ гърцитъ противъ куповласитъ и че поради държаното отъ него поведение и поради обстоятелството, че събиралъ пари, той станалъ подозрителенъ за властитъ. По тая причина той не трѣбвало да остане по-нататкъ на поста си. Патриар-

пията се умолява да вземе нужните мѣрки. Въ днешното заседание на синода се рѣши да се поискатъ обяснения отъ митрополита.

Брауншвайгъ, 13 мартъ („Волфъ Бюро“). Двѣтата разглежда, при закрити врата, въпросътъ за личността на новия регентъ. Понеже не могло да се постигне единодушие, пристѣпило се къмъ тайно гласуване. Резултатътъ е още неизвѣстенъ. Диетата отложи заседанията си до нова заповѣдъ.

Парижъ, 14 мартъ („Хавасъ“). До снощи правителството нѣмаше никакво извѣстие за окупирането на Уджда, за което съобщиха два английски вѣстника.

Цариградъ, 14 мартъ („Кор. Бюро“). Официалниятъ вѣстникъ съобщава, че султанътъ е наградилъ съ голѣмия кордонъ на ордена „Меджидие“ г-нъ Маврокордато, маршалъ на ромжкия дворъ, г-нъ Робеско, маршалъ на прѣстолонаслѣдниковия дворъ, и г-нъ Дияманди, началникъ на отдѣление въ министерството на външните работи. Дѣтъ дворцови дами сж наградени съ ордена „Шефакатъ“ втора степенъ. Дадени сж ордени и на други видни ромжии.

Виена, 14 мартъ („Кор. Бюро“). „Политише Кореспондентъ“ се учи, че дипломатическите прѣдставители на Австро-Унгария и на Русия въ Бѣлградъ и въ Атина неотдавна обърнали вниманието на сръбското и на грѣцкото правителства върху пристигащите изъ Македония извѣстия, отъ които се вижда, че за успокояването на страната, което прѣслѣдва зкцията на силитъ, сериозно бърка усиливането на сръбското и грѣцкото четническо движение. Прѣдставителитъ на Австро-Унгария и на Русия напомнили на сръбското и на грѣцкото правителства тѣхните многократни обѣщания да поддържатъ искрено усилията на силитъ.

Виена, 14 мартъ („Кор. Бюро“). Българскиятъ министъръ-прѣдседателъ, г-нъ д-ръ Гудевъ, е заявилъ на кореспондента на „Политише Кореспондентъ“, че новия кабинетъ, продължавайки политиката на покойния г-нъ Петковъ, ще държи по македонския въпросъ абсолютно коректно и лоялно поведение. Българскиятъ пръвъ министъръ е на мнѣние, че напролѣтъ има опасностъ отъ усиливането на четническото движение, обаче, той мисли, че Турния притежава всички сръдства за потушаването на това движение.

Букурещъ, 14 мартъ („Ром. Агенция“). Министъръ-прѣдседателътъ, г-нъ Д. Стурдза, направи въ камарата слѣдната декларация: „Надѣвамъ се, че бунтоветъ ще бждатъ усмирени въ най-краткъ срокъ. Има вече добри признаци за това, въ окръжитъ Ковурлуй и Путна селянитъ сключватъ контракти съ мушиеритъ.“

Г-нъ Стурдза направи апелъ къмъ депутатитъ да съдѣйствуватъ за успокояването на страната при възвръщането си дома.

Безредицитъ продължаватъ само още въ нѣколко окръжи на Влашко. Окръгътъ Доли е въ възстание; окръгътъ Моцацей започва вече да се успокоява; тамъ имало 25 души убити и ранени. Между убититъ имало и единъ мушиеръ. Въ окръга Бузеу сж били арестувани нѣколцина мятежници. Сериозни безредици ставатъ въ окръга Влашка; три общини служатъ за убѣжище на грабителскитъ пайки. Другитъ окръжи сж спокойни.

Римъ, 14 мартъ („Стефани“). Г-нъ Титови, който е малко неразположенъ, е отложилъ за сжбота заминаването си за Рапало.

Снощи, князь Бюловъ приелъ въ Рапало германскитъ първенци. Тая заранъ той направилъ дълга разходка.

Ромънскиятъ пълномощенъ министъръ, интервюиранъ отъ „Ла Вита“, е заявилъ, че движението на ромънскитъ селяни противъ едритъ землевладѣлци не е толкова сериозно, колкото го прѣдставятъ. Правителството, казалъ той, ще умири движението като подобри положението на селянитъ.

Москва, 14 мартъ („Петер. Агентство“). Днесъ, на 2 часѣтъ слѣдъ пладне, биде убитъ насрѣдъ улицата съ револверъ г-нъ Йолосъ, кадетъ, членъ на първата Дума и редакторъ на либералния вѣстникъ „Русския Вѣдомости“. Убиецътъ избѣга.

Берлинъ, 14 мартъ („Волфъ Бюро“). Управляющиятъ френското посолство вчера е съобщилъ на министерството на външните работи мотивитъ и цѣльта на ерѣмненното окупиране на Уджда. Неговото съобщение е аналогично съ заявленията на френското правителство, които сж вече извѣстни отъ парижкитъ телеграми до вѣстникитъ. При получаването на това съобщение, г-нъ Чирски забѣлѣзалъ, че тая афера засѣга на първо мѣсто Франция и Мароко и че Франция трѣбва да настѣпи въ случая така, както и диктуватъ интереситъ.

София, 15 мартъ. Негово Царско Височество Князътъ поканилъ Негово Императорско Височество Великия Князь Владимиръ Александровичъ да Му направи честь да присѣдствува на тържествата въ паметъ на Царя-Освободителя и на героитъ отъ освободителната война въ 1877 год., които ще станатъ на 30 илущи августъ, празникътъ на Св. Александъръ, и Негово Императорско Височество отговорилъ на Негово Царско Височество, че съ голѣмо удоволствие ще дойде въ България, за да вземе участие въ тия тържества, които сж особно скжии на сърдцето Му.

Цариградъ, 15 мартъ. Изпращането на муниции и на коне за Солунъ, което става по Източнитъ Желѣзници пошемъ, продължава. Правятъ се приготовления за мобилизирането на 60 батальона отъ втория и третия корпуси. Официалнитъ съобщения на Портата, телеграфирали въ странство отъ ония агенции, които сж неини защитници и които говорятъ за редовни размѣствания на илаветата и редифитъ, се правятъ само за да се маскира приготвяваната мобилизация. Купуватъ се голѣми количества цѣрове и антисептически памукъ. Сераскератътъ работи за създаването на единъ голѣмъ артилерийски паркъ и за концентрирането на войска въ Курули.

Цариградъ, 15 мартъ. Изпращането на материалы за снабдяването на войската, което се върши отъ сераскерата, се намира въ много критическо положение, вслѣдствие на отиѣняването на личния данѣкъ и на данъка върху едрия добитѣкъ, чинто постижения се прибираха отъ сераскерата. Понеже тия постижения сега липсватъ, сераскератътъ отлага изплащането дълговетъ на доставчицитъ за неопрѣдѣлено врѣме, а това дига силни протести между доставчицитъ и забавя приготвяваната мобилизация.

Цариградъ, 15 мартъ. Дипломатическитъ кръгове смѣтатъ отиѣняването на таксата върху едрия добитѣкъ и на личния данѣкъ като единъ видъ капитулация,

понеже населението на Ерзерумъ, Трапезундъ, Сивасъ и Цезарея се намира въ голѣмо възбужденіе. Портата е получила най-точни свѣдѣнія че се готви голѣмо движеніе. Сбѣтитята, които ставатъ въ Персія, имали силенъ отзивъ въ ония области и Портата се бои да не би тия сбѣтитя да се отразятъ върху населението, особно върху мюсюлманското.

София, 15 мартъ. 42 членове на Западно-Пруското Ботаническо и Зоологическо дружество пристигнаха вчера въ София. Тая заранъ, слѣдъ като посѣтиха по-интереснитѣ части на града и ботаническата и зоологическата градини на Негово Царско Височество Князътъ, гдѣто бѣха посрѣщнати отъ баронъ Ебнеръ, пратеникъ на Княза, тѣ заминаха за Пловдивъ.

Бюлетинъ за врѣмето.

Издава централната метеорологическа станция въ София.

(За 7 часътъ заранъ).

Дата и мѣсто	Барометръ редуци- ранъ на 0° и на морско равнище	Температура на въз- духа въ сантигради		Посока		Влажностъ въ %	Валежъ въ литри за денонощие	Облачностъ 0—4	Снѣгъ, покривъ въ см.	Разни явления
		На 7 часѣтъ заранъ	Прѣзъ миналото денонощие	на вѣтра.						
				Макси- мална	Мини- мална					
1—12										
14 мартъ 1907.										
Петербургъ	765,4	-2,2	—	—	СЗ	2	95	—	0	Мъгла
Прага	775,7	2,1	7	2	Тихо		78	—	4	
Салцбургъ	776,1	2,0	—	—	СЗ	2	92	—	4	
Вина	774,4	1,3	7	1	С	1	74	1	0	
Буда-Пеща	772,1	1,0	8	0	С	0	65	1	0	Вчера слабъ дъждъ Нощесъ слабъ дъждъ
Триестъ	770,1	4,2	9	4	ИСИ	6	55	—	2	
Туринъ	768,5	2,9	12	3	СИ	1	78	—	0	Нощесъ дъждъ
Флоренция	767,8	5,8	15	2	ЮИ	0	97	—	4	
Ливорно	766,6	9,0	14	4	СИ	1	84	—	2	
Римъ	765,7	5,4	14	5	С	2	69	—	4	
Неаполъ	765,3	7,9	13	6	СИ	2	57	—	4	Нощесъ дъждъ
Бриндизи	764,9	6,6	11	5	Ю	4	61	5	4	
Палермо	755,1	10,9	14	3	Ю	2	63	—	3	
Цариградъ (за 8 ч.)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Букурещъ (за 8 ч.)	766,3	0,1	4	-2	З	1	62	—	4	Вчера снѣгъ
Въаградъ	769,4	-2,0	4	-2	С	1	84	3	4	
Петроханъ	—	-7,9	-2	-11	С	0	100	2	4	Нощесъ слабъ снѣгъ, мъгла и скръжъ Мъгла. — Вчера слабъ дъждъ и снѣгъ
Ломъ	767,8	0,3	10	-2	З	1	98	0	4	
Плѣвенъ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Слана. — Вчера слабъ снѣгъ
Габрово	767,5	-6,3	2	-3	ЮЮИ	1	87	2	3	
Обр.-Чифликъ-Русе	766,6	-2,1	5	-4	И	0	92	—	4	Вчера слабъ снѣгъ Морето леко развълнувано Морето много спокойно
Силистра	766,1	0,2	4	-2	СЗ	4	80	—	4	
Шуменъ	—	-1,7	2	-4	З	1	79	2	4	Вчера слабъ снѣгъ Морето леко развълнувано Морето много спокойно
Варна	766,4	-0,2	6	-1	ЮЗ	1	85	—	4	
Бургазъ	766,3	0,0	6	-0	З	0	85	—	3	Вчера слабъ снѣгъ Слана
Сливенъ	767,6	-3,8	4	-1	—	—	60	0	2	
Стара-Загора	—	-1,4	8	-2	ССЗ	0	78	—	4	Слана. — Вчера слабъ снѣгъ Мъгла и слана. — Нощесъ слабъ снѣгъ
Казанлъкъ	767,9	-4,4	6	-2	Тихо		90	0	2	
Хасково	768,1	-4,1	—	—	Тихо		100	0	4	Слана. — Вчера слабъ снѣгъ
Садово	—	-1,4	8	-1	Тихо		94	0	4	
Пловдивъ	767,5	0,1	7	-1	Тихо		96	0	4	Вчера слабъ снѣгъ Вчера слабъ снѣгъ Нощесъ слабъ снѣгъ
Чепеларе	768,9	-9,8	4	-9	ЮЮИ	0	81	1	0	
Самоковъ	768,0	7,8	5	-8	ЮЮЗ	1	86	0	1	Вчера слабъ снѣгъ Нощесъ слабъ снѣгъ
Рилски-Манастиръ	—	-10,1	2	-9	С	1	84	0	0	
Кюстендилъ	767,0	-1,0	8	-3	Тихо		90	1	4	Нощесъ слабъ снѣгъ Снощи и нощесъ слабъ снѣгъ
София	767,5	-2,0	4	-4	СИ	0	88	0	2	
15 мартъ 1907.										
София	767,1 ^{*)}	-1,0 ^{*)}	4	-4	СЗ	4	73	—	4	

Валежътъ. Освѣтъ валежитѣ, посочени въ горната таблица, измѣрени сж на 14 мартъ сутринтъ и слѣднитѣ количества отъ навалѣлия прѣзъ деңонощцето снѣгъ: Кула 2, Габаре 1, Козлодуй 4, Вратца 3, Троянъ 4, Елена 1, Балбунаръ 1, Ески-Джумая 1, Котелъ 3, Къзълъ-Агачъ 2, Карлово 2, Рахманларе 2, Тополово 1, Станимака 1, Перушица (дъждъ) 2, Пазарджикъ 1, Копревцица 2, Пирдопъ 3, Мирково 3, Етрополе 6, Орхание 5, Трънъ 2, Бръаникъ 2, Перникъ 1, Вакарелъ 1 и Восилградъ 2 литри вода на квадратенъ метъръ.

^{*)} Само на 0° редуцирано: 716,5. ^{*)} Дани на тоя часъ: 8,1

О Б Я В Л Е Н И Я.

Таксата за обнародване на обявления е: 1. За единъ редъ въ стълбецъ или заетото му мѣсто 30 стотинки, 2. Таксуването става и на дума по 5 стотинки, съ прибавление по 30 стотинки за заглавие, дата и подписъ, ако тѣ заематъ отдѣлни редове, 3. За съдебнитѣ публикации се плаща по 3 стотинки на дума. За двукратно обнародване таксата се удвоява, за трикратно — утроява и т. н.

Стойността на абонамента и публикациитѣ се внася въ държавнитѣ контролѣрства и полученитѣ кританции изпращатъ до Дирекцията на Държавната Печатница. Поръчки, непридружени съ контролѣрски кѣтандци, не се изпълняватъ.

Министерство на Търговията и Земледѣлието.

Отдѣление на водитѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 398.

На 12 априлъ 1907 год., въ 3 частъ послѣ пладне, въ помѣщението на Пловдивското окръжно финансово управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ регулацията на рѣка Луда-Яна, въ мѣстността Ирма. — Приблизителната стойността на прѣдприятието е 14.165.61 л. и изискуемиятъ залогъ за участие въ търга е 708.28 л.

Приемането на прѣдложения ще трае до 3 частъ слѣдъ пладне. Слѣдъ това, никакви прѣдложения или заявления нѣма да се взиматъ въ внимание. — Прѣдложенията ще ставатъ върху единичнитѣ цѣни въ проценти безъ дробн.

Поемнитѣ условия, плановетѣ и смѣткитѣ по прѣдприятието, могатъ да се видятъ въ канцеларията на отдѣлението на водитѣ всѣки присѣственъ день и часъ,

Гр. Пловдивъ, 10 мартъ 1907 год.

1—2

Отъ министерството.

Министерство на Общ. Сгради, Пжтищата и Съобщенията.

Главна дирекция на пжтищата, благоустройството и сградитѣ, отдѣление мостове и шосета.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3054.

На 11 априлъ 1907 год., частъ въ 3 слѣдъ пладне въ помѣщението на Плевенското окръжно финансово управление, ще се поднови търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ направата на единъ сводовъ мостъ отъ 5.00 метра отворъ, по шосето Ловечъ—Пордимъ, при клм. 33+⁵⁰⁰. — Приблизителната стойността на прѣдприятието възлиза на 15.500 л. — Съгласно чл. 49 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия, желающитѣ да взематъ участие въ търга, трѣбва да внесатъ залогъ 775 л.

Тръжната комисиия ще приема прѣдложения до горѣозначенитѣ день и часъ. Прѣдложенията, които биха се изпратили направо въ отдѣлението за мостове и шосета, съгласно втората алинея на чл. 30 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия, ще се взиматъ въ внимание само ако сж пристигнали до 3 частъ слѣдъ пладне, на 8 априлъ сжщата година. — Прѣдложенията ще ставатъ върху единичнитѣ цѣни, въ проценти, безъ дробн. — Книжката по прѣдприятието могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ управлението на Плевенския окръженъ инженеръ и въ дирекцията. — Гр. София, 10 мартъ 1907 год.

Отъ дирекцията.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3056.

На 12 априлъ 1907 год., въ 3 частъ слѣдъ пладне, въ помѣщението на Бургазкото окръжно финансово управление, ще се поднови търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ направата на землинитѣ работи, камената настилка и изкуственитѣ съоружения, на шосето Бургазъ—Урумъ-кой—границата, между клм. 8+¹⁷²—18+⁴³⁰.

Приблизителната стойността на прѣдприятието възлиза на 150 000 л. — Съгласно чл. 49 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия, желающитѣ да взематъ участие въ търга, трѣбва да внесатъ залогъ 7500 л.

Тръжната комисиия ще приема прѣдложения до горѣозначенитѣ день и часъ. Прѣдложения, които биха се изпратили направо въ отдѣлението за мостове и шосета, съгласно втората алинея на чл. 30 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия, ще се взиматъ въ внимание, само ако сж пристигнали до 3 частъ слѣдъ пладне, на 9 априлъ сжщата година. — Прѣдложенията ще ставатъ върху единичнитѣ цѣни, въ проценти, безъ дробн. — Книжката по прѣдприятието могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ управлението на Бургазкия окръженъ инженеръ и въ дирекцията. — Гр. София, 10 мартъ 1907 год.

Отъ дирекцията.

Главна дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата — материална служба.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.542.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 16 априлъ 1907 год., въ 3 частъ слѣдъ пладне, въ канцеларията на Софийското окръжно финансово управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ доставката на 150 кантонерски печки.

Точно въ 3 частъ слѣдъ пладне, ще се почне отварянето на пликоветѣ, въ които сж вложени подаденитѣ оферти. Оферти се подаватъ точно въ 3 частъ слѣдъ пладне.

Поемнитѣ условия, списъкътъ № 2012 и образцитѣ, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ материалната служба при дирекцията. — Девизътъ на доставката е 4500 л. — Залогъ се иска 225 л.

Офертирането може да става въ проценти отъ общата сума на девизата, или съ указване на единични цѣни по всѣки артикулъ. Въ послѣдния случай, трѣбва да бже указана и общата прѣдложена сума, която остава задължителна за прѣдприемача. — Доставката е недѣлима. Офертирането трѣбва да става само по цѣлия списъкъ. — Оферти, подадени подиръ търга, нѣма да се приематъ и нѣма да се взематъ подъ внимание. — Гр. София, 10 мартъ 1907 год.

Отъ дирекцията.

Българска търговска банка — Русе.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2367. — Управителниятъ съвѣтъ на Българската търговска банка въ гр. Русе, има честь да съобщи на г-да акционеритѣ на банката, че свиканото за 18 мартъ т. г. XII обикновено общо годишно събрание, не ще се състои поради липсата на достатъчно число депозирани акции за 8 априлъ сжщата година.

Ново депозиране на акции ще се приема отъ 19 мартъ т. г. до 29 сжщи мѣсець включително, освѣнъ при кореспондентитѣ на банката, означени въ обявлението и подъ № 1609, отъ 16 февруарий т. г., още и при кредитната банка въ София. — Русе, 9 мартъ 1907 год.

1—(1820)—1 Отъ управителния съвѣтъ.

Орѣховска земеделѣческа банка.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1792. — Орѣховската земеделѣческа банка обявява, че издаденото на Тодоръ Екимджиевъ свидѣтелство, съ дата 30 ноемврий 1906 год., № 24.162, на сума 1260 л. златни, за право участие въ търгъ, е изгубено; то да се счита невалидно.

Гр Орѣхово, 28 февруарий 1907 год.

1—(1827)—1 Банката.

Ескиджумайско лѣсничейство.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2076. — Ескиджумайското лѣсничейство обявява на интересующитѣ, че на 9 априлъ т. г., отъ 2—5 часътъ послѣ обѣдъ, въ канцеларията му, ще се произведе търгъ, съ явно наддаване, за отдаването подъ наемъ експлоатацията на държавнитѣ пасища подъ названия: „Сакаръ“, съ пространство 4000 дек.; „Бобе“, съ пространство 1000 дек., и „Върбишкото“, съ пространство 1000 дек., належащи въ землището на селата Върбица, Тича и Кушлу-кьой. — Първоначална цѣна: на първото 1000 л., исканиятъ залогъ 50 л.; на второто 500 лева, залогъ 25 л., и на третото 500 л., залогъ 25 л.

Участвуващитѣ въ търга лица, трѣбва да притежаватъ документи съгласно членове 11—15 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия. — Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на лѣсничейството. — Гр. Ески-Джумая, 9 мартъ 1907 г.

1—3 Отъ лѣсничейството.

Пловдивска окръжна постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 618. — Пловдивската окръжна постоянна комисия извѣстява на интересующитѣ се, че на 9 априлъ т. г., отъ 2 до 5 часътъ слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията ѝ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ постройката на ново училищно здание въ с. Брѣстовица, Пловдивска околия, тъй като произведениятъ таквъ на 26 ювий миналата година, не се утвърди отъ Министерството на Народното Просвѣщение, понеже добитата цѣна отъ конкурентитѣ на търга по строеето на това училище била твърдъ висока (10% надъ девиза). — Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на окслю 51.951 л. 91 ст.; залогъ за правоучастие въ търга се иска 2595 л. 79 ст. Прѣдложенията на конкурентитѣ ще се приематъ точно отъ 2—5 часътъ слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на комисията. Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, могатъ да видятъ поемнитѣ

условия, плановетѣ, смѣткитѣ и всички други книжа всѣки присжтственъ день, въ канцеларията ѝ. Г-да конкурентитѣ при произвеждането на търга да се съобразяватъ напълно съ чл. 11 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия.

Гр. Пловдивъ, 8 мартъ 1907 год.

1—(1821)—1 Отъ комисията.

Бистришко общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 324. — Бистришкото селско общинско управление: Софийско, обявява на интересующитѣ се, че обявениятъ на 9 мартъ т. г., търгъ, нестана, а на 21 сжщи въ 2 часътъ подиръ обѣдъ, ще се произведе на ново таквъ, съ явна конкуренция, въ канцеларията на сжщото управление, за отдаване подъ наемъ пашата на училищнитѣ пасища принадлежащи: пасището називаемо „Кара-Чайръ“ и „Скопарнико“, отъ пространство 20-769 дек., въ планината „Витоша“, Бистришко землище на Бистришкото училище, а пасището називаемо „Шейовица“, отъ 3500 дек., въ сжщата планина, Желѣзнишко землище на Желѣзнишкото училище, за прѣзъ 1907 год., отъ 1 май до 1 ноемврий за Бистришкото, а до 1 октомврий за желѣзнишкото пасища. — Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, трѣбва да прѣдставятъ свидѣтелство за честностъ и подданство. Исканиятъ залогъ за участие въ търга е по 100 л. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ общинската канцелария.

С. Бистрица, 9 мартъ 1907 год.

Общински кметъ: Я. Гроздановъ.

1—(1818)—1 Секретаръ-бирникъ: М. Треневъ.

Акбунарско селско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 422. — Акбунарското селско общинско управление, обявява на интересующитѣ се, че на 28 29, 30 и 31 тогъ отъ 3—5 часътъ слѣдъ обѣдъ, въ общинското управление, ще се произведатъ публични търгове, за за отдаване на прѣдприемачъ слѣдующитѣ доставки: 1) канцеларски материали и потребности нуждни за общинското управление прѣзъ цѣлата 1907 год., съ малонадаване отъ сумата 450 л.; 2) освѣтление, отопление и поддържане мобили на общинското управление прѣзъ цѣлата 1907 год., съ малонадаване отъ сумата 350 л.; 3) напавата на форменното облѣкло за общинскитѣ и горски стражари и падари прѣзъ цѣлата 1907 год., съ малонадаване отъ сумата 1220 л., и 4) ремонтъ на общинското здание въ което се помѣщава управлението съ малонадаване отъ сумата 500 л. — Исканиятъ залогъ е 5%.

Поемнитѣ условия, смѣткитѣ и описанията могатъ да се прѣгледатъ всѣки присжтственъ день, които се намиратъ на разположение на всѣкого въ общинското управление.

Желаящитѣ г-да да малонадаватъ, могатъ да се явятъ въ горѣбзначенитѣ дни и часове, като се съобразяватъ съ Закона за общественитѣ прѣдприятия.

С. Акъ-Бунаръ, 1 мартъ 1907 год.

Кметъ: Кумановъ.

1—(1825)—1 Секретаръ-бирникъ: Ив. Златевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 421. — Подъ надзора на Акбунарското общинско управление се намира безстопански добитъкъ (юва), едно женско малаче на 1½ год., косъмъ черно-жълтъ, двѣтъ уши разцѣпени, задниятъ лѣви кракъ има бело „секиръ“ и на опашката върха бѣло.

Ако до 61 день не се яви стопанинътъ му да си го прибере, ще се продаде за въ полза на общинската каса.

Акѣ-бунарь, 1 мартъ 1907 год.

Кметъ: Кумановъ.

1—(1824)—1

Секретарь-бирникъ: Ив. Златевъ.

Урумбеглийско селско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 197. — Урумбеглийското селско общинско управление, Къзълаганка околия, обявява на интересующитѣ се, че на 26 мартъ т. г., отъ 1 до 5 часъ слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на сѣщото управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, чрезъ наддаване, за даване на наемател съ срокъ 2 години, начина отъ 1 юлий 1907 год. до 1 юлий 1909 год., слѣдующитѣ общински здания: 1) джогенъ находящъ се въ с. Урумъ-бегли, съ 3 стаи, маза и яхъръ. — Първоначална цѣна 180 л. годишно. — 2) бившиятъ митарственъ пунктъ, находящъ се въ с. Урумъ-бегли, съ 3 стаи, кухня и яхъръ. — Първоначална цѣна 100 л. годишно. — Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, сж длъжни да прѣдставятъ за първото — 9 л. и за второто — 5 л. депозитъ и да се съобразятъ напълно съ чл. 11 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия.

С. Урумъ-бегли, 23 февруарий 1907 год.

Общински кметъ: Д. Чираковъ.

1—(1823)—1

Секретарь-бирникъ: П. Ганевъ.

Горскоизворска община.

ОБЯВЛЕНИЕ № 255. — Понеже назначениятъ да се произведе на 19 февруарий т. г., търгъ, за отдаване на наемател експлоатирането на общинскитѣ ниви „Дръбака“, отъ 156 дек., и „Ениеръ“, 6 дек., не се състои, Горскоизворското селско общинско управление, Хасковска околия, обявява, че на 25 тога за сжщата цѣль, ще произведе новъ търгъ, който ще почне отъ 7 часъ сутринта.

Залогътъ за участие въ търга е 10 л. Поемнитѣ условия могатъ всѣки присѣственъ день да се видятъ въ общинското управление. — С. Горски-изворъ, 8 мартъ 1907 год.

Кметъ: Юр. В. Георгиевъ.

1—(1838)—1

Секретарь-бирникъ: Г. Поповъ.

Неданско селско общ. управление, Търновско.

ОБЯВЛЕНИЕ № 300. — Обявява се, че на 9 априлъ 1907 год., въ общинската канцелария, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ постройката на едно основно народно училище въ с. Неданъ, съ 4 класни стаи. — Приблизителната стойностъ на постройката възлиза на 27.186.28 л. — Залогътъ е 1359.30 л., който може да бѣде въ банково свидѣтелство или въ брой, срещу разписка отъ секретарь-бирника.

Г-да кокурентитѣ, трѣбва прѣдварително да изпълнятъ формалноститѣ на членове 11—14 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия. — Търгътъ ще се открие въ 10 часъ прѣди обѣдъ и ще се закрие въ 5 часъ послѣ обѣдъ, до когато ще се приематъ прѣдложенията, членове 29—31 отъ сжщия законъ. — Плановѣтъ, поемнитѣ условия, смѣткитѣ и др. книжа, се намиратъ въ канцеларията на село Неданъ, гдѣто могатъ да се преглеждатъ всѣки присѣственъ день и часъ. — Разноска за публикация, гербовъ

налогъ, данѣкъ, завѣтия и пр. по търга, сж за смѣтка на прѣдприемача, върху когото се възложи търгътъ.

С. Неданъ, 9 мартъ 1907 год.

Кметъ: Б. Тончевъ.

1—(1839)—1

Секретарь-бирникъ: Ан. Ивановъ.

Горноорѣховско архиерейско намѣстничество.

ПРИЗОВКА № 353. — Призовава се Юлка Юличъ романка отъ гр. Арадъ, Австро-Унгария, съ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се яви въ намѣстничеството най-късно слѣдъ 3 мѣсеца отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря по дѣлото отъ съпругътъ ѝ Иванъ Николовъ Кочовъ за бракоразводъ. Ако не се яви, на дѣлото ще се даде ходъ въ нейно отсъствие. — Горна Орѣховица, 8 мартъ 1907 год.

Архиерейски намѣстникъ, свещеникъ:

1—(1785)—3

Никола Велевъ.

Берковско архиерейско намѣстничество.

ПРИЗОВКА № 531. — Призовава се Каменъ Атанасовъ отъ гр. Фердинандъ, а сега въ неизвѣстностъ, да се яви въ канцеларията на Берковското архиерейско намѣстничество до 3 мѣсеца отъ трикратното обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по заведеното отъ съпругата му Гена Цекова отъ сжщия градъ, дѣло № 46 1906 год., за бракоразводъ. Ако до тоя срокъ не се яви, дѣлото ще се разгледа въ негово отсъствие.

Гр. Берковица, 6 мартъ 1907 год.

Архиерейски намѣстникъ, свещеникъ: А. Лилъвъ.

1—(1786)—3

Плѣвенски окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2633. — Плѣвениятъ окръженъ сждъ, на основание постановлението си отъ 1 мартъ 1907 г., подъ № 347, обявява, че на основание опрѣдѣлението си отъ 12 февруарий т. г., № 244, по ликвидирание търговското събирателно дружество „Стояновъ, Върбановъ и С-ие“ въ гр. Плѣвень, зарегистрирано въ търговския регистъръ, подъ № 22, и съгласно протоколътъ отъ 23 февруарий 1907 год., на Димитър Стояновъ, Димитър Константиновъ и Косто Стояновъ, съставляващи търговското събирателно дружество „Стояновъ, Константиновъ и С-ие“ въ гр. Плѣвень, е постановилъ, щото цѣлиятъ активъ и пасивъ на ликвидираното дружество „Стояновъ, Върбановъ и С-ие“ въ градъ Плѣвень, съ изключение на мината „Щастие“ въ Вѣлоградчикъ и процеситѣ противъ Плѣвения окръженъ сждъ, подробно означенъ въ п. 4 на опрѣдѣлението № 244, отъ 12 февруарий т. г., прѣминава за притежание на търговското събирателно дружество „Стояновъ, Константиновъ и С-ие“ въ гр. Плѣвень.

Гр. Плѣвень, 3 мартъ 1907 год.

Прѣдседателъ: И. Брънековъ.

1—(1599)—1

Подсекретаръ: П. Бръшляновъ.

Кюстендилски окръженъ сждъ.

ОПРѣДѢЛЕНИЕ № 263. — Кюстендилскиятъ окръженъ сждъ въ разпоредително заседание на 2 мартъ 1907 г., въ съставъ: подпрѣдседателъ Н. Костовъ, членъ Т. Балтаджиевъ, при подсекретаря И. П. Анастасовъ и съ участието на замѣстникъ-прокурора Д. Гуневъ, слуша докладътъ на

члена Т. Балтаджиевъ, по одобряване усиновителниятъ актъ по частно гражданско производство № 66/907 год.

Сждътъ, слѣдъ изслушване докладътъ на дѣлото и заключението на прокурора, като взе прѣдъ, че по това усиновяване сж спазени всички законни прѣдписания и формалности, съгласно членове 34, 35, 36 и 37 отъ Закона за припознаване на незаконнородения дѣца узаконението имъ и усиновяването, опрѣдѣли: допуца усиновяването на Симеонъ Милевъ отъ с. Егълница, Радомирска околия, отъ Мите Стоичковъ отъ сѣщото село и околия.

Прѣседателъ: Г. Бакаловъ.

Секретаръ: Т. Каваклийски.

1—(1634)—1

Хасковски окръженъ сждъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 4172. — Хасковскиятъ окръженъ сждъ, въ днешното си разпоредително заседание въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Ан. Поповъ, членове Ив. Пеневъ, П. Хр. Стояновъ, при подсекретаря Б. Ванпаровъ и съ участието на замѣстникъ-прокурора Г. Генковъ, слуша докладването отъ члена Стояновъ гражданско частно производство № 218/906 год., по въпроса за утвърждаване станалата публична продажъ на имотитъ по изпълнителното дѣло № 4991, по описа на Чирпанския финансовъ бирникъ за 1905 год. — Сждътъ, слѣдъ изслушване заключението на замѣстникъ-прокурора, като взе прѣдъ видъ отъ изпълнителното производство се вижда, че сж спазени всички формалности и прѣдписания на закона при извършването на продажбата, въ който случай послѣдната слѣдва да се утвърди на това основание и съгласно чл. 1026 отъ Гражданското сждопроизводство, опрѣдѣли: утвърждава станалата публична продажъ на имота по изпълнителното дѣло № 4991, по описа на Чирпанския финансовъ бирникъ за 1905 год., принадлежащъ на длъжника Шарифъ Ахмедовъ отъ с. Дереклюй, Борисовградска околия и възложени окончателно върху послѣдния на даватъ Христо Стояновъ отъ с. Тополово, Борисовградска околия, а именно на слѣдующия недвижими имотъ: нива отъ 25 дек., въ Дереклюйско землище, „Поль-Селото“, при сѣбди: Георги Ат. Гатевъ, Георги Петковъ Меретевъ, пѣтъ и общинска ливада, за 60 л.; утвърдява се и смѣтката въ размѣръ на 14 02 л. — На първообразното подписали: прѣдседателствующъ-членъ Ан. Поповъ, членове Ив. Пеневъ, П. Хр. Стояновъ и приподписали, подсекретаръ Бор. Ванпаровъ.

Гр. Хасково, 6 ноември 1907 год.

Вѣрно съ първообразното,

Прѣседателъ: Т. Василевъ.

Секретаръ: Г. Кебаревъ.

1—(1554)—1

Старозагорски окръженъ сждъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 315. — Старозагорскиятъ окръженъ сждъ, въ разпоредителното си заседание на 26 априль 1906 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ членъ Ан. Тодоровъ, членове Д. А. Митевъ, Ив. Биневъ, при подсекретаря Сл. Любеновъ и при участието на прокурора Г. Друмевъ, слуша доложеното отъ члена Тодоровъ донесение на IV изпълнителенъ финансовъ бирникъ при Чирпанското околийско финансово управление, отъ 3 мартъ 1906 год., подъ № 239, регистрирано подъ вх. № 4102, съ което на основание чл. 1026 отъ Гражданското сждопроизводство, прѣдставя изпълнителното си дѣло подъ № 60/903 г., за прѣглеждане и утвърждение станалата по него продажба

на слѣдующитъ недвижими имоти, принадлежащи на длъжницата Нашиде х. Мехмедова отъ с. Енище, а именно: нива 9 дек. въ землището на с. Енище, на мѣстността „Казлъ-Баиръ“, при страни: Грудю Хубеновъ, Пеню Зипановъ, пѣтъ и Недю Доювъ; 2) нива отъ 6 декара, въ сѣщото землище, на мѣстността „Казлъ-Баиръ“, при страни: Димо Димитровъ, Дѣлчо Петровъ, и Бозалкъ; 3) нива 12 дек., въ сѣщото зем. ище, на мѣстността „Геревъ Дерѣ“, при страни: Вѣлчо Трендафиловъ и отъ третѣ страни Христо Костакевъ; 4) нива отъ 9 дек., въ сѣщото землище, на мѣстността „Чукура“, при страни: Стойчевъ и отъ другитъ страни пѣтъ; 5) нива отъ 11 декара, въ сѣщото землище, на мѣстността „Мантарлъкъ“, при сѣбди: Таню Колевъ, Грудю Христовъ и Вѣлчо Димитровъ; 6) нива отъ 7 дек., въ сѣщото землище, мѣстността „Ковака“, при страни: Ив. Г. Кюсевъ, Исакъ Мехмедъ и пѣтъ; 7) нива отъ 6 дек., въ сѣщото землище, мѣстността „Кладеница“, при страни: Грозю Христовъ, Слави Георгиевъ, пѣтъ и Дончо Димовъ. — Сждътъ, слѣдъ като взе прѣдъ видъ: 1) че отъ дѣлото производство на изпълнителното дѣло се вижда, че по продажбата на въпроснитъ имущества сж спазени всичкитъ законни прѣдписания и формалности, и 2) че отъ протоколитъ на това дѣло отъ 15 февруарий 1906 г., се вижда, че казанитъ финансовъ бирникъ, окончателно възложилъ въпроснитъ имущества върху купувачитъ както слѣдва имота: въ п. 1 за 76 л. върху Иванъ Кюсевъ отъ гр. Чирпанъ, а имотътъ въ п. 6 за 56 20 л.; имотътъ въ п. 7 за 48 л. 20 ст., върху х. Жилѣзко Атанасовъ отъ гр. Чирпанъ. — Възъ основание чл. 1027 отъ Гражданското сждопроизводство, опрѣдѣли: 1) утвърждава продажбата на въпроснитъ 3 къса недвижими имущества съ прѣдвиденитъ по-горѣ сѣбди; тѣ сжщо се признаватъ и станалитъ разноси по нея. — Изпълнителното дѣло, по описа на пристава да се повърне обратно, заедно съ прѣписъ отъ настоящето опрѣдѣление; тѣ сжщо да се изпрати въ надлежния нотариусъ прѣписъ отъ това опрѣдѣление за издаване владѣлчески актове на купувачитъ срещу установеното отъ закона за това мито, слѣдъ като встъпи въ законна сила; 2) а продажбата на имотитъ означени въ пунктове II, III, IV и V, не се утвърждава, понеже купувачътъ Дянко Милковъ отъ гр. Чирпанъ, не е внесълъ крѣпостнитъ мита въ законния срокъ. — Станалитъ по дѣлото разноси въ размѣръ на 62 л. 60 ст., оставатъ върху Дянко Милковъ, който е станалъ причина за унищожение на продажбата. — На първообразното подписали: прѣдседателствующъ-членъ А. Тодоровъ, членове Д. А. Митевъ и Ив. Биневъ, подсекретаръ С. Любеновъ.

Вѣрно, прѣдседателъ: Хр. Георгиевъ.

Секретаръ: А. Христоревъ.

2 (210)—3

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 269. — Старозагорскиятъ окръженъ сждъ, въ разпоредително заседание на 16 февруари 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ, членове А. Кожухаровъ, Д. Константиновъ, при подсекретаря Медаревъ и при участието на прокурора, слуша доложеното отъ члена Н. П. Райковъ гражданското частно производство дѣло № 794, по описа за 1906 год., по усиновяването на Диню Драгановъ отъ с. Старо-гюеллий, Новозагорско, отъ Геню Динчевъ и Кирава Динева отъ с. Дугаджизлий, Старозагорска околия. Възъ основа на чл. 37 отъ Закона за признаване незаконнороднитъ дѣца и пр., опрѣдѣли: допуца усиновяването на Диню Драгановъ отъ

с. Старо-Гюеллий, Новозагорско, отъ Геню Динчевъ и Кирана Динева отъ с. Дуваджизлий, Старозагорско.

Подписали: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ и членове А. Кожухаровъ и Д. Константиновъ.

Вѣрно, прѣдседатель: Х. Георгиевъ.

1—(1709)—1 Секретарь: А. Христордовъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 295. — Старозагорскиятъ окръженъ сѣдъ, въ разпоредително заседание на 16 февруарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ, членове А. Кожухаровъ, Д. Константиновъ, при подсекретаря Меларевъ и при участието на прокурора слуша доложеното отъ члена Н. П. Райковъ, гражданското частно производство, № 833, по описа за 1906 год., по усинювяването на Руси Таневъ отъ с. Шейново, отъ Дона Гунева отъ сѣщото село, възъ основа на чл. 37 отъ Закона за припознаване на незаконнороденитѣ дѣца и пр., опрѣдѣли: допуска усинювяването на Руси Таневъ отъ село Шейново, Казанлъшка околия, отъ Дона Гунева отъ сѣщото село.

Подписали: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ и членове А. Кожухаровъ и Д. Константиновъ.

Вѣрно, прѣдседатель: Х. Георгиевъ.

1—(1710)—1 Секретарь: А. Христордовъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 271. — Старозагорскиятъ окръженъ сѣдъ, въ разпоредителното заседание на 16 февруарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ, членове А. Кожухаровъ, Д. Константиновъ, при подсекретаря Медаревъ и при участието на прокурора слуша доложеното отъ члена Н. П. Райковъ гражданско частно производство № 697, по описа за 1906 год., по усинювяването на Стефанъ Стояновъ отъ Никола Стояновъ и съпругата му Стояна Николова отъ с. Калж-Аланъ, Новозагорска околия, възъ основа на чл. 37 отъ Закона за признаване на незаконнороденитѣ дѣца и пр., опрѣдѣли: допуска усинювяването на Стефанъ Стояновъ отъ с. Калж-Аланъ, Новозагорска околия, отъ Никола Стояновъ и съпругата му Стояна Николова отъ сѣщото село.

Подписали: прѣдседателствующъ-членъ Н. П. Райковъ и членове А. Кожухаровъ и Д. Константиновъ.

Вѣрно, прѣдседатель: Х. Георгиевъ.

1—(1711)—1 Секретарь: А. Христордовъ.

Шуменски окръженъ сѣдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 183. — Шуменскиятъ окръженъ сѣдъ, въ разпоредителното си заседание на 24 февруарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Ангелъ Николовъ, членове В. Ключуковъ и Дим. Кулакшзовъ, при подсекретаря Ив. П. Георгиевъ и при участието на прокурора Н. Ангеловъ, слуша доложеното отъ члена Анг. Николовъ заявление на Никола Павлевъ и Сѣба Николова отъ с. Посабина, въ което като прилагатъ единъ актъ за усинювяване на Пенчо Стояновъ, отъ тѣхна страна молятъ да се д.пусне това усинювяване. — Сѣдътъ, слѣдъ докладътъ и заключението на прокурора, опрѣдѣли: допуска се усинювяването на Пенчо Стояновъ отъ страна на Никола Павлевъ и законната му съпруга Сѣба Николова отъ село Посабина — Подписали: прѣдседателствующъ-членъ Ан

Николовъ, членове В. Ключуковъ и Д. Кулакшзовъ и приподписалъ подсекретаръ Ив. П. Георгиевъ.

Вѣрно, прѣдседатель: Ив. Чанковъ.

1—(1715)—1 Секретарь: Хр. Каменаровъ.

ПРИЗОВКА № 1255. — Призовава Айше Мехмедалиева отъ с. Ямла, Ёскиджумайско, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ Шуменския окръженъ сѣдъ, на 26 априль 1907 год., въ 8 часътъ сутриньта, лично или чрезъ повѣреникъ, когато ще се разгледва углавното дѣло № 214/904 год., заведено по жалбата ѝ срещу постановлението на Шуменския акцизень начальникъ, № 225/903 г. Гр. Шуменъ, 7 мартъ 1907 год.

Прѣдседатель: Ив. Чанковъ.

1—(1799)—1 Секретарь: Хр. Каменаровъ.

ПРИЗОВКА № 1250. — Призовава Мехмедъ Османъ Овбашиевъ отъ с. Екисче, Шуменско, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви, ако желае, въ Шуменския окръженъ сѣдъ, на 26 априль 1907 год., въ 8 часътъ сутриньта, лично или чрезъ повѣреникъ, когато ще се разгледва углавното частно производство № 6/906 год., заведено по частната жалба на Шуменския окръженъ управителъ, срещу опрѣдѣлението на Шуменския мирови сѣдия, № 19/906 год. — Гр. Шуменъ, 7 мартъ 1907 год.

Прѣдседатель: Ив. Чанковъ.

1—(1800)—1 Секретарь: Хр. Каменаровъ.

ПРИЗОВКА № 1251. — Призовава Иванъ Христовъ отъ село Къзъларъ, Поповска околия, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ Шуменския окръженъ сѣдъ, на 26 априль 1907 год., въ 8 часътъ сутриньта, лично или чрезъ повѣреникъ, когато ще се разгледва углавното дѣло № 88/906 год., заведено по жалбата му срещу постановлението на Шуменския акцизень начальникъ № 129/905 г. Гр. Шуменъ, 7 мартъ 1907 год.

Прѣдседатель: Ив. Чанковъ.

1—(1801)—1 Секретарь: Хр. Каменаровъ.

Русенски окръженъ сѣдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 8. — Русенскиятъ окръженъ сѣдъ отдѣление Разградско, въ разпоредително заседание на 3 януарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателъ Д. А. Тановъ, членове Д. Константиновъ, кандидатътъ Н. Ив. Поповъ, при подсекретаря Д. Ивановъ и при участието на замѣстникъ-прокурора Х. Бойчевъ, слуша доложенитѣ отъ члена Д. Константиновъ рапортъ на Кеманларския сѣдебенъ пристаъ, отъ 30 ноември 1906 год., подъ № 2893, съ който изпраша изпълнителното си дѣло № 479/904 год., за утвърждение станалата по него продажба

Слѣдъ докладътъ и заключение на замѣстникъ-прокурора, сѣдътъ, като взема прѣдъ видъ, че отъ цѣлото производство на изпълнителното дѣло се вижда, че по продажбата сѣ изпълнени въ всичкѣ законни прѣдписания и формалности, опрѣдѣли: утвърждава се продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Ахмедъ х. Мехмедовъ отъ с. Арманъ и възложени върху Кеманларската земледѣлческа банка, по първоначалната оцѣнка, както слѣдва: 1) нива 9 дек. 6 ара, въ землището на с. Арманъ, мѣстността „Мягирликъ“, граници Ахмедъ Мустафовъ Чолаковъ, Гакчи Ахмедъ, Ибр. Алиевъ и Кадиръ Хюсеиновъ, за 172 л.; 2) нива 4 дек. 5 ара, сѣщото землище, мѣстността „Ре-

джебъ-Къшла“, граници: Ахмедъ Мустафовъ, Али Мустафовъ и Чалия, за 85 л.; 3) нива 4 дек. 4 ара, сѣщото землище и мѣстность, граници: Ахмедъ Мустафовъ Чолаковъ и Чалия, за 72 л. и 20 ст.; 4) нива 3 дек. 2 ара, сѣщото землище, мѣстността „Арпалжкъ“, граници: Мюмичъ ходжа х. Сали, Мехм. Мустафовъ и гора, за 57 л. 60 ст.; 5) нива отъ 4 дек. 5 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Гьолдже-Екинли“, съ граници: Ахмедъ Мустафовъ пѣтъ, х. Салимъ Османовъ и Кадиръ Хюсеиновъ, за 81 л.; 6) нива 5 дек. 2 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Пещера“, съ граници: Хасанъ Мехмедовъ, Хрюстемъ Салиевъ и х. Вели Халиловъ, за 75 л. 80 ст.; 7) нива отъ 6 дек. въ сѣщото землище, въ мѣстността „Боджа-Екинли“, съ граници: Салимъ Салиевъ, Ахмедъ Махмудовъ, Тахиръ Ахмедовъ и пѣтъ, за 108 л.; 8) нива отъ 2 дек. 4 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Пещера“, съ граници: Салимъ Салиевъ, Юмеръ Исмаиловъ, Юзенъ Халиловъ и пѣтъ, за 43 л.; 9) нива отъ 2 дек. 2 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Арпалжкъ“ съ граници: Салимъ Алиевъ, Сали Исмаиловъ, Кадиръ Хюсеиновъ и Мустафа Ахмедовъ, за 50 л. 40 ст.; 10) нива отъ 9 дек. 2 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Къшлалжкъ“, съ граници: Салимъ Алиевъ, Сали Исмаиловъ и отъ двѣтъ страни гора, за 85 л. 60 ст.; 11) нива отъ 2 дек. 4 ара, въ сѣщото землище и въ сѣщата мѣстность, съ граници: Арифъ ходжа Яковъ, Хюсеинъ Низамовъ, Сали Ахмедовъ и гора, за 43 л. 20 ст. и 12) къща отъ дървенъ материялъ покрита съ керемиди, съ дворъ отъ 4 ара, въ с. Арманъ, при сѣбди: Сали Исмаиловъ, Ибраимъ Кадировъ, Хасанъ Салиевъ и пѣтъ, за 226 л. 20 ст. — Утвърждава се и смѣтката.

На първообразното подписали: подпрѣдседателъ Д. Тановъ, членове Д. Константиновъ и Н. Ив. Поповъ и приподписалъ, подсекретаръ Д. Ивановъ.

Вѣрно, подпрѣдседателъ: Д. Тановъ.

1—(1600)—1

Подсекретаръ: Д. Ивановъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 87. — Русенскиятъ окръженъ сѣдъ, Разградско отдѣление, въ разпоредително заседание на 10 февруарий 1907 год., въ съставъ: подпрѣдседателъ Д. А. Тановъ, членове Д. Константиновъ и Вл. Желѣзовъ, при подсекретаря Ст. Сивревъ и при участие на замѣстникъ-прокурора Х. Бойчевъ, слуша доложеното отъ подпрѣдседателя, заявление на Василь Ненчевъ отъ гр. Разградъ, съ което като прѣдставлява прѣписъ отъ уснотеления актъ, моля утвърдението му. — Слѣдъ докладътъ и заключението на замѣстникъ-прокурора, сѣдътъ и на основание чл. чл. 36 и 37 отъ Закона за уснотелението опрѣдѣли: допуска уснотелението на Стефанка Стефанова поимъ Рачева, отъ Василь Ненчевъ и съпругата му Мария Гоцева Сапунджиева изъ гр. Разградъ. — На първообразното подписали: подпрѣдседателъ Д. Тановъ, Членове Д. Константиновъ, В. Желѣзовъ и приподписалъ, подсекретаръ Ст. Сивревъ.

Вѣрно, подпрѣдседателъ: Д. Тановъ.

1—(1682)—1

Подсекретаръ: Д. Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2174. — Русенскиятъ окръженъ сѣдъ извѣства, че съгласно опрѣдѣлението отъ 19 януарий т. г. подъ № 119, въ дружествения търговски регистъръ на сѣщия сѣдъ е регистрирано, че новоизбраниятъ въ общото редовно събрание на 6 януарий т. г., членове на управителния съветъ на взаимноспомогателното кредитно земледѣлческо дружество въ с. Семерджиово сж: Петъръ Т. Ко-

вачевъ, Пени Къневъ, Петъръ Недѣлчевъ, Дани Саровъ и Владимиръ Доневъ. — Гр. Русе, 27 февруарий 1907 год.

Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.

1—(1707)—1

Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2263. — Русенскиятъ окръженъ сѣдъ извѣства, че съгласно опрѣдѣлението отъ 12 февруарий 1907 год. подъ № 340, въ дружествения търговски регистъръ на сѣщия сѣдъ е регистрирано, че новоизбраниятъ членове на настоятелството на взаимно-спомогателното дружество „Братство“ въ с. Рѣхово, Русенска околия, въ общо годишно събрание на 12 януарий 1907 год. сж: свещеникъ Ив. Вѣлянски, Никола П. Миневъ, Димитъръ Ивановъ, Тодоръ П. Михалевъ и Петъръ Гроздановъ.

Гр. Русе, 28 февруарий 1907 год.

Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.

1—(1708)—1

Секретаръ: К. Шоропловъ.

Софийски окръженъ сѣдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 278. — Софийскиятъ окръженъ сѣдъ, въ разпоредителното си заседание на 16 февруарий 1907 год., въ съставъ: подпрѣдседателъ Д. Киряковъ, членове Г. Ханджиевъ, Н. Рачевъ, при подсекретаря Д. Петковъ и при участие на замѣстникъ-прокурора Стойновъ, слуша доложеното отъ члена Рачевъ, частно гражданско дѣло № 106, по описа за 1907 год., за допущане уснотелението, опрѣдѣли: допуша уснотелението на Вуче Кръстановъ отъ Лозе Пенковъ и Ранча Лозева.

На първообразното подписали: подпрѣдседателъ Д. Киряковъ, членове Г. Ханджиевъ и Н. Рачевъ и приподписалъ, подсекретаръ Д. Петковъ.

Вѣрно съ първообразното,

На Софийския окръженъ сѣдъ, прѣдседателъ:

Я. Ив. Поповъ.

1—(1712)—1

Секретаръ: К. Гавриловъ.

РЪШЕНИЕ № 117. — Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Князь Български.

Софийскиятъ окръженъ сѣдъ, търговско отдѣление, въ открито сѣдебно заседание на 26 февруарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ Генчо Ханджиевъ, членове Никола Рачевъ и кандидатътъ Вобовевски, при подсекретаря Гатю Мариновъ и замѣстникъ-прокурора Н. Стойновъ, слуша доложеното отъ прѣдседателствующия частно търговско дѣло № 16/907 год., заведено по жалбата на Самуилъ Патакъ, противъ Самуилъ Барухъ жителъ Софийски, за обявяването му въ несъстоятелность.

Въ сѣдебното заседание присѣдствуваша: отъ отникътъ Самуилъ Барухъ съ повѣренника си А. Реферовъ . . .

Сѣдътъ на основание тѣзи съображения и членове 649, 651, 654, 657, 658, 659, 660, 661 и 663 отъ Търговския законъ, рѣши: 1) обявява въ несъстоятелность Самуилъ Барухъ жителъ Софийски, като опрѣдѣля датата 31 януарий 1907 год., за спиране платкитъ; 2) назначава за дѣловодителъ членътъ на сѣда Г. Ханджиевъ, а за врѣмененъ синдикъ адвоката Василь Здравевъ; 3) всички имоти на несъстоятелния да се запечататъ; 4) поканватъ се кредиторитъ да се явятъ на 17 мартъ 1907 год., въ залата на търговското отдѣление за избране постоянненъ синдикъ; 5) най-късно до 26 мартъ кредиторитъ да прѣдставятъ своитъ креанси на дѣловодителя съ доказателствата си; 6) свикватъ се кредиторитъ да се

явятъ на 14 априлѣ 1907 год., 3 частъ слѣдъ пладне, за освидѣтелствуване на креанситѣ имъ.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалване прѣд Софийския апелативенъ съдъ въ срокъ прѣдвиденъ въ чл. 661 отъ Търговския законъ.

Подписали: прѣдседателствующъ членъ Г. Ханджиевъ, членове Н. Рачевъ и Цв. Бобошевски и приподписалъ, подсекретаръ Г. Мариновъ.

Вѣрно съ първообраза,

II секретаръ на Софийския окръженъ съдъ:

1—(1714)—1

Г. Мариновъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 378. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредителното си заседание на 17 мартъ 1906 год., въ съставъ: подпрѣдседателъ Шиваровъ, членове Стойчевъ, Храновъ, (съдебенъ кандидатъ), при подсекретаря Д. Кръстановъ, и съ участието на замѣстникъ-прокурора Соколовъ (съдебенъ кандидатъ), слѣдъ като изслуша доложеното отъ подпрѣдседателя частно гражданско дѣло № 140/1906 год., опрѣдѣли: допуска усыновяването на Михалъ Колевъ отъ с. Вакарелъ, отъ Стоилъ Пешовъ и Мария Стоилова отъ сжщото село. — На първообразното подписаха: подпрѣдседателъ Ст. Шиваровъ, членове А. Стойчевъ и Г. Храновъ и приподписаха, подсекретаръ Д. Кръстановъ.

Вѣрно съ първообраза,

На Софийския окръженъ съдъ, прѣдседателъ:

Я. Ив. Поповъ.

1—(1768)—1

Секретаръ: К. Гавриловъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 232. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредителното си заседание на 10 февруарий 1907 год., въ съставъ: прѣдседателствующъ-членъ П. Поповъ, членове Г. Ханджиевъ, Я. Михайловъ (съдебенъ кандидатъ), при подсекретаря Д. Кръстановъ, и съ участието на замѣстникъ-прокурора Трояновъ, слѣдъ като изслуша доложеното отъ прѣдседателствующъ-членъ, частно гражданско дѣло № 52/907 г., опрѣдѣли: допуска усыновяването на Цв. Велковъ, отъ Мито Андреевъ и Иванка Митова отъ с. Доленъ-Лозенъ.

На първообразното подписаха: прѣдседателствующъ-членъ П. Поповъ, членове Г. Ханджиевъ и Я. С. Михайловъ и приподписаха, подсекретаръ Д. Кръстановъ.

Вѣрно съ първообраза,

На Софийския окръженъ съдъ, прѣдседателъ:

Я. Пв. Поповъ.

1—(1767)—1

Секретаръ: К. Гавриловъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5757. — Софийскиятъ окръженъ съдъ извѣстѣва, че съгласно опрѣдѣлението на сжщия съдъ подъ № 161, отъ 3 февруарий 1907 год., е допустнато да стане измѣнение въ търговската фирма: Аронъ Моше и С-ве, регистрирана въ дружествения регистъръ при сжщия съдъ подъ № 9/906 год., сѣдалището на която е въ гр. Самоковъ, а именно: вѣсто членътъ отъ сжщата фирма Ханимъ Кююмджиски, който се е оттеглилъ, влизатъ синоветъ му: Челеби (Елизеръ) Соломонъ, Монъ и Юсофъ Ханимъ Кююмджиски отъ гр. Самоковъ. — Сжщата фирма занаяпрѣдъ ще се управлява и подписва както отъ стария членъ Антонъ Моше, така и отъ новитѣ членове.

Тя ще се занимава съ продажба на мануфактурни стоки на дребно.

Прѣдседателъ: Я. Ив. Поповъ.

1—(1764)—1

Секретаръ: К. Гавриловъ.

Пловдивски окръженъ съдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 1248. — Пловдивскиятъ окръженъ съдъ въ разпоредителното си заседание на 1 септемврий 1906 год., въ съставъ: подпрѣдседателъ А. Мануиловъ, членове Ст. Игнатиевъ и К. Малеевъ, при подсекретаря Д. Х. Данковъ и при участието на замѣстникъ-прокурора К. Желѣзковъ, слуша доложеното отъ члена Игнатиевъ изпълнително дѣло № 72/906 год., внесено отъ сждебния приставъ при този съдъ на II участъкъ, за прѣгледжане и утвърждение станалата по него продажба на слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Самуилъ Исаковъ отъ гр. Пловдивъ, а именно: една къща, находяща се въ гр. Пловдивъ, махала „Изворна“ — махала „Мюселле“, № 33, на 1½ етажъ, отъ долу 2 стан една въ друга за живѣене и единъ килеръ, а горѣ единъ коридоръ, едно салонче и 2 стаи за живѣене, съ лице 9 метра и 50 см., дълбочина 6 метра и 50 см., въ двора паянтова пристройка, състояща отъ единъ пералникъ, заходъ и килеръ, съ лице 9 метра и 60 см., дълбочина 2 метра и 70 см., покрита съ тенекия, съ дворно мѣсто 47 кв. метра и 4 см., възложенъ окончателно отъ казания сждебенъ приставъ, съ протоколъ отъ 8 августъ 1906 год., върху купувача Рубенъ Венароя отъ гр. Пловдивъ, за 2250 л. — И възъ основание чл. 1027 отъ Гражданското сждопроизводство, опрѣдѣли: утвърждава продажбата на въпросното недвижимо имущество съ прѣдвиденитѣ по-горѣ съсѣди; тѣй сжщо се признаватъ и станалитѣ разноси по нея размѣръ на 46 л.

Изпълнителното дѣло подъ № 72/906 год., по описа на пристава, да се повърне обратно заедно съ прѣписъ отъ настоящето опрѣдѣление; тѣй сжщо да се изпрати на надлежния нотариусъ прѣписъ отъ това опрѣдѣление, за издаване владѣлчески актъ на купувача срещу установеното отъ закона за това мито, слѣдъ като всички въ законна сила.

Настоящото опрѣдѣление, по отношение на длъжника Самуилъ Исаковъ, подлежи на обжалване прѣдъ Пловдивския апелативенъ съдъ, въ 2-недѣленъ срокъ, считанъ отъ деня на еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“. — На първообразното подписаха: подпрѣдседателъ А. Мануиловъ, членове Сп. Игнатиевъ и К. Малеевъ.

Вѣрно извлечено, прѣдседателъ: Д. Ангеловъ.

1—(1602)—1

Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4458. — Пловдивскиятъ окръженъ съдъ извѣстѣва, че Рудолфъ Августъ Фрикъ и Фридрихъ Сулцеръ отъ гр. Пловдивъ, съставляващи търговската фирма „Фрикъ и Сулцеръ“, регистрирана въ търговския дружественъ регистъръ на сжщия съдъ, подъ № 171, занимающа се съ фабрикуване и търгуване съ бира, съ пълномощно отъ 26 януарий т. г., сж упълномощили Ото Шеферъ и Хансъ Фрикъ да управляватъ фабриката имъ (бирария Каменица) и всичкитѣ дѣла по нея, съ право да сключватъ и извършватъ отъ тѣхно име всѣкакви законни сдѣлки да подписватъ всѣкакви книжа.

Гр. Пловдивъ, 6 мартъ 1907 год.

Прѣдседателъ: Д. Ангеловъ.

1—(1671)—1

Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4455. — Пловдивският окръжен съдъ, съгласно опрѣдѣлението си подъ № 263, отъ 9 февруарий 1907 год., извѣстява, че директорътъ А. Щериталъ на Пловдивския клонъ на търговската банка въ гр. София, фирмата на който клонъ е регистрирана въ търговския дружественъ регистъръ на този съдъ, подъ № 261, отъ 12/25 септември 1906 год. год., прѣстава да подписва за горния клонъ, понеже минава на друга служба, а вмѣсто него за директоръ на клона е назначенъ прокуриста при централата, Евгени Кремзнеръ, съ право да подписва за Пловдивския клонъ, съвмѣстно съ прокуриста при сѣщия — Франсоа Скели и другитѣ лица, означени въ Банковия уставъ. — Гр. Пловдивъ, 6 мартъ 1906 год.

Прѣдседателъ: Д. Ангеловъ.
1—(1672)—1 Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4454. — Пловдивският окръженъ съдъ, съгласно опрѣдѣлението си подъ № 133, отъ 20 януарий 1907 год., извѣстява, че въ регистрираната въ търговския дружественъ регистъръ на сѣщия съдъ, подъ № 14, търговска фирма „Ставри Стаматовъ и С-ие“, съ главно заведение гр. Пловдивъ, съставена между Ставри Стаматовъ, Петъръ Трендафиловъ и Тодоръ Трендафиловъ, живущи въ градъ Пловдивъ, занимающа се съ търгуване на тютюнъ (тютюноработница „Желѣзница“), вслѣдствие смъртта на съдружника Ставри Стаматовъ става слѣдующето измѣнение: вмѣсто починалиятъ Ставри Стаматовъ влиза малолѣтната му дъщеря Василики Стаматова като съдружница, а сѣщо и съпругата му Анна С. Стаматова съ извѣстна частъ. Фирмата ще се управлява и подписва само отъ Тодоръ Трендафиловъ и Петъръ Трендафиловъ по отдѣлно, при еднакви права и за смѣтка на малолѣтната Василики С. Стаматова.

Гр. Пловдивъ, 6 мартъ 1907 год.
Прѣдседателъ: Д. Ангеловъ.
1—(1673)—1 Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4456. — Пловдивският окръженъ съдъ, съгласно опрѣдѣлението си подъ № 147, отъ 27 януарий 1907 год., извѣстява, че търговската фирма „Братя х. Г. Кинови“, съ главно заведение въ гр. Станимака, съставена между братя х. Андонъ, х. Димитъръ, х. Сотиръ и Вангелъ х. Г. Кинови отъ гр. Станимака, занимающа се съ търгуване на едро и дребно съ добитъкъ, вино, ракия пашкули и грозде, регистрирана въ търговския дружественъ регистъръ при сѣда, подъ № 236, излиза съдружникътъ Вангелъ х. Г. Киновъ, а цѣлиятъ активъ и пасивъ на дружеството остава върху останалитѣ съдружници, които и за въ бъдаще ще продължаватъ сѣщата търговия подъ сѣщата фирма, при еднакви права и задължения.

Гр. Пловдивъ, 6 мартъ 1907 год.
Прѣдседателъ: Д. Ангеловъ.
1—(1703)—1 Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

Регистрирани фирми.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1713. — Русенският окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 306, отъ 5 февруарий 1907 год., въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 733, е регистрирана търговската фирма **Георги Мартиновъ**, главно заведение на която се намира въ гр. Русе, — Притежателъ на тази фирма е **Георги Мартиновъ** отъ гр. Русе.

Прѣметътъ на прѣдприятието е търговия съ мѣдни (бакърени) и други стоки.

Гр. Русе, 16 февруарий 1907 год.
Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.
1—(1343)—1 Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1714. — Русенският окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 197, отъ 24 януарий 1907 год., въ търговския дружественъ регистъръ на този съдъ подъ № 326, е регистрирана търговската фирма **Еминъ Ибрямовъ С-ие Али Диздаровичъ**, главно заведение на която се намира въ гр. Русе. — Тази фирма е съставена на 1 януарий 1904 год., между Еминъ Ибрямовъ и Али Диздаровичъ, живущи въ гр. Русе и ще се управлява, прѣдставлява и подписва и отъ двамата по отдѣлно при еднакви и солидарни права и задължения. — Прѣметътъ на прѣдприятието е търговия съ колониялни стоки.

Гр. Русе, 16 февруарий 1907 год.
Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.
1—(1344)—1 Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1702. — Русенският окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 200, отъ 24 януарий 1907 год., въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 730, е регистрирана търговската фирма **Мойсей С. Авталионъ**, главно заведение на която се намира въ гр. Русе. — Притежателъ на тази фирма е **Мойсей С. Авталионъ**, живущъ въ гр. Русе.

Прѣметътъ на прѣдприятието е търговия съ колониялни стоки. — Гр. Русе, 16 февруарий 1907 год.
Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.
1—(1345)—1 Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1703. — Русенският окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 221, отъ 29 януарий 1907 год., въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 731, е регистрирана търговската фирма **Израилъ В. Арой**, главно заведение на която се намира въ градъ Русе. — Притежателъ на тази фирма е **Израилъ В. Арой**, живущъ въ гр. Русе.

Прѣметътъ на прѣдприятието е търговия съ житарство.
Гр. Русе, 16 февруарий 1907 год.
Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.
1—(1346)—1 Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1704. — Русенският окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 143, отъ 19 януарий 1907 год., въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 727, е регистрирана търговската фирма **Гарабетъ С. Напазианъ**, главно заведение на която се намира въ гр. Русе. — Притежателъ на тази фирма е **Гарабетъ С. Напазианъ** отъ гр. Русе.

Прѣметътъ на прѣдприятието е търговия съ златни прѣдмети и изработване на такива.
Гр. Русе, 16 февруарий 1907 год.
Подпрѣдседателъ: В. Молловъ.
1—(1347)—1 Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ. — Софийският окръжен съдъ извѣства, че съгласно опрѣдѣлението си отъ 3 мартъ 1907 год., № 344, въ търговския дружественъ регистъръ на сѣщия съдъ подъ № 21/907 год., е зарегистрирана търговската фирма **Б. х. Панайотовъ**, главното заведение на която се намира въ гр. София. — Фирмата е съставена на 16 февруарий 1907 год., между събирателнитѣ съдружници: Панайотъ х. Панайотовъ и Савва Г. Драндаровъ, която ще се управлява и подписва отъ С. Г. Драндаровъ, само колкото се отнася до продажбата, а по задълженията, както и по доставката на стоки и други, ще се подписва отъ П. х. Панайотовъ, който единствено е отговоренъ за всичко. — Прѣдметътъ на търговията е продажба на разни книги и книжарски стоки на едро и дребно.

Гр. София, мартъ 1907 год.

Прѣдседателъ: Я. Ив. Поповъ.

1—(1798)—1

Секретаръ: К. Гавриловъ.

№ 3. — Търновският окръженъ съдъ извѣства, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия съдъ подъ № 344, отъ 24 февруарий т. г., въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 3, е регистрирана търговската фирма **Юрданъ Атанасовъ Булановъ**, главното заведение на която се намира въ гр. Горна-Орѣховица. — Притежателъ и управителъ на тази фирма е Юрданъ Ат. Булановъ отъ градъ Горна-Орѣховица. — Прѣдметътъ на прѣдприятието е търговия съ мѣстни спиртни питиета на едро и дребно.

Гр. Търново, 1 мартъ 1907 год.

Прѣдседателъ: Н. Чехларовъ.

1—(1632)—1

Секретаръ: Е. Д. Кушевъ.

Куртбунарски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 2268.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Мустафа Фучиджи Мехмедовъ отъ село Софупларъ, Шуменска околия, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 год., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище—въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 25 февруарий 1905 год., подъ № 514. — Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1688) 3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2269.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Ибраимъ х. Исмаиловъ отъ с. Сайдъ-Али-Факъ, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 год., въ 9 часътъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 9 декемврий 1905 год., подъ № 2337. — Въ случай че не се яви, ще се постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1689)—3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2270.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Али Реджебовъ отъ село Сайдъ-Али-Факъ, Куртбунарска околия, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 г., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му

жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 9 декемврий 1905 год., подъ № 2348. — Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1690)—3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2271.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Али Реджебовъ отъ село Сайдъ-Али-Факъ, Куртбунарска околия, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 год., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 29 декемврий 1905 год., подъ № 2418.

Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1691)—3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2272.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Мустафа х. Рафиевъ отъ с. Сайдъ-Али-Факъ, Куртбунарска околия, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 г., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 9 декемврий 1905 год. подъ № 2347.

Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1692) 3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2273.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Халилъ Якубовъ отъ село Шарвий, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 год., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Добришкия лѣсничей отъ 28 декемврий 1905 год. подъ № 459. — Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1693)—3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

ПРИЗОВКА № 2274.—Куртбунарският мирови сѣдия призовава Ехлиманъ х. Хасановъ отъ с. Бенъ-Тепе, Куртбунарска околия, а сега живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 30 мартъ 1907 год., въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, въ Куртбунарското мирово сѣдилище — въ Куртбунаръ, за разглеждане въззивната му жалба, подадена противъ постановлението на Куртбунарския околийски началникъ отъ 29 априлъ 1902 год., подъ № 302. — Въ случай че не се яви, ще постѣпи съгласно чл. 121 отъ Углавното мирово сѣдопроизводство.

2—(1694)—3

Мирови сѣдия: Г. Д. Ганевъ.

Аккадънларски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 613.—Аккадънларски мирови сѣдия призовава Мурадъ Алиевъ бивши жителъ на село Суванлъкъ-ени-махле, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдилището на 24 мартъ т. год., 9 часътъ сутринта, за отговоръ по искътъ на държавното скрочище, за 125 л., произходящи отъ воененъ откупъ за Хасанъ Османовъ, отъ село Суванлъкъ-ени-махле.

Въ случай на неявка, ще се постъпи съгласно чл. 121 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

С. Аккадѣларъ, 1 мартъ 1907 год.

3—(1686)—3 Мирови сѣдия: Д. Касабовъ.

ПРИЗОВКА № 685. — Аккадѣларски мирови сѣдия призовава Сабрие Исаова, наслѣдница на покойния Иса Юмеровъ, бивша жителка на село Догруларъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдилището на 24 мартъ 1907 год., 9 часѣтъ сутринѣта, за отговоръ по искътъ прѣдявенъ отъ държавното сѣкровище, противъ Иса Юмеровъ, за 375 л., произходящи отъ воененъ откупъ за Еюбъ Ахмедовъ Омурджалъ, отъ село Догруларъ.

Въ случай на неявка, ще се постъпи съгласно чл. 121 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

С. Аккадѣларъ, 2 мартъ 1907 год.

3—(1687)—3 Мирови сѣдия: Д. Касабовъ.

Сливенски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 939. — Сливенскиятъ градски мирови сѣдия поканва Атанасъ Атавасовъ гърка отъ с. Козлуджа, Каваклийска околия, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви при него въ сѣда, лично, или чрѣзъ повѣренникъ на 13 априлъ 1907 год., въ 8 часѣтъ прѣди пладне, за отговоръ по иска прѣдявенъ отъ Андонъ П. Кавлаковъ отъ гр. Сливенъ, противъ него като длъжникъ и Петъръ Г. Джоговъ и наслѣдниците на Нейчо Еневъ отъ гр. Сливенъ, като поръчителъ, за 112 л. произходящи по записъ съ дата 2 ноември 1897 год., съ срокъ 251 день на сума 100 л. — Въ случай на неявка, ще се постъпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Сливенъ, 6 мартъ 1907 год.

3—(1721)—3 Мирови сѣдия: Н. Загоровъ.

Русенски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 814. — I Русенски мирови сѣдия призовава Султана П. Златева бивша жителка на София, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, наслѣдница на покойната Атина П. Златева, да се яви прѣдъ него въ сѣдебната му камара, на 10 май 1907 г., въ 8 часѣтъ прѣди обѣдъ, за да отговори на иска прѣдявенъ противъ нея и други, отъ кредитното дружество „Гирдапъ“ въ гр. Русе, за 430 л. зл. по записъ на заповѣдъ. — Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа задочно. — Русе, 5 мартъ 1907 год.

3—(1720)—3 Мирови сѣдия: П. В. Даневъ.

Софийски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1044. — III Софийски мирови сѣдия призовава Петко Бобевъ отъ гр. Плѣвенъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ повѣренникъ, въ сѣдебната му зала на 22 мартъ 1907 год., 9 часѣтъ прѣди обѣдъ, за отговаря на прѣдявения противъ него и Иванъ Николовъ отъ София искъ, отъ Илия Лейбовичъ отъ София за 327 л., по условие за доставка на сузаръ.

Въ случай на неявка, сѣдѣтъ ще постъпи съгласно членове 121, 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Гр. София, 6 мартъ 1907 год.

III Софийски градски мирови сѣдия:

3—(1649)—3 П. Д. Геновъ.

ПРИЗОВКА № 1043. — III Софийски градски мирови сѣдия призовава Сабитай А. Меламедъ, бивши жителъ на гр. Фердинандъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви на 22 мартъ 1907 год., въ 9 часѣтъ прѣди обѣдъ, въ камарата му лично, или чрѣзъ свой повѣренникъ, за да отговаря на прѣдявения противъ него искъ отъ Рахамимъ Б. Исакъ за 1000 л. ср.; а за подкрѣпление на иска е прѣдставено удостовѣрение № 4108, отъ 5 септември 1902 год., издадено отъ дѣловодителя по не-сѣдѣтелността на Сабитай А. Меламедъ.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постъпи съгласно членове 121, 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

3—(1650)—3 Мирови сѣдия: П. Д. Геновъ.

ПРИЗОВКА № 1154. — III Софийски градски мирови сѣдия призовава Атанасъ Занисю, бивши жителъ Софийски, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Княжество България, да се яви лично, или чрѣзъ повѣренникъ, въ сѣдебната му зала на 22 мартъ т. год., въ 9 часѣтъ прѣди обѣдъ, за да отговаря на прѣдявения противъ него искъ отъ Михаилъ Николовъ жителъ Софийски, за 600 л., лихви и разноси и на прѣдложената му рѣшителна клетва въ смисълъ: че не сж си прѣгледали на 20 май 1904 год., смѣтките и че не се е задължилъ да му изплати сумата — на 20 юний 1904 год.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постъпи съгласно членове 121, 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Гр. София, 8 мартъ 1907 год.

III Софийски градски мирови сѣдия:

3—(1740)—3 П. Д. Геновъ.

Балбунарски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 976 — Балбунарскиятъ мирови сѣдия призовава Сали Ахмедовъ, бивши жителъ на с. Балбунаръ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ законенъ повѣренникъ, въ камарата му на 4 априлъ 1907 год. въ 9 часѣтъ прѣди обѣдъ, за да отговаря на прѣдявения противъ него искъ отъ Димитъръ Н. Дюлгеровъ отъ с. Балбунаръ, за 324 л. 15 ст. по банково удостовѣрение № 5147. — Въ случай на неявяване, ще постъпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство. — Балбунаръ, 5 мартъ 1907.

3—(1719)—3 Мирови сѣдия: К. П. Диковъ.

Вѣленски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 315. — Вѣленскиятъ мирови сѣдия поканва Мустафа Бозовъ Мехмедовъ отъ с. Дѣв-Могилъ, а сега въ Турция, неизвѣстно въ кой градъ, да се яви при него въ сѣда лично, или чрѣзъ повѣренникъ, на 2 априлъ 1907 г. въ 9 часѣтъ прѣди пладне, за да отговори по иска, прѣдявенъ противъ него отъ Русенския окръженъ управител прѣдставителъ на хазната, за 250 л. — За доказателство на иска се прѣдставлява поръчителство.

Въ случай на неявка, дѣлото ще се разгледа съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство задочно. — Гр. Вѣла, 6 мартъ 1907 год.

3—(1666)—3 Мирови сѣдия: Ст. Ивановъ.

Пловдивски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1052. — I Пловдивски мирови сѣдия призовава бившиятъ Пловдивски жителъ Григоръ Ангеловъ

Туторевъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ законенъ повѣреникъ, въ камарата му на 25 априль 1907 год., въ 9 часѣтъ сутринѣта, за да отговаря на прѣдьявения срещу него искъ отъ Климентъ Д. Точковъ отъ гр. Пловдивъ, за 900 л. златни по условно.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Мирови сѣдия: С. С. Кръстевъ.

1—(1667)—3

Секретарь: Ст. Матеевъ.

ПРИЗОВКА № 1053. — I Пловдивски мирови сѣдия призовава бившия Пловдивски жителъ Климентъ Григоровъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ законенъ повѣреникъ, въ камара му на 25 априль 1907 год. въ 9 часѣтъ сутринѣта, за да отговаря на прѣдьявения срещу него искъ отъ Климентъ Д. Точковъ отъ гр. Пловдивъ, за 400 л. златни по условно.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Мирови сѣдия: С. С. Кръстевъ.

1—(1668)—3

Секретарь: Ст. Матеевъ.

ПРИЗОВКА № 1051. — I Пловдивски мирови сѣдия призовава бившия Пловдивски жителъ Климентъ Григоровъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ законенъ повѣреникъ, въ камара му на 25 априль 1907 год. въ 9 часѣтъ сутринѣта, за да отговаря на прѣдьявения срещу него искъ отъ Климентъ Д. Точковъ отъ гр. Пловдивъ, за 800 л. златни по записъ.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Мирови сѣдия: С. С. Кръстевъ.

1—(1669)—3

Секретарь: Ст. Матеевъ.

ПРИЗОВКА № 1054. — I Пловдивски мирови сѣдия призовава бившия Пловдивски жителъ Климентъ Григоровъ Туторевъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ законенъ повѣреникъ, въ камарата му на 25 априль 1907 год., въ 9 часѣтъ сутринѣта, за да отговаря на прѣдьявения срещу него искъ отъ Климентъ Д. Точковъ отъ гр. Пловдивъ, за 600 л. златни по записъ.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѣдопроизводство.

Мирови сѣдия: С. С. Кръстевъ.

1—(1670)—3

Секретарь: Ст. Матеевъ.

Месемврийски мирови сѣдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ. № 268. — Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Князь Български.

На 23 ноемврий 1906 год., Месемврийскиятъ мирови сѣдия, разгледа гражданското дѣло № 509, по описа за 1906 год., заведено по иска на Д. Г. Шишманидисъ и С-ве отъ гр. Месемврия, срещу Димитъръ и Чамо Христо Кючукуди отъ с. Чимось, Ахилоска околия, за 234 л. златни по записъ. — Въ заседанието се яви само исцеца Д. Г. Шишманидисъ, а отгѣтниците Димитъръ и Чамо Хр. Кючукуди, ако и да сж били редовно призвани, не се явиха за отговоръ, нито лично, нито чрѣзъ законно упълномощенъ повѣреникъ. — Мировиятъ сѣдия, по искането на исцеца, като разгледа дѣлото задочно, взе прѣдъ видъ и на основание чл. чл. 58, 107, 110, 121, 122 и 128 отъ Гражданското сѣдопроизводство, чл. 573 отъ Закона

за задълженията и договоритѣ, задочно рѣши: само Чамо Христова Кючукуди отъ с. Чимось, да заплати на Д. Г. Шишманидисъ и С-ве отъ гр. Месемврия, 85 л. 80 ст. златни, остатъкъ по записъ, лихвата имъ по 10% годишно, отъ 30 октомврий 1906 год., до изплащането, както и 10 л. за сѣдебни и други разноси. — Рѣшението е неокончателно подлежи на обжалване по въззивенъ редъ, прѣдъ Бургазкия окръженъ сѣдъ, въ двѣнадѣленъ срокъ, считанъ отъ днесъ за исцеца, а за отгѣтната страна отъ съобщението ѝ. — Гр. Месемврия, 23 ноемврий 1906 год.

Вѣрно, мирови сѣдия: Н. Т. Вѣкларовъ.

1—(1640)—1

Секретарь: П. Хр. Долдуровъ.

Фердинандски мирови сѣдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ. № 1501. — Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Князь Български.

На 30 декемврий 1906 год., Фердинандскиятъ мирови сѣдия, като разгледа гражданското дѣло № 1239 отъ 1906 год., по иска на Яни Николовъ отъ с. Винище, срещу Георги Хаджиоглу, отъ сѣщото село, а сега съ неизвестно мѣстожителство, за 242 л. — На основание членове 58, 59, 89, 107, 121 и 128 отъ Гражданското сѣдопроизводство, рѣши задочно: осжжда отгѣтникътъ Георги Хаджиоглу, съ неизвестно мѣстожителство, да брои на исцеца Яни Николовъ 242 л., които му дължи и 3450 л., за сѣдебни и по водене на дѣлото разноси.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на апелъ, прѣдъ Ломското отдѣление при Видинския окръженъ сѣдъ, въ двѣнадѣленъ срокъ отъ деня на публикацията му въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отгѣтника, а отъ днесъ за исцеца.

Подписалъ, мирови сѣдия: Г. Ц. Лазаровски.

Вѣрно, мирови сѣдия: Г. Ц. Лазаровски.

1—(1716)—1

Секретарь: Л. Ивановъ.

Вратчански мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1183. — Вратчанскиятъ градски мирови сѣдия призовава Хараламби Луковъ запасенъ капитанъ, родомъ отъ Сливенъ, живущъ въ столица София, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично, или чрѣзъ повѣреникъ, въ камарата му, на 30 априль 1907 год., въ 9 часѣтъ сутринѣта, за да отговаря по прѣдьявения срещу му искъ отъ свещеникъ Василий Ивановъ отъ гр. Вратца, за 190 л. отъ наемъ на кѣща. — Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно чл. 121 отъ Гражданското сѣдопроизводство — Гр. Вратца, 6 мартъ 1907 год.

1—(1805)—1

Мирови сѣдия: М. Панайотовъ

Борисовградски мирови сѣдия.

РѢШЕНИЕ № 861. — Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Князь Български.

На 28 ноемврий 1906 год., Борисовградскиятъ мирови сѣдия, разгледа гражданското дѣло № 79, по описа за 1906 год. по иска на Апостолъ Матакчиевъ отъ Борисовградъ, противъ Иванъ Н. Топаловъ и поржителя му Георги Т. Николовъ отъ с. Караджиларъ, за 455 л. 60 ст. по контрактъ. Отъ странитѣ присѣтствуваха: истцовиятъ повѣреникъ Бошковъ и отгѣтника поржителя Г. Т. Николовъ, а отгѣтника Ив. Н. Топаловъ не се яви. Водимъ отъ горнитѣ съображения и на основание чл. чл. 58, 80, 84, 107, 110, 117, 121, 128 и 653 отъ Гражданското сѣдопроизводство и чл. 122, 635 и 647 отъ Закона за задъл-

женията и договоритѣ, рѣши: осажда Ив. Н. Топаловъ отъ с. Караджиларъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, и поржчителя му Георги Т. Николовъ отъ сѣщото село, да заплатятъ на Апостолъ Матакиевъ отъ гр. Борисовградъ, 455 л. 60 ст., произходящи отъ доставка на кюмюръ и не устояка по контрактъ, лихвата 10% годишно отъ 18 януарий 1906 год. до изплащането имъ, и 33 л. 5 ст. за сѣдебни и по водене на дѣлото разноски, както и тѣя които ще послѣдватъ по публикацията на настоящето.

Рѣшеннето е неокончателно и подлежи на обжалване прѣдъ Хасковския окръженъ сѣдъ, по въззивенъ редъ въ 2-недѣленъ срокъ, отъ днесъ за исцѣпа и отвѣтника Г. Т. Николовъ, а за отвѣтника Ив. Н. Топаловъ отъ деня на публикуването на настоящето.

1—(1806)—1

Мирови сѣдия: К. Маринчевъ.

Свищовски мирови сѣдия.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 249. — Свищовскиятъ околийски мирови сѣдия, днесъ на 1 ноемврий 1905 год., въ частното си заседание взе на разглеждане отношението на сѣдебния приставъ при Свищовското отдѣление, Търновския окръженъ сѣдъ, на I участъкъ, отъ 20 октомврий 1905 г., подъ № 5862, регистрирано подъ вх № 1465, съ което на основание чл. 1026 отъ Гражданското сѣдопроизводство, изпраща изпълнителното си дѣло подъ № 151/903 год., за прѣглеждане и утвърждение станалата по него продажба, на слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно: 1) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 9 дек., въ мѣстността „Край Пѣтъ“, при Мак. А. Цехливановъ, Колю Ботевъ; 2) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 11 дек. 2 ара, въ мѣстността „Задъ-Бърдо“, при Генко Петковъ и Трифонъ Минковъ; 3) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 7 дек., въ мѣстността „При-Гиреня“, при Асанъ Чаушъ, братя Върбанови; 4) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 10 дек., въ мѣстността „Ташъ-Баиръ“, при Ахмедъ Луковъ, Илия Тотовъ; 5) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 14 дек., въ мѣстността „Лалата“, при братя Върбанови, Петко Василевъ; 6) $\frac{1}{2}$ часть отъ ливада 1 дек 1 аръ, въ мѣстността „Прѣзъ-Крушата“, при братя Върбанови, Стойко Панковъ; 7) $\frac{1}{2}$ часть отъ ливада 1 дек. 2 ара, въ мѣстността „Коталента“, при Игнатъ Николовъ, Али Исуповъ; 8) $\frac{1}{2}$ часть отъ нива 7 дек., въ мѣстността „Геряня“, при Макавей Георгиевъ, Стоянъ Панайотовъ, принадлежащи на Иванъ Л. Терзиевъ отъ с. Новъ-Градъ. — Мировиятъ сѣдия, като взе прѣдъ видъ: 1) че отъ цѣлото производство на изпълнителното дѣло се вижда, че по продажбата на въпросното имущество сѣ опасени всички законни прѣдписания и формалности, и 2) че отъ протокола на това дѣло отъ 1 октомврий 1905 год., се вижда, че сѣдебниятъ приставъ окончателно възложилъ въпроснитѣ имущества I късь за 17 л.; II — за 22 л.; III — за 16 л.; IV — за 22 л.; V — за 32 л.; VI — за 4 л.; VII — 4 л.; VIII — за 16 л. върху Българската Земледѣлческа Банка, Свищовски клонъ, като най-послѣденъ надавачъ. — Възъ основание чл. 1027 отъ Гражданското сѣдопроизводство, опрѣдѣли: утвърдява продажбата на въпроснитѣ недвижими имущества, съ прѣдвиденитѣ по-горѣ сѣсѣди; тѣй сѣщо се признаватъ и станалитѣ разноски по нея, въ размѣръ на 51 л. 86 ст.

Исполнителното дѣло подъ № 151/903, по описа на пристава, да се повърне обратно, заедно съ прѣписъ отъ настоящето опрѣдѣлене; тѣй сѣщо да се изпрати и на нотариуса, при Свищовския окръженъ сѣдъ, издаване владѣлчески актове на купувача, срещу установеното отъ

закона за това мито. — Настоящото опрѣдѣление е не окончателно, съ право на обжалване отъ недозволната страна прѣдъ Свищовското отдѣление на Търновския окръженъ сѣдъ, въ 7-дневенъ срокъ, съгласно чл. 133 отъ Гражданското сѣдопроизводство. — Подписалъ, мирови сѣдия П. Антоновъ. — Гр. Свищовъ, 20 януарий 1906 год.

Вѣрно, околийски мирови сѣдия: П. Антоновъ.
1—(1804)—1 Секретаръ: Ст. Христовъ.

Кулско-Бѣлоградчишки бирникъ при Видинското окръжно финансово управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 144. — Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31 день отъ двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ първия присѣтственъ день, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Бѣлоградчикъ, слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Видинъ Живковъ отъ с. Долни-Ломъ, а сега въ неизвѣстность, за погашение дългътъ му къмъ хазната на сума 224 л. 94 ст., по изпътнителни листове подъ № 5489, 4578/1903 г. 1831/904 г., издадени отъ Видинския, Русенския окръжни сѣдилища и Бѣлоградчишкия мирови сѣдия, а именно: 1) нива отъ 2 дек., въ района на с. Долни-Ломъ, въ мѣстността „Даловица“, до сѣсѣди: селска мера, Марко Пешовъ, Василъ Ивановъ, оцѣн. за 6 л.; 2) нива отъ 3 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Широки-Пѣтъ“, до сѣсѣди: Иванъ Еленковъ, Тодоръ Николовъ и селски пѣтъ, оцѣн. за 12 л.; 3) нива отъ 2 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Тънки-Хрътъ“, до сѣсѣди: Еленко Ивановъ, Марко Пешовъ, Младенъ Младеновъ, оцѣн. за 9 л.; 4) нива 3 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Крадни-Рѣтъ“, до сѣсѣди: Тодоръ Ж. Продановъ, Иванъ Димитровъ и Марко Георгиевъ, оцѣн. за 9 л.; 5) лозе отъ 1 дек. и 2 ара, въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Падина“, до сѣсѣди: Селски-Пѣтъ, Тодоръ Найденовъ, Петко Марковъ, Ив. Марковъ, оцѣн. за 30 л.; 6) градина отъ 1 дек., въ с. Долни-Ломъ, до сѣсѣди: отъ двѣ страни пѣтъ, Илия Михайловъ, Мита Миленова, оцѣн. за 50 л.; 7) нива отъ 3 дек. и 3 ара, въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Рѣка“, до сѣсѣди: В. Велковъ, рѣка, А. Тодоровъ, Н. Апостоловъ, оцѣн. за 15 л.; 8) нива отъ 3 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Павлова-Ливада“, до сѣсѣди: Тодоръ Найденовъ, Ибраулъ Петковъ, Петъръ Велковъ, оцѣн. за 12 л.; 9) нива отъ 3 дек., въ сѣщия районъ, мѣстността „Лозето“, до сѣсѣди: пѣтъ, Ив. Г. Пейския, Марко Ивановъ и Тодоръ Найденовъ, оцѣн. за 15 л.; 10) ливада отъ 2 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Ломска-рѣка“, до сѣсѣди: отъ 2 страни рѣката, Ив. Цв. зетъ и М. Велковъ, оцѣн. за 10 л.; 11) ливада въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Ионска-Падина“, до сѣсѣди: Тома Тодоровъ, Цѣтко Бацовъ, Никола Апостоловъ и долъ, оцѣн. за 15 л.; 12) ливада отъ 2 дек., въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Киселика“, до сѣсѣди: Ив. Илиевъ, Миленовъ, пѣтъ, Иванъ Цирински, оцѣн. за 10 л. — Имотитѣ сѣ собствени на дължника и сѣ заложени. — Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ членове 1004—1028 отъ Гражданското сѣдопроизводство. — Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣжданото се яви пѣкой и нададе 5%, продаванта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ гзминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е нададалъ най-

голяма цѣна. — Желаящитѣ да купуватъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Бѣлоградчикъ, 22 февруарий 1907 год.

1 — (1458) — 2

Бирникъ: М. Стояновъ.

II Армутлийски финансовъ бирникъ при Добришкото околийско финансово управление.

ПРИЗОВКА № 141. — До Ахмедъ Османовъ, наследникъ на Османъ Еминевъ отъ с. Хасж-къселеръ, Добришка околия, сега съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание изпълнителния листъ № 4309/905 год., издаденъ отъ II Добришки мирови съдия, въ полза на хазната, противъ васъ за 488 л. 21 ст., за закъсѣли данъци, поканвамъ ви въ 3-недѣленъ срокъ отъ последното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да ми внесете горвата сума. Въ противенъ случай, слѣдъ изтичането на горния срокъ и още 10 дни, съгласно членове 979, 981, 1004 отъ Гражданското съдопроизводство, безъ да ви съобщавамъ за повататъшнитѣ си дѣйствия, ще пристѣпна къмъ описъ и продажба на слѣдующитѣ ви недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Хасж-къселеръ, а именно: 1) нива „Кору-Арнаскъ“, отъ 5 дек. 5 ара; 2) нива „Ерджи-Ери“, отъ 14 дек.; 3) нива „Сухата“, отъ 3 дек. — С. Армутлий, 25 февруарий 1907 г.

1 — (1779) — 2

Бирникъ: Ив. Славовъ.

I Русенски държавенъ бирникъ по изпълнителнитѣ дѣла.

ПРИЗОВКА ЗА ДЛЪЖНИКА № 410. — До г-на Зекире Хюсеновъ Чакъръ Алиевъ отъ с. Гложово, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство. — Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителния листъ подъ № 1085/1906 год., издадено отъ III Русенски околийски мирови съдия, вие сте осъдени да заплатите на хазната прѣвдвидената въ горѣпознатия листъ сума, състояща отъ 160 л. 99 ст., за държавни данъци. — Ако съ получаване настоящата призовка до двѣнедѣленъ срокъ, не се явите и внесете въ канцеларията ми горвата сума, то, на основание членове 979, 981, 985 и 1004 отъ Гражданското съдопроизводство, ще пристѣпна къмъ описъ на 28 мартъ т. г. и продажбата на слѣдующия ви имотъ: една къща въ с. Гложово, махала „Саръ“, съ дворно мѣсто 500 кв. метра, построена отъ дървенъ материалъ, отъ двѣ стаи, покрита съ керемиди. За послѣдующитѣ си дѣйствия вѣма да ви приканвамъ. — Гр. Русе, 8 мартъ 1907 год.

1 — (1780) 3

Бирникъ: Г. Ап. Арнаудовъ.

Сливенски държавенъ бирникъ по изпълнителнитѣ листове.

ОБЯВЛЕНИЕ № 142. — Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31 день отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Сливенъ, слѣдующиятъ недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Теню Н. Дмузчиевъ отъ г. Сливенъ, за погашение дългътъ му къмъ хазната, на сума 267 л. 34 ст., по изпълнителния листъ № 4705, издаденъ отъ Сливенския околийски мирови съдия, а именно: 2 докъна, заѣтпени единъ до други, подъ единъ покривъ, находящи се въ гр. Сливенъ, махала „Драгойчева“, подъ

№ № 52 и 53, построени отъ дърво и керпичъ и покрити съ керемиди, построени върху 30 кв. метра, съ граници: х. Иванъ Овчаровъ, Стефанъ Петковъ и улица, оцѣн. за 600 л.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ, а ще се продаде за изплащане закъсѣлитѣ му данъци.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ членове 1004—1028 отъ Гражданското съдопроизводство. — Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаванъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, частътъ до 5 слѣдъ пладне; подиръ изминуването на който срокъ, имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна. — Желаящитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Сливенъ, 2 мартъ 1907 год.

1 — (1573) — 2

Финансовъ бирникъ: К. Гладневъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 141. — Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31 день отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията си въ градъ Сливенъ, слѣдующиятъ недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Кондю Митевъ отъ с. Чаирлий, за погашение дългътъ му къмъ хазната, на сума 66 л. 16 ст., по изпълнителния листъ № 5591, издаденъ отъ Сливенския околийски мирови съдъ, а именно: нива въ землището на с. Чаирлий, мѣстността „Къра“, отъ 14 дек., съ граници: Гана Иванова, пѣтъ, Дошо Ивановъ и Нено Кондевъ, оцѣн. за 120 л. — Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ, а ще се продава за изплащане на закъсѣлитѣ му данъци.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ членове 1004—1028 отъ Гражданското съдопроизводство. — Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаванъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, частътъ до 5 слѣдъ пладне; подиръ изминуването на който срокъ, имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желаящитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Сливенъ, 2 мартъ 1907 год.

1 — (1574) — 2

Финансовъ бирникъ: К. Гладневъ.

II Тутракански бирникъ по изпълнителнитѣ дѣла на държавното отъкровище.

ЗАПОРНА ПРИЗОВКА № 120. — До г-на Николай Радуровъ отъ с. Кютюклий, Връшленска община, а сега въ Ромъния въ неизвѣстностъ. — Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителния листъ № 9507, на Русенския апелативенъ съдъ, вие сте осъдени да заплатите на хазната 502 л. 40 ст. Ако отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 2-недѣленъ срокъ не внесете горната сума, то на основание членове 979, 981, 985 и 1004 отъ Гражданското съдопроизводство, ще пристѣпна къмъ описъ, оцѣнка и продажба на къщата ви, находяща се въ с. Кютюклий, улица „Ени-Махле“, съ дворъ отъ 1 дек., между съседи: Добри Недевъ и Добри Паневъ, на която е наложенъ

запоръ, безъ да ви съобщавамъ по нататъкъ за дѣйствиата си до изпълнение на дѣлото.

Тутраканъ, 6 мартъ 1907 год.

1—(1899)—3

Бирникъ: Г. Божковъ.

ЗАПОРНА ПРИЗОВКА № 138. — До г-на Асанъ х. Мехмедовъ отъ гр. Тутраканъ, а сега въ неизвѣстность.

Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителния листъ подъ № 3458, на Тутраканския мирови съдия, вие сте осъдени да заплатите на хазната 142 л. 93 ст., за закѣсѣли данъци. Ако отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 2-недѣленъ срокъ не внесете горната сума, то на основание членове 979, 981, 985 и 1004 отъ Гражданското съдопроизводство, ще пристѣпия къмъ опись, оцѣнка и продажба на едноетажната ви къща, съ дворно мѣсто 500 кв. метра въ гр. Тутраканъ, улица „Русенска“, при съсъди: Мехмедъ х. Мехмедовъ, Ст. Димовъ и пѣтъ, на която е наложенъ заповоръ, безъ да ви съобщавамъ повторно за понататъшните си дѣйствиа до свършването на дѣлото.

Гр. Тутраканъ, 8 мартъ 1907 год.

1—(1781)—3

Бирникъ: Г. Божковъ.

ЗАПОРНА ПРИЗОВКА № 132. — До г-жа Гюлтерия Мурадъ Гаргаджикова изъ гр. Тутраканъ, а сега въ неизвѣстность. — Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителния листъ подъ № 5175, на Силистренския окръженъ съдъ, вий сте осъдени да заплатите на хазната 301 л. 40 ст. Ако отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до двѣнедѣленъ срокъ не внесете горната сума, то на основание членове 979, 981, 985 и 1004 отъ Гражданското съдопроизводство, ще пристѣпия къмъ опись, оцѣнка и продажба на къщата ви, находяща се въ гр. Тутраканъ, улица „Русенска“, състояща се отъ 2 стан, покрита съ керемиди, съ дворно мѣсто около 400 кв. метра, при съсъди: Денизлери Майрамъ, Апораманъ Алиевъ Джамбазъ, Тюлюновъ Мехмедъ и пѣтъ, на която е наложено заповоръ, безъ да ви съобщавамъ за понататъшните си дѣйствиа до свършване на дѣлото. — Тутраканъ, 7 мартъ 1907 год.

1—(1782)—3

Бирникъ: Г. Божковъ.

I Плъвенски бирникъ по изпълнителитѣ дѣла.

ПРИЗОВКА № 178. — До г-на Тодоръ Ив. Дочовъ Дръновски отъ гр. Плъвенъ, а сега въ неизвѣстность. — Съобщавамъ ви се, г-не, че съ изпълнителния листъ № 2613, отъ 27 априлъ 1906 год., на П Плъвенски мирови съдия, вие сте осъдени да заплатите сумата 246 л. 37 ст., за закѣсѣли данъци.

Покапните се въ 2-недѣленъ срокъ отъ 3-кратното публикуване настоящата ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно членъ 979 отъ Гражданското съдопроизводство, да внесете горната сума, иначе, ще извърша опись и продажба на собственния ви недвижителъ имотъ, а именно: едно дворно мѣсто въ гр. Плъвенъ, I кварталъ, отъ 1200 кв. метра, при съсъди: Илия Селановски, Тодоръ Тоновъ, Никола Ангеловъ и градска бара, безъ да бждете призовавани при тия ми дѣйствиа. — Гр. Плъвенъ, 7 мартъ 1907

1—(1700)—3

Бирникъ: В. Димитровъ.

Софийски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1316. — Извѣстявамъ на интересующитѣ се, че тъкмо 31 день слѣдъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ на публиченъ търгъ, слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Кула, Стоянъ и Иванъ Боневъ отъ село Мусачево, именно: 1) нива на „Мортозаница“, 23 дек. 4 ара, оцѣн. 1660 л.; 2) нива на „Чойна“, 10 дек., оцѣн. 500 л.

Тѣзи имоти се намиратъ въ землището на с. Мусачево и се продаватъ на основание изпълнителния листъ № 3435/1906 год., издаденъ въ полза на Исакъ Ю. Калманъ отъ гр. София. Имотътъ е подъ запрѣщение. Наддаването ще почне съ 10% по-долѣ отъ първоначалнитѣ оцѣнки. — Желющитѣ купувачи могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми въ с. Новоселци, гдѣто ще стане продажбата да прѣглеждатъ книгата и наддаватъ.

Новоселци, 27 февруарий 1907 год.

1—(1817)—2

Съд. приставъ: С. И. Поповъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2005. — На основание изпълнителния листъ подъ № 2846, издаденъ отъ Софийския окръженъ съдъ, на 5 февруарий 1907 год., въ полза на Стефчо Наумовъ отъ гр. София, срещу Фанка П. С. Наумова отъ гр. София, за искъ отъ 12.072 л., лихви и разноси и съгласно членове 1004—1028 отъ Гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, въ канцеларията ми ще трае публичната продажба на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имуществъ, свободни отъ залогъ и заповоръ, а именно: 1) едно празно мѣсто отъ 264 квадрат. метра 65 см., находяще се въ гр. София, „Дразъ махала“, при съсъди: Димитъръ Янковъ, Гоца Петровъ, Георги Янковъ и улица „Тетевенъ“, която отнема една частъ отъ мѣстото, оцѣн. по 2 л. 50 ст. кв. метъръ, за 594 л. 90 ст. 2) едно празно мѣсто, находяще се въ гр. София, „Дразъ-Махала“, отъ 1076 кв. метра 83 см., при съсъди: Ангелко Величковъ, Рахамий Фархи, Димитъръ Янковъ и улица „Тетевенъ“, оцѣн. отъ сѣщитѣ лица по 2-50 кв. метъръ 2421 л.; 3) едно празно мѣсто, находяще се въ гр. София, „Дразъ-Махала“, отъ 1214 квадрат. метра 31 кв. см., при съсъди: Димитъръ Янковъ, Гоца Петровъ, Рахамий Фархи и улица „Панагюрище“, оцѣн. по 2 л. 50 ст. кв. метъръ 2731 л. 50 ст. — Желющитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

13 мартъ 1907 год.

1—(1869)—2

Съд. приставъ: П. Мулитаровъ.

Плъвенски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1338. — Извѣстявамъ, че 31 день отъ деня на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, т. е. до 5 часътъ слѣдъ пладне, ще се продаватъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ, слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ гр. Плъвенъ, а именно: една къща II кварталъ, улица „Александрова“, № 375, съ дворъ около 1950 кв. метра, въ сѣщия дворъ и други постройки, 2 мутвака, казанка и хамбаръ, при съсъди: Ив. Печекаревъ, Симеонъ Хайдудовъ, Димитъръ Мажараковъ съ къща, улица и други, оцѣн. за 20.030 л. 70 ст. — Горнитѣ имоти принадле-

жатъ на покойния Цоню Брямичевъ отъ Плѣвентъ, не сж заложени, продаватъ се по опрѣдѣленіе на Плѣвентския окръженъ сждъ. — Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

Дѣло № 830/1906 год

Гр. Плѣвентъ, 25 януарий 1907 год.

1—(1500)—2

І сжд. приставъ: Г. Милчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1340. — Извѣствамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаватъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ, слѣдующитѣ недвижими имоти, находящитѣ се въ градъ Плѣвентъ, а именно: 1) 2 къщи въ гр. Плѣвентъ, V кварталъ, съ дворъ 483 кв. метра, подъ № 2199, при съсѣди: Найдентъ Воденчаровъ, Цвѣтанъ Петковъ Янчуга, Зочо Стачевъ и улица, оцѣн. за 1280 л.; 2) къща сега дюкянъ, на три части дюкяна подъ № 869, III кварталъ, съ дворъ 260 кв. метра, при съсѣди: Барко Тодоровъ, Петраки Влакйиски, пѣтъ и бара, оцѣн. за 2000 л.; 3) нива „Витската-Ялия“, 19 дек., при съсѣди: Ватю Ивановъ Иванъ Крещанката, оцѣн. за 342 л.; 4) нива сжщата мѣстность 10 дек. 7 ара, при съсѣди: отъ 3 страни слогове и пѣтъ, оцѣн. за 192 л. 60 ст.; 5) нива „Гривишката бара“, 7 дек. 9 ара, при съсѣди: Ат. Грамовъ, Никола Геневъ, оцѣн. за 142 л. 20 ст.; 6) нива „Въчвата“, 14 дек. 2 ара, при съсѣди: Сава Кьоръ Неновъ и табията, оцѣн. за 255 л. 60 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Нешо Мотовъ отъ гр. Плѣвентъ, не сж заложени, продаватъ се по взискането на братя Георги и Ив. Трифоновъ отъ гр. Плѣвентъ, за 1887 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5209, издаденъ отъ Плѣвентския окръженъ сждъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

Дѣло № 1230/1901 год. — Гр. Плѣвентъ, 1907 год.

1—(1501)—2

І сжд. приставъ: Г. Милчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1425. — Извѣствамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаватъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията ми въ Плѣвентъ, слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ гр. Плѣвентъ, а именно: къща II кварталъ, № 15, съ дворъ 256 кв. метра, срещу мавзолея „Царъ Освободителъ“, при съсѣди: Никола Кръстановъ, Янаки Кантарджиевъ, церковна къща и улица, оцѣн. за 12.000 л. — Горниятѣ имотъ принадлежи на братя Ст. Бояджиеви отъ гр. Плѣвентъ. Има и други запрѣщени и ипотекирана на банката „Напрѣдъкъ“, продава се по взискането на дружество „Вългария“ въ гр. Русе, за 12.043 л. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 4529, издаденъ отъ Русенския окръженъ сждъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книгата може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Плѣвентъ, 2 мартъ 1907 год.

1—(1621)—2

І сжд. приставъ: Милчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1539. — Извѣствамъ, че 31 день отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията си недвижимиятъ

имотъ на Велчо Ст. Тюрюлюмовъ отъ гара Червентъ-Брѣгъ, а именно: селище на гара Червентъ-Брѣгъ, 1 дек., съ построенъ яхъръ, оцѣн. за 1400. — Наддаването на горния имотъ ще почне отъ оцѣнката нагорѣ и ще се продава за иска на Ив. Златевъ, повѣренникъ отъ Луковитъ, състоящъ отъ 735 л. и други. — Желающитѣ да го купятъ, могатъ да се явяватъ на опрѣдѣленото мѣсто и срокъ и да наддаватъ.

Гр. Луковитъ, 1 мартъ 1907 год.

1—(1565)—2

Сжд. приставъ: П. Поповъ.

Бургазски сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1245. — Обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне и ще трае 31 день продажбата на: една воденица на рѣка Камчия до с. Варжкъ, съсѣди: рѣка Камчия и пѣтъ, оцѣн. 5330 л. — Горната недвижимостъ е собственостъ на Хюсеинъ Далиевъ отъ с. Борнжкъ и ще се продава за удовлетворение иска отъ 720 л., лихви и други разноси на Петъръ Ст. Петровъ отъ гр. Каваклий, по изпълнителния стъ подъ № 6522, издаденъ отъ Каваклийския мирови сждъ на 24 августъ 1906 год.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката нагорѣ.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ Айтосъ по правилата, указани въ членове 1004—1034 отъ Гражданското сждопроизводство.

Айтосъ, 7 октомврий 1906 год.

1—(1496)—2

Сжд. приставъ: Я. Мутафовъ.

ПРИЗОВКА № 570. — До Смарагда Д. Псефтоолу и Тодоря Г. Д. Пусули изъ гр. Анхиоло, сега въ неизвѣстность. — На основание изпълнителния листъ № 2290, издаденъ отъ Анхиолския мирови сждъ на 12 януарий 1899 г., въ полза на Анхиолската земледѣлческа банка срещу васъ, за 103 л. 60 ст., лихвитѣ имъ 10% годишно, отъ 5 декемврий 1898 год., до изплащането ѝ, 5 л. 40 ст. сждебни и по изпълнението разноси, съгласно чл. 979 отъ Гражданското сждопроизводство, поканвамъ ви въ 2 недѣленъ срокъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да внесете горната сума. Въ противенъ случай, слѣдъ горниятъ срокъ, безъ да ви съобщавамъ повторно за резултатитѣ, ще пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на недвижимитѣ ви имоти: една арса, 3 лозя въ Анхиолско землище, принадлежащи на първата, една арса, 5 лозя въ сжщото землище, принадлежащи на втората. — За вещь лице по оцѣняване имотитѣ ви назначихъ: Станчо Трунчевъ отъ Анхиоло.

Месемерия, 8 февруарий 1907 год.

1—(1614)—2

Сжд. приставъ: Д. Статевъ

ПРИЗОВКА № 481. — До Пире Мехмедъ Хюсеиновъ отъ с. Османъ-кьой, сега въ неизвѣстность мѣстожителство.

На основание изпълнителния листъ № 2488/1903 г., издаденъ отъ Анхиолския мирови сждия въ полза на Анхиолската земледѣлческа банка, срещу васъ и съгласно чл. 979 отъ Гражданското сждопроизводство, поканвамъ ви въ 2-недѣленъ срокъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да ми внесете дългъ си 70 л. главница, лихвитѣ и 8% годишно, отъ 25 августъ 1900 до изплащането, и 3 л. сждебни и по изпълнението разноси. Въ противенъ случай, слѣдъ изтичането на горния срокъ, ще пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на недвижимитѣ ви имоти: 4 къща

ниви, състоящи отъ 37 дек. 9 ара, находящи се въ землището на с. Османъ-къой, на които наложихъ заповоръ, безъ да ви се извѣстява втори пѣтъ за резултатитѣ.

За вещь лице по оцѣняване имотитѣ ви назначихъ Тодоръ Минчевъ отъ с. Емиръ-къой.

Месемврия, 3 февруарий 1907 год.

1-(1645)—2

Сжд. приставъ: Д. Статевъ.

ПРИЗОВКА № 478. — До наследниците на Юмеръ Хаджиевъ отъ с. Чавдарлъкъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство. — На основание изпълнителния листъ № 4958, издаденъ на 16 ноемврий 1902 год., отъ Анхиолския мирови сждъ, въ полза на Анхиолската земеделческа банка, съгласно чл. 979 отъ Гражданското сждопроизводство, поканвамъ ви въ 2-недѣленъ срокъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да ми внесете дългътъ 60 л. главница, лихвитѣ имъ 10% годишно отъ 20 октомврий 1900 год. до изплащането и 8 л. сждебни и по изпълненіето разности. Въ противенъ случай, слѣдъ изтичането на горния срокъ, ще пристѣпя къмъ описъ и продажба на недвижимитѣ ви имоти: мѣсто за къща, 9 къса ниви, състоящи отъ 66 дек., и 2 лозя отъ 1 дек., находящи се въ землището на с. Чавдарлъкъ, на които наложихъ заповоръ, безъ да ви се съобщава втори пѣтъ за резултатитѣ. — За вещь лице по оцѣняване горнитѣ ви имоти назначихъ Атанасъ Ивановъ отъ с. Батаджикъ. — Гр. Месемврия, 3 февруарий 1907 год.

1-(1646)—2

Сжд. приставъ: Д. Статевъ.

Силистренски сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 415. — За удовлетворение искътъ на Иозефъ М. Пинкасъ отъ гр. Видинъ, по изпълнителния листъ № 9653, отъ 23 ноемврий 1906 год. на Силистренския окръженъ сждъ, противъ Абтураманъ Джалиловъ отъ с. Чаиръ-махле, отъ публикуване настоящето двукратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ разстояние 31 день, съ правонадаване 5% въ 24 часа, ще продавамъ публично: 1) нива „Карла-Тарла“, 25 дек. 5 ара, до: пѣтъ. Сеидъ Ахмедовъ и чалия, оцѣн. 510 л.; 2) нива „Адж-Тарла“, 12 дек. 5 ара, до: отъ 2 страни пѣтъ, Сеидъ Ахмедовъ, оцѣн. 250 л.; 3) нива „Узунъ-Кору Алтъ“, 5 дек. 5 ара, до: отъ 2 страни чалия и Мъстѣкъ Мехмедовъ, оцѣн. 110 л.; 4) нива „Алмалж Кула“, 2 дек. 5 ара, до: отъ 4 страни чалия, оцѣн. 50 л.; 5) нива „Мезаръ-Янж“, 13 дек. 8 ара, до: пѣтъ, Тахиръ Реджебовъ, Али Мустафовъ, оцѣн. 276 л.; 6) нива „Пжиджклжкъ“, 11 декара 5 ара, до: Сали Реджебовъ, Али Мустафовъ Хасановъ, Черню Лазаровъ, оцѣн. 230 л.; 7) нива „Пжиджклжкъ“, 6 дек. 5 ара, до: Юнузъ Салиевъ, Муталибъ Юсеиновъ и чалия, оцѣн. 130 л.; 8) нива „Кара-Орманъ“, 17 декара, до: чалия, Османъ Гюевъ, А. Мехмедовъ, оцѣн. 340 лева; 9) нива „Шейтанъ-Кула“, 13 дек., до: Герчица Николовъ, Алишъ х. Халиловъ, оцѣн. 268 л.; 10) нива „Япраклж-Кула“, 8 дек., до: Селимъ Османовъ, Фатме х. Салиева, Муталибъ Юсиновъ, оцѣн. 160 л.; 11) нива отъ 1 дек., до: отъ 3 страни пѣтъ, и Рали Торлевъ, оцѣн. 20 лева.

Всички находящи се въ землището на с. Чаиръ-махле.

Желающитѣ да купятъ имотитѣ, могатъ се яви всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми, кадето имъ сж достъпни всички относящи се до продаванъ книжа

и да наддаватъ, като внасятъ $\frac{1}{10}$ часть отъ оцѣнката на имотитѣ. — С. Куртъ-бунаръ, 15 февруарий 1907 год.
1-(1222)—2 IV сжд. приставъ: Хр. Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 417. — За удовлетворение искътъ на Иозефъ М. Пинкасъ отъ гр. Видинъ, по изпълнителния листъ № 9652, отъ 23 ноемврий 1906 год., на Силистренския окръженъ сждъ, за 2000 лева и други, противъ Сали Халиловъ Бекировъ отъ с. Чаиръ-Махле, обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и въ продължение на 31 день съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично именно: 1) къща, дамъ въ с. Чаиръ-Махле, съ дворъ 1 дек. до: Исмаилъ Сюлюмановъ, отъ 3 страни пѣтъ, оцѣн. за 40 л.; 2) нива мѣстността „Мързѣкъ-Иолу“, 18 дек. 1 аръ, до: Исмаилъ Сюлюмановъ, Мъстѣкъ Мехмедовъ и Влаю Кралевъ, оцѣн. 362 л.; 3) нива „Дихили-Таши“, 7 дек. 6 ара, до: Исмаилъ Сюлюмановъ, Кеазимъ Мустафовъ и пѣтъ, оцѣн. 152 л.; 4) нива „Кеседжикъ-Мезаръ“, 8 дек. 4 ара, до: Халилъ Ахмедовъ, Вилалъ Ходжа и Мурадъ Халиловъ, оцѣн. 182 л.; 5) нива „Ада-Баши“, 4 дек. 8 ара, до: Фатме х. Салиева, Мустафа Хасановъ и гора, оцѣн. 96 л.; 6) нива „Веджене-Баши“, 9 дек. 1 аръ, до: Халилъ Абтарамановъ, Мюймюнъ Османовъ и Черню Лазаровъ, оцѣн. 182 л.; 7) нива „Яя-Мера“, 4 дек. 6 ара, до: Халилъ Абтурамановъ, Влаю Кралевъ и гора, оцѣн. 92 л.; 8) нива „Куванлъкъ-Иолу“, 7 дек. 5 ара, до: Реджебъ Мехмедовъ, Халилъ Абтурамановъ и Садѣкъ Селимовъ, оцѣн. 150 л. и 9) нива „Кованлъкъ Иолу“, 8 дек. 4 ара, до Фатме х. Салиева и Алишъ х. Халиловъ, оцѣн. 168 л.

Всичкитѣ находящи се въ землището на с. Чаиръ-махле.

Желающитѣ да купятъ имотитѣ, могатъ да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ. всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

С. Куртъ-бунаръ, 15 февруарий 1907 год.

1-(1221)—2

Сжд. приставъ: Хр. Ивановъ.

Вратчански сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1025. — Извѣстявамъ, че слѣдъ послѣдното двукратно обнародване на това въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ продължение на 31 день, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Вратца, слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ района на с. Власица и принадлежащи на покойния Пертефъ Ибраимъ Челебиски отъ гр. Вратца, а именно: 1) парезъ 8 дек., въ „Долва Могила“, оцѣн. за 8 л.; 2) ливада 2 дек., въ „Долна Могила“, оцѣн. за 12 л.; 3) парезъ 3 дек., въ „Горна Могила“, оцѣн. за 6 л. 75 ст.; 4) парезъ 2 дек., въ „Горна Могила“, оцѣн. за 4 л. 50 ст.; 5) парезъ 20 дек., въ „Парезетъ“, оцѣн. за 45 л.; 6) нива 12 дек., въ „Подъ-Коритъ“, оцѣн. за 66 л.; 7) нива 12 дек., въ „Подъ-Пещерата“, оцѣн. за 66 л.; 8) орница 15 дек., въ „Пшовъ-долъ“, оцѣн. за 64 л. 50 ст.; 9) нива 5 дек., въ „Изворски-долъ“, оцѣн. за 27 л. 50 ст.; 10) кория 400 дек., въ „Сръщу-село“, оцѣн. за 2200 л.

Помѣнатитѣ имоти сж ипотекирани и се продаватъ за иска на Българската Народна Банка по изпълнителното дѣло № 195/98 год. — Гр. Вратца, 21 февруарий 1907 г.

1-(1657)—2

II сжд. приставъ: Д. А. Куновъ.